

ஞானம்

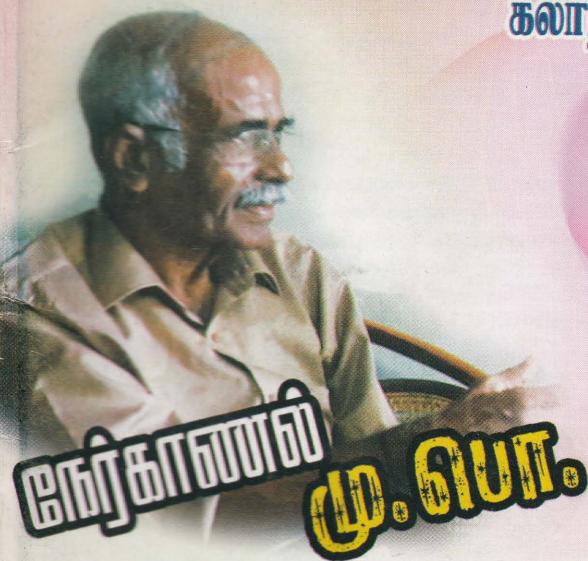
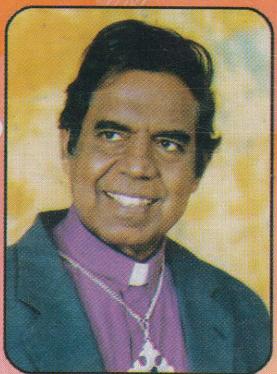
கதவ கைக்கியச் சந்திகை

196

விலை:
ரூபா 100/-

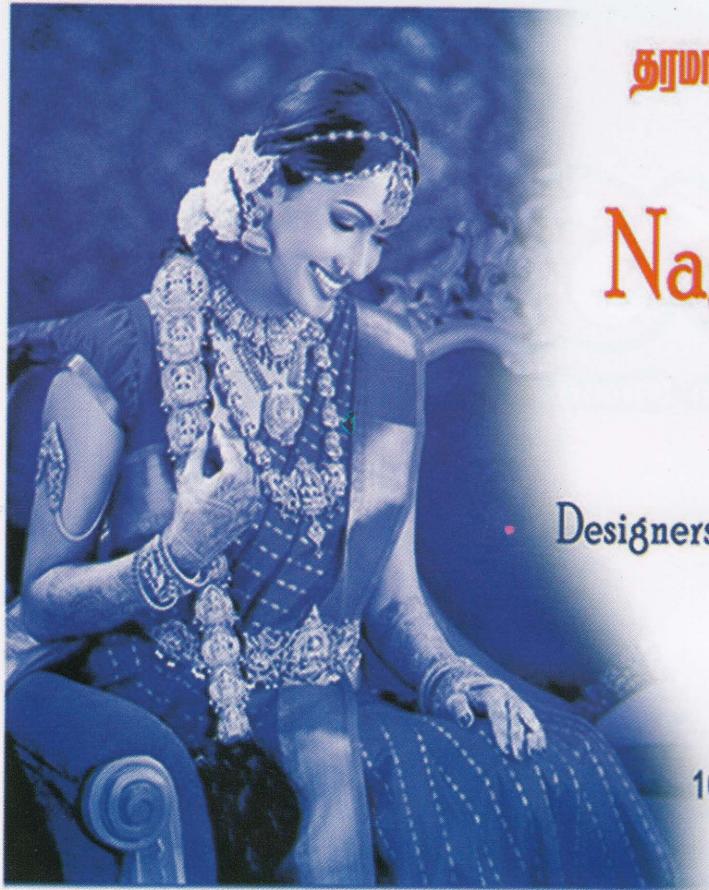
‘சாகித்தியரத்ன’

கலாநிதி எஸ்.ஜெபநேசன்

பவளவிழா நாயகரி
உ.பத்மநாப ஜயர்

தரமான தங்க நகைகளுக்கு....

Nagalingams Jewellers

- Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி:17
சுடர்:04

196

நூனம் முறை விரவு இழுமுற் பறவது ரூணம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கம்போல் கலம்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் ஸெவமாயின்.
பள்ளத்தில் வீர்ந்திருக்கும் குருடவர்லாம்
விறிவெற்றுப் பதவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. நூனசேகரன்
கிளை ஆசிரியர் : நூனம் நூனசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : நூ. பாஸ்சந்திரன்

தொடர்புக்ஞக்கு

தொ.பேசி.	⇒ 0094-11-2586013 0094-77-7306506
தொ.நகல்	⇒ 0094-11-2362862
கிளையம்	⇒ www.gnanam.info www.gnanam.lk
மின்னாஞ்சல்	⇒ editor@gnanam.info editor@gnanam.lk
அங்கல்	⇒ 3B-46 th Lane, Colombo-6, Sri Lanka
வங்கி விபரம்	⇒ T. Gnanasekaran Acc. No. - 009010344631 Hatton National Bank, Wellawatha Branch. Swift Code : HBLILKLX (மணியோர்க்குலம் சந்தா அனுப்பு பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற் கந்தோலில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம்	⇒ Sri Lanka சிற வருடம் : ரூ 1,000/- இறு வருடம் : ரூ 5,000/- ஏயுள் சந்தா : ரூ 20,000/- சிற வருடம் Australia (AU\$) 50 Europe (€) 40 India (Indian Rs.) 1250 Malaysia (RM) 100 Canada (\$) 50 UK (£) 40 Singapore (Sin. S) 50 Other (US \$) 50

- நூனம் சங்கதீகமில் ரிருஷமாகும் படைப்பு கரின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்கள் பொறுப்பாளவர்கள்.
- புதனப்பயிற்கிட எழுதுபவர்கள் தமது சொல் தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை பெறாத தேவைத்தக்கிணங்கும்.
- ரிருஷத்திலிருந்து உத்வாகும் படைப்புகளைச் சொல்கவெப்பக்குத் ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- படைப்புகள் கணிகீயில் தட்டச்ச செய்யப்பட்டு மின்னாஞ்சலில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இழுத்துள்ளே.....

● நெர்காணல்	மு.பொ. / தி. நூனசேகரன்	07
● கவிதைகள்	சித்ரா சின்னராசன்	06
	வல்வைக்கமல்	17
	எம்.எம்.மன்சூர்	24
	கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி	31
	அல்வாய் மானந்தன்	32
	செ. சிங்காரவேல்	37
	வாக்கரவாணன்	44
● சிறுகதைகள்	வி.ஜீவகுமாரன்	13
	மு.சிவலிங்கம்	25
	நெடுந்தீவு மகேஷ்	36
	ஆஹான்	45
	எஸ்.முத்துமீரான் (உருவகக்கதை)	49
● கட்டுரைகள்	தி. நூனசேகரன்	03
	ச.ஜெயப்பிரகாஷ்	19
	நடேசன்	22
● ஈழத்துவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்	என். செல்வராஜா	39
● பத்தி	துரை மனோகரன்	50
● சமகால திலக்கிய நிகழ்வுகள்	கே. பொன்னுத்துரை	53
● வாசகர் பெசுகிறார்		56

இஞ்சியர் பக்கம்

சாகித்தியரத்ன விருது படைப்பாளிகளுக்கே உரியது

கல்விமான்களுக்கா? படைப்பாளிகளுக்கா? சாகித்தியரத்ன விருது உரியது? என்ற வாதப் பிரதிவாதங்கள் வருடாவருடம் தோன்றுவதும் பின்னர் மறங்கப்படிவதும் வழக்கமாகிவிட்டது. முதன்முதலில் சாகித்தியரத்ன விருது பெற்றவர் படைப்பாளியான வரதர். அவருக்கு இவ்விருது 2002ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 30ஆம் திங்களி வழங்கப்பெற்று. அதன்பின்னரும் தொடர்ந்து இந்த விருது படைப்பாளிகளுக்கே வழங்கப்பெற்று வந்தது. சாகித்திய விருது படைப்பாளிகளுக்கே உரியது என்பதை இது உறுதிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

சாகித்தியரத்ன விருதைத் தீர்மானிக்கும் உயர்மட்டக் குழுவில் இருப்பவர்கள் கலாநிதிகளும் பல்கலைக்கழுத்தினருமாக இருக்கின்ற நிலையில் அவர்கள் இந்த விருதுக்குத் தாங்களும் உருத்துடையர் எனத் தீர்மானித்து விருது வழங்கல் முறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி கல்விமான்களுக்கும் சாகித்தியரத்ன விருது வழங்கப்படவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை உட்புகுத்தினார்கள். இதனால் சாதனங்கள் படைத்த படைப்பாளிகள் பலர் உரியகாலத்தில் பரிசைப் பெறுமல் பின்தள்ளப்பட்டனர்; சிலர் மாண்டு மடிந்தனர்.

சிலகாலத்திற்கு முன்னர் பேராசிரியர் துரை மனோகாரன் அவர்கள் சாகித்தியரத்ன விருது படைப்பாளிகளுக்கே உரியது என்று ணானம் சங்கிகைக்கு எழுதிய பத்தியொன்றில் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதன் பின்னர் படைப்பாளிகளான தெணியான், தெளிவத்தை ஜோசப், மூல்கலைமணி ஆகிய படைப்பாளிகளுக்கு அடுத்துத்து கடந்த மூன்று வருடங்களில் சாகித்தியரத்ன விருதுகள் வழங்கப்பட்டன.

இந்த நிலையில் கலாநிதிகள், பல்கலைக்கழகக் கல்விமான்கள் தமக்குரிய விருதை இழந்தார்களா என்று சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. கலாநிதிகள் கல்விமான்கள் இந்த நாட்டின் கல்வி மேம்பாட்டிற்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் பெரும்பங்கு ஆற்றிக்கொண்டிருப்பவர்கள். பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு அவற்றை நூல்களாக்கித் தருபவர்கள். வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை கல்வி வளர்ச்சிக்காக அர்ப்பணிப்பவர்கள். இந்தப்பணிகள் அவர்களாலு தொழிலின் ஓர் அங்கமாகவும் அமைந்துவிடுகிறது. இவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டால் படைப்பாளிகளுக்கு நேர்ந்த அதேக்கு கல்விமான்களுக்கும் நேர்ந்துவிடும். இவர்கள் உரியமுறையில் கௌரவம் பெறவேண்டும். இந்த ஆசிரியர் பக்கத்தை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் விருதுக்குத் தகுதியிருந்தும் கவனிப்பைப் பெறாத பேராசிரியர்கள் பலர் என்மனத்திரயில் தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கல்வியாளர்களைக் கொளரவிக்க பலதரப்பட்ட விருதுகள் நடைமுறையில் இருந்தன; இருக்கின்றன. பேராசிரியர் தில்லைலநாதன் அவர்களுக்கு 1993 இல் இந்துகலாசார அமைச்சு 'இலக்கியச் செம்மல்' விருதினை வழங்கிக் கொள்வித்து. 1994இல் ஜனாதிபதி விஜேதநார்கா இவருக்கு 'கலாகீர்த்தி' விருதினை வழங்கிக் கொள்வித்தார். 2007இல் தேசிய கலை இலக்கியப் பெருவிழாவில் இவர் 'தேசத்தின் கன்' விருது வழங்கிக் கொள்விக்கப்பட்டார்.

கல்விமான்களுக்கென இத்தகைய உயர்விருதுகள் இருக்கும்போது அவற்றையெல்லாம் புறந்தள்ளிவிட்டு படைப்பாளிகளுக்கு உரிய விருதை அவர்களுக்கு வழங்க ஏன் முயற்சிக்கவேண்டும்?

இதில் கவனிக்கவேண்டிய விடையும் என்னவென்றால் 2007 இல் கவிஞர் இ. முருகையழுக்கு சாகித்தியரத்ன விருது வழங்கப்பட்ட அதே ஆண்டிலேதான் பேராசிரியர் தில்லைலநாதன் தேசத்தின்கன் விருதைப்பெற்றார்.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பிக்கு சாகித்தியரத்ன விருது அறிவிக்கப்பட்டபோது, அவர் கொழும்பில் தனது இல்லத்தில் இருந்தபோதும் அவர் அதனைச்சென்று பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. பேராசிரியர் எம். ஏ. நு. மான் ஒரு படைப்பாளியாக இருந்தபோதும் சாகித்தியரத்ன விருதுக்கு 2013இல் அவர் தெரிவாகியபோது அவர் அதனை ஏற்கமறுத்துவிட்டார். இவற்றிற்கான காரணங்களை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

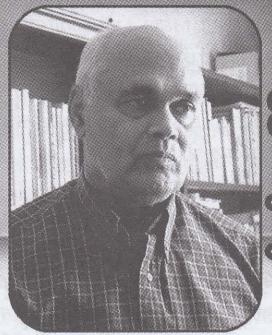
இந்த விருது வழங்கல் விடைத்தில் சரியான நடைமுறை பின்பற்றப்படாவிட்டால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் படைப்பாளிகள் மட்டுமல்ல, கல்விமான்களும்தான். கல்விமான்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டிய விருது சாகித்தியரத்ன அல்ல. அவர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டிய விருதுகள் வேறாக உள்ளன. அவர்களுக்கு 'ரத்ன' விருதுநாள் வேண்டுமெனில், 'வீத்தியாரத்ன்' என்ற விருதியைப் புதிதாகச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

நமது நாட்டில் நடைமுறையில் உள்ள விருதுகளான தேசத்தின்கன், தேசமான்ய, தேசபந்து, சாகித்தியரத்ன போன்று 'வித்தியாரத்ன' விருதும் ஓர் உயர்விருதாக அமையும்.

ஓஓஓ

பலுவையூர் நாயகர்

நூத்ரநாப ஜயர்

நூத்ரநாப ஜயர்

1960களில் இருந்து தீவிர இலக்கிய உபாசகனாக விளங்கிவருபவர் இன்றைய பவளவிழா நாயகர் பத்மநாப ஜயர். அக்காலத்தில், தான் வாசித்த சிறந்த நூல்களை, சஞ்சிகைகளை மற்றவர்களையும் வாசிக்கச் செய்வதில் அவருக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி! தனக்குக் கிடைக்கும் நூல்களில், சஞ்சிகைகளில் பலபிரதிகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு வாசிக்கும் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு அவற்றைக் கொடுத்து இலக்கிய இரசனைப் பரிவர்த்தனை செய்வார். தூர இடங்களில் உள்ள இலக்கிய ஆர்வவர்களுடன் கடித உறவுகளைப்பேணி அவர்களுக்கும் தமக்குக் கிடைக்கும் நூல்களைத் தபாலில் அனுப்பி வைப்பார். இலங்கை முழுவதும் உள்ள இலக்கிய கர்த்தாக்களுடனும் அவருக்குத் தொடர்பிறந்தது. அக்காலத்தில் டெல்கியிலிருந்து வெளிவந்த கண்ணாய்த் சஞ்சிகையில் நூறு பிரதிகளை வரவழைத்து இலங்கையின் பலபாகுங்களிலும் தீவிர வாசகர்களுக்கு அனுப்பியதை பல முத்த எழுத்தாளர்கள் நினைவில் கொள்ளக்கூடும். இத்தகைய அவரது செயற்பாடுகள்தான் என்னையும் அவர்பால் ஸ்ரக்கச் செய்தது. ஐயரவர்களின் இலக்கியச் செயற்பாட்டின் முதற்படி இது. இவ்வாறு தனது இலக்கியப்பணியை ஆரம்பித்த ஜயர் அவர்கள் காலக்கிரமத்தில் அர்ப்பணிப்புடன் இயங்கி ஈழத்து சிறந்த நூல்களின் தொகுப்பாசிரியராகவும் பதிப்பாளராகவும் மினிருந்து தன்னிகிரில்லா வாழ்நாள் சாதனையாளராக விளங்குகிறார்.

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில் 1941 ஆவனி 24 ஆம் திகதி இரத்தின ஜயர் யோகம்பாள் தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்த ஜயரவர்கள் தனது ஆரம்பக் கல்வியை நாவலர் பாடசாலையிலும் பின்னர் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியிலும் அதனைத் தொடர்ந்து பண்டாரவளை அர்ச் குசையப்பர் கல்லூரியிலும் பெற்றவர். அங்கிருந்து மீண்டும் யாழ்வந்து இடைநிலைக் கல்வியை வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி யில் பயின்று பல்கலைப் புகுழுத் தேர்வில் சித்தி பெற்றார். உயர்கல்வியை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்று பெளத்கீ விஞ்ஞானப் பட்டதாரியானார்.

பட்டதாரியாகிய ஜயரவர்கள் ஒராண்டு காலம் மாத்தனை ஸாகிராக் கல்லூரியில் வசதிக்கட்டணத்தில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். மாத்தனையில் இருந்த காலத்தில் சொர்னவல்லி என்பவரை விரும்பித் திருமணம் செய்து கொண்டார். இவரது மனைவி ஓர் ஆசிரியை ஆவார். 1972இல் காணி ஆணையாளர் தினைக்களத்தில் பிரிவு அலுவலராக வேலைக்குச் சேர்ந்த ஜயர், கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், கிளிநோச்சி ஆகிய இடங்களில் 1989வரை தொழில் புரிந்தார்.

1968இல் ஜயரவர்களது இரண்டாம்கட்ட இலக்கிய நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகின எனலாம். அக்காலத்தில் நூல்வெளியீட்டு முயற்சிகளிலும் பதிப்பு முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டோருடன் இணைந்து தனது பங்களிப்பை நல்குவதில் ஆர்வமுடன் செயற்படத் தொடங்கினார். தமிழகத்தில் தீர் சத்தியழுந்தீயின் மகளான லக்ஷ்மி ஆரம்பித்த நூல்வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் உருவான “அக்கணரை இலக்கயம்” தொகுப்புக்கு செ. யோகநாதனின் உதவியுடன் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை அனுப்பிவைத்தார். 468 பக்கங்கள் கொண்ட இத்தொகுப்பு முதற்பாதி முழுவதும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது.

திரு. நூத்ரநாப ஜயர்

மு. நித்தியானந்தன், வைகறை வெளியீடாக மலையகப் படைப்புகளான நாமருக்கும் நாடே, ஒரு கூடைக்கொழுந்து சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் வீட்றுவெளிக்கொணர்ந்தபோது இம்மன்று மலையக இலக்கிய வெளியீடுகளிலும் மு. நித்தியானந்தனுடன் இணைந்து இவர் பணியாற்றினார்.

அதன்பின்னர் அலை சார்பாக வெளிவந்த வெளியீடுகளில் ஜயரவர்களும் இணைந்து கூட்டுமுயற்சியாக சில முக்கியமான நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்தார். இவற்றில் ஏ. ஜே. கனகரட்னாவின் மார்க்ஷயமும் இலக்கியமும்: ஸ்லஞ்சாக்ரு, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் ஒருக்காடை வருமாறு, வ.ஜ.ச. ஜெயபாலனின் தேசிய இனப்பிரச்சனையும் முஸ்லீம்களும், ச. வில்வரத் தினத் தின் அதங்களும் முதங்களும் கவிதைத் தொகுதி என்பன அடங்கும்.

1975இல் யேசுராசா அலை சஞ்சிகையை வெளியிட்டபோது அதற்கான ஆக்கங்களையும் விளம்பரங்களையும் பெறுவதில் உதவியதோடு அச்சுக்கத்தில் போய்நின்று இதழ்வேலையைக் கவனிப்பதிலும், அலையைப் பரவலாக அறிமுகம் செய்வதிலும் யேசுராசாவுக்கு உதவியுள்ளார்.

யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகம் மறுமலர்ச்சிக் கழகத்தினரின் அரசியல் சார்ந்த சிறு நூல்களின் வெளியீடுகளான இந்த சமுத்தூரிப் ப்ராந்தியமும் இலங்கை இனப்பிரச்சனையும், தமிழ்வருடங்களைப்பொராட்டமும் இந்தியாவும், யாருக்காக இந்த ஒய்ந்தும் ஆகிய நூல்களின் வெளியீடுகளிலும் இவர் பங்களிப்புச் செய்தார். இக்கழகத்தின் தனிரசஞ்சிகையிலும், ஜயரது முக்கிய பங்களிப்பு இருந்தது.

அதன்பின்னர் தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்கள் பலரையும் சென்று சந்தித்து அங்குள்ள பதிப்பகங்களுடன் இணைந்து சில நூல்களை வெளியிட முன்னின்று உழைத்தார். இது தொடர்பில் கே. கணேசன் மொழிபெயர்த்த வேற்க்குறல் நூல், எஸ்.வீராஜதுரையின் பொதுமை வெளியீடாக முதலில் வெளிவந்தது. 1981 தொடங்கி 1984 வரை ஏறத்தாழ தமிழகத்தின் ஏழு பதிப்பகங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பல நூல்களை வெளிக்கொணர முயற்சி எடுத்தார். எம்.ஏ. நு.மான், குப்பிமான் ஜ. சண்முகன், பேராசிரியர் கைலாச நாதக்குருக்கள், யேசுராசா. மஹாகவி, மு. தனையசிங்கம், கவிஞர் சேரன் ஆகியோரது படைப்புகள் உட்பட சமுத்து எழுத்தாளர்களின் 20 நூல்கள் வரை வெளிவர இவரது முயற்சி முக்கியமானதாக இருந்தது.

அதன் பின்னர் தமிழ் மற்றும் தமிழர் சார்ந்த

நூல்களை வெளியிட தமிழ்யல் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்தார். ஈழநாடு பத் திரிகையில் வெளிவந் தநா. சபாரத்தினம் அவர்களின் ஆசிரியத் தலையங்கங்களைத் தொகுத்து ஊரடங்கு வாழ்வு என்ற நூல், தமிழியல் வெளியீட்டின் முதலாவது நூலாக 1985 இல் வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து தமிழியல் வெளியீடாக தமிழகத்தில் ஏழு நூல்களும் ஈழத்தில் மூன்று நூல்களும் வெளியாகின. இவற்றுள் மரணாத்தல் வாழ்வோம் கவிதைத் தொகுப்பு, சண்முகம் சிவவிங்கத்தின் நீர்வளையங்கள், மு. பொ. வின் ஈழமார்த்தமும் யதார்த்தமும் ஒவியர் மார்க்கை கெளரவிக்கும் முகமாக தேவூம் படைப்புகளும் என்பன அடங்கும். அத்தோடு இவரது மனைவியின் எம்.ஏ பட்டத்துக்கான ஆய்வுக்கட்டுரை, தோட்டப்பள்ளிக்கூடாப்பள்ளிக்கல்வயமையும் பிரச்சனைகளும் என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளிவந்தது.

நிரந்தர அரசு தொழிலும், அன்பு மனைவி குடும்பப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டு இவரை இலட்சிய நோக்கில் இயங்க விட்டமையும் இவரது சமுத்து நூல்களின் பதிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு உந்து சக்தியாக விளங்கின.

யாழ்ப்பானம் இந்துக் கல்லூரியில் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்த இவரது மனைவி 1987இல் மூன்கையாய்ச்சலினால் பாதிக்கப்பட்டு அகால மரணமடைந்தார். இவர்களுக்கு மூன்று பெண்பிள்ளைகள். மனைவியின் இழப்பின் பின்னர் மூன்று பிள்ளைகளையும் வளர்த்தெடுக்க வேண்டிய பொறுப்பும் இவரைச் சேர்ந்தது. அக்காலத்தில் நிலவிய அரசியல் குழந்தை காரணமாக 1990இல் இலண்டனுக்கு இவர் புலம்பெயர்ந்தார்.

ஜயர் மாத்தளையில் இருந்த காலப் பகுதியில், நான் புசல்லாவை நியுபீகோக் பெருந் தோட்டத்தில் வைத்திய அதிகாரியாகக் கடமை யாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். ஜயரவர்களைச் சந்திக்க விரும்பி எனது பெருவிருப்பை அவருக்குக் கடிதமூலம் தெரிவித்திருந்தேன். தீவிரென ஒருநாள் ஜயரவர்கள் என்னைத் தேடி புசல்லாவைக்கு வந்தார். அவ்வேளையில் அவர் பல நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் கொண்டுவந்து தந்தார். அந்தச் சந்திப்பின் பின்னர் கிட்டத்தட்ட முப்பது வருட காலம் அவரை நேரில் சந்திக்க முடியாமல் போயிற்று.

ஜயரவர்களின் மூன்றாம் கட்டப்பணியாக 1994 முதல் 2002 காலப் பகுதிவரையும் இலண்டன் தமிழர் நலன்புரிசுசங்கத்தினாடாக கழக்கும் மௌர்த்தும், இன்னுமாரு காலடி, யுகம் மாறும்,

கண்ணல் தெரியுது வானம் ஆகிய தொகுப்புகள் வெளிவந்தன.

சமூத்து நூல்களுக்கான இணைய நூலங்கள் ஒன்றை உருவாகுவதற்கு ஜீயர் அவர்களால் எடுக்கப்பட்ட பெருமுயற் சி காரணமாக தற்போது இணைய நூலகம் மின்னம்பலத்தில் பவனிவருகிறது. சமூ நூலகத்திட்டத்தின் அறங்காவலர் சபையின் தலைவராகவும் இவர் பணியாற்றுகிறார்.

ஜீயரவர்களின் மற்றுமொரு பணி, இசையு லக்மே தை தவில் வித துவான் தட்சணாமூர்த்தி அவர்களின் இசையுலகப் பங்களிப்பை வருங்காலத் தலைமுறையினர் போற்றும் வணணம் ஓர் ஆவணப்படம் எடுப்பதற்கு முடிவு செய்து அந்தப்பொறுப்பை அம்ஷன் குமார் என்ற ஆவணப்படக் கலைஞரைக்கொண்டு தயாரித்தமையாகும் இந்த ஆவணப்படம் இந்தியதேசிய விருது பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜீயரவர்கள் சமூத்து இலக்கிய உலகில் மட்டுமல்ல தமிழக இலக்கிய உலகிலும் புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் நன்கு அறியப்பட்டவர். சமூத்து இலக்கியத் துறையிலும் வெளியிட்டுத் துறையிலும் அரை நூற்றாண்டுக்குமேலாக இயங்கி தனக்கென ஒரு தனிமுத்திரையைப் பதித்தவர்.

ஜீயரவர்களின் இலக்கியப்பங்களிப்பைக் கெளரவிக்கும் முகமாக ரொந்தேரா பல்கலைக்கழக தென்னாசியக் கழகமும் கண்டிய இலக்கியத் தோட்டம் இணைந்து அவருக்கு 2004இல் இயல்விருது வழங்கிக் கெளரவித்தது. அவ்வேளையில் ஞானம் சஞ்சிகை அவரை வாழ்த்தி மகிழ்ந்தது. கண்டாவில் இருந்து வெளிவரும் காலம் சங்கிகை ஜீயரின் பணிகளைப் பாராட்டி சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டது.

ஜீயரவர்கள் இலண்டன் சென்ற பின்னர் அவருடன் எனக்கு இருந்த தொடர்புகள் குறைந்திருந்தன. கே. கணேஷ் அவர்களுக்கு 2002இல் இயல்விருது கிடைத்தபோது இணைய அப்துல்லாஹ்வின் வேண்டுகோளுக்கு அமைய தீபம் தொலைக்காட்சிக்கு ஒரு நேர்காணலைப் பெற்றுத் தரும்படி ஜீயரவர்கள் வேண்டியிருந்தார். அதனை நான் நிறைவெச்தேன்.

அவர் தொகுத்த கண்ணல் தெரியுது வானம் தொகுப்புக்கு ஒரு சிறுகதை வேண்டும் என எனினிடம் கேட்டிருந்தார். “காட்டுப் பூனைகளும் பச்சைக்கிளிகளும்” என்ற எனது சிறுகதையை அத்தொகுப்பின் முதற்கதையாக வெளியிட்டு என்னைக் கெளரவப்படுத்தினார்.

2013 இல் லண்டனில் இடம்பெற்ற தமிழியல் மாநாட்டில் ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பிக்க

நானும் மனைவியும் செல்லும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. “ஸுத்தும் போர் லைக்கயம்” என்ற தலைப்பில் நான் கட்டுரை சமர்ப்பித்திருந்தேன். அந்த ஆய்வரங்குக்கு பார்வையாளராக வந்திருந்த பத்மநாபஜயர், என்னைப் பாராட்டியதோடு தனது இல்லத்திற்கும் வருமாறு அழைத்திருந்தார். அவரது இல்லத்தில் நாங்கள் அவரைச்சந்தித்து இலக்கிய விடயங்கள் பலதும் பத்தும் பேசி மகிழ்ந்தோம் அந்தச்சந்திப்பின் போதும் ஜீயரவர்கள் 20 நூல்களை எமக்கு அன்பளிப்பாகத் தந்தார். மறுநாள் நாங்கள் தங்கியிருந்த எமது உறவினர் வீட்டுக்கும் எம்மை வந்து சந்தித்தார்.

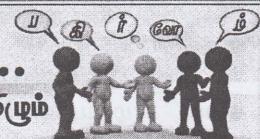
2015 இல் நாங்கள் ஜீரோப்பிய நாடுகளில் இலக்கியச் சுற்றுப்பயணம் செய்தோம் 06-11-2015 மாலை இலண்டன் ஹரோ தமிழ்ச்சந்தி ஆதரவில் கலாநிதி மு. நித்தியானந்தன் தலைமையில் இடம்பெற்ற ஞானம் புலவியார் லைக்கயச் சுற்யுதும் அறிமுகவிழாவிலும் ஜீயர் கலந்துகொண்டு அந்தத் தொகுப்பு முயற்சி பற்றிப் பாராட்டிப் பேசினார். புலம்பெயர் தொகுப்பு முயற்சிகள் நான்கினைத் தெளிக்கொண்டந்த ஜீயரவர்கள், எம்மைப் பாராட்டியபோது வழிட்டர் வாயால் மகரிசி என்ற பட்டத்தைக் கேட்ட மன்றிறைவு கொண்டோம்.

ஜீயரது பவளவிழா ஆண்டில் அவரை ஞானம் அட்டைப்பட அதிதியாகக் கெளரவிப்பதில் நாம் பெருமையும் பெருமகிழ்வும் கொள்கிறோம்.

ஓஓஓ

பகிரவோம்....

ஸமுழ் தமிழும்

பாவலர் சரித்திர தீபகம் நூலினை எழுதிய தூண்ணல் சதாசவம்பள்ள அவர்களின் தந்தையாரின் பெயர் அருணாசலம். இவருக்கு ஏழாவது பிள்ளையாகச் சதாசவம்பள்ளை 1820இல் பிறந்தார். சதாசவம்பள்ளை தமது தந்தையாரைப்பற்றி பின்வரும் சிறு குறிப்பை எழுதிவைத்துள்ளார்.

“என் தந்தை நான் சூழ்யாயாம்குக்கும்போது தீர்த்தனார். வெந்தாலை மருணதாரனாம். என்வீடில் எளக்கை முதன்முதற் வெந்தநாடுண்டுபட்டாம். என் பொருள் என்கைத் தம் அவ்வான கைகள்ல் ஏந்தப்போய் எமது வீட்டுக்குச் சமீபத்திற்குநீத முநக மூந்த கொம்பிற் தரித்தம் வாங்கி பருத்தனாலும் எனக்கு இன்னும் ஞாபகத்தல்குக்கிறது. கொள்கை நோயாளது வெந்தநாட்தல் என் பொருவாம் ஒரு தமிழகனையும் செலாதார கையும் மல்வெட்டுத்துப்போக, சிறுவனா தீந்தமுண்டால்லவத் தெய்வானத்தார் பழைத்துக்கொண்டன்”

சாகித்தியரத்ன கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன்

ஆழத்துக் கல்விமான்களால் நடமாடும் பல்கலைக்கழகம் எனப் புகழப்படும் அதி.வண. கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் அவர்கள் இவ்வாண்டுக்கான அரசு உயர் விருதான சாகித்தியரத்ன விருதினைப் பெறுகிறார்.

கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் தமிழ்ப்புலமை மிக்கவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் பேரவை உறுப்பினராகவும் தமிழ்த்துறையின் வருகை விரிவுரையாளராகவும் பல்கலைக் கழக முதுமாணி மற்றும் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வாளர்களுக்கான மேற்பார்வையாளராகவும் விளங்குபவர். தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் சார்ந்த சமைத்யான புலமை மிக்கவர்.

1989 இல் தென் இந்தியத் திருச்சபையின் உதவிக் குருவாக அபிஷேகிக்கப் பெற்ற இவர், 1993இல் அத்திருச்சபையின் பேராயராக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். 2005 வரை அத்திருச்சபையின் பேராயராகப் பணி யாற்றினார்.

தமிழ் உணர்வாளரான பேராயர் 2000ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தந்தை செல்வா அறக் கட்டளையின் தலைவராகச் செயற்பட்டு வருகிறார்.

இவர், இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்டநூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் இரண்டு நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் ஆனவை.

டானியலின் கானல் நாவலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். தனது வாழ்க்கை வரலாற்றை “தொடரும் ஆண்மீக்க கல்விசார் பயணம்” என்ற பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார்.

பேராயர் தமிழ் ஆங்கில இலக்கிய உறவுப் பாலமாகவும் இந்து கிறிஸ்தவ சமயங்களுக்கான நட்புறவுப் பாலமாகவும் விளங்குகிறார்.

சாகித்தியரத்ன விருது பெறும் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் அவர்களை ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்வதில் பெருமை கொள்கிறது.

சித்தரா சின்னதூரைச்

எங்கள் சுதந்தர சிதை இப்போதும் அசோக வனத்தில் சிறை இருக்கன்றான். அவளைச் சிறை மீட்க ஆஞ்சனேயரைக் கூட தாணவில்லை அத்தைச் சுதந்தியர்களை அனுப்பி வைத்தோம் அவர்கள் பக்குவமாய் நீந் ந்யாயங்களை எடுத்துரைத்த போதும் ராவண பலசால்களைப் பிதையை வருத்தலை செய்யும் மனத நேரம் இன்னும் ஏற்பாட்டில்லை சூர்யபுரீகள் தத்தம் இரசியல் வர்யாபாரங்களை கூடாய்வதால் எங்கள் சுதந்தர சிதையைச் சுற்றி வேல் போகுவத்தையே போட்டு போகுவதற்கான “நல்லாட்சிக்கு இலக்கணம் நல் இணக்கமே” என்பதை வல்லுந்தும் வர்ச்சார்களை நாட்டைக் காட்டிக் கொடுக்கும் துரோகங்கள் என்று தாங்கள் நூர்கள் இலங்கா புரியன் இராஜபுத்தர சிருப்புகள் செய்யும் ஜூல் மோசுதான ஒழுங்கவும் சுதந்தர சிதையை மீட்டு எடுக்கவும் தொன்ட ஹிரானன் அவதாரம் மீண்டும் ந்திரு வெண்டும்

நான் யயங்கொள்ளும் யழயான எந்தவொரு எதிரியும் ஒல்லவே இல்லையென நினைப்பவன் நான். ஒருவேளை அரஜன்னனைப் போல் பயிற்சியறியாதவனாய் இருக்கலாம். அதை நான் மனதிற் கொள்வதில்லை. என்மனதில் இருப்பதெல்லாம் எவனையும் நான் எதிர்கொள்வேன் என்ற உணர்வு. ஆம் எந்த எதிரியும் தனுசேந்திய கர்ணனுக்கு நேர் நிற்க அஞ்சிருவான்.

(கர்ணன் - மகாபாரதம் “இனி அவள் உறங்கட்டுமே”)

தஸ்களுக்குள் ஓர் இலக்கியவாதியை உருவாக்கிய இளமைக்காலம் பற்றிக் கூறுவங்கள்?

இக்கேள்வியை வாசிக்கும்போது நான் எழுதிய “மதிப்பீடு” என்னும் நெடுங்கவிதையின் ஆரம்ப வரிகளே நினைவில் ஒடுகின்றன:

‘பாவமோய், என்ன நிதம் பள்ளிக்கலூமியியவள் (தாய்)’

மோகமுற நானோ முருங்கை மரக்கிளையில்

காகம் இருந்து கறையும் ஓழகினிலும்

வேகமுடன் காற்று விரைய நிலமிருந்து

சேவல் உதிர்த்த சிறு மிதமியதிலும்

அன்னாந்து யார்த்தால் அங்கே கரும்பருந்து

யன்னாய் விசுமில் படரும் ஸ்ருதியிலும்

ஏதோ கனவை கீழ்றத் தொடங்குகிறேன்...”

மேலே காணும் வரிகளின் உள்ளோடிய உணர்வுகள் எனக்குள் இருந்த இலக்கியவாதியை வெளிக்கொண்ட எப்போதும் தயாராய் இருந்தன என்பதைக் காட்டும்.

தஸ்களது இலக்கியப்பிரவேசம் [முதற்படைப்பு] எப்போது ஏற்பட்டது?

எனது இலக்கியப் பிரவேசத்தை இரண்டு காலகட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம். முதலாவது 1950களில் ஆரம்பிக்கிறது. இக்காலத்தில் எனக்கு கம்பராமாயனம் படிப்பித்த அல்வாய் கந்தசாமி மாஸ்ரரை மறக்கமுடியாது. நான் அப்போது சிறுவர் கவிதைகளை எழுதினேன். 1958இல் தினகரன் சிறுவர் பகுதியில் வெளிவந்த “மழையும் வெயிலும்” இப்படித்தான் ஆரம்பிக்கிறது:

முழற யென்று வானம் – வெயில்

புறந்து சிரிக்குது தானும்

கோமகள் வருகின்ற போது – யட்டுக்குடையை மிழப்பவன் போலே

நேர்நான்யும் மு. ஜே.

செந்திப்பு: டி.ஞானசௌரை

மேலும், தமிழ் நாட்டிலிருந்து பாரதியார், பாரதிதாசன், நாமக்கல் கவிஞர் ஆகியோரின் நால்கள் மற்றும் கம்பனும் மில்னும், தீ பரவட்டும், இன்னும் ரசிக மணியின் கட்டுரைகள் என்று ஒழுங் கற்ற வாசிப்பு நீடித் தது. இக்காலங்களில் “தீவான்” என்ற புனை பெயரில் சுதந்திரன், *வீரகேசரி ஆகியவற்றில் கதைகள் எழுதினேன். இத்தனைக்கும் எனது சகோதரர் மு. த. எழுதுவதில் முனைப்புக் காட்டவில்லை. ஆனால் நான் எழுதியவை திரும்பி வந்தபோது, “ஹா...ஹா...” என்று பெரிதாகச் சிரித்து வேடிக்கை செய்துவிட்டு, அவை பற்றிய ஆரோக்கியமான விமர்சனத்தை முன் வைத்தார்.

எனது இலக்கியப் பிரவேசம் இரண்டாவது காலகட்டம் 1960இல் ஆரம்பிக்கிறது. இக்கால கட்டத்தில் எனது இலக்கியப் போக்கில், இது பற்றிய வாசிப்பில் seriousness தொற்றியிருந்தது, அதற்குக் காரணம் நான் வாழ்ந்த இரத்தினபுரி நகரில் ஒரு intellectuals club என்று சொல்லக்கூடிய, ஸ்தாபிக்கப்படாத ஸ்தாபனமாக ஒன்று இயங்கி வந்ததே. இதில் இருந்த நன்பர்கள் அநேகமானோர் சிங்கள இடது சாரிகள். மன்ஸார் என்ற முஸ்லிம் நன்பரும் இருந்தார். நானும், முத.வுமே தமிழர்கள். இதில் கலந்துரையாடப்படாத விடயங்களே இல்லை எனலாம். இதில் முதலில் எப்பவும் அரசியல்தான் இடம்பெறும். ஸ்டாலினால் கொல்லப்பட்ட ட்ரோட் ஸ்கி பற்றியும், ஸ்டலினுக்கு எதிராக ஜேரோப்பிய புத்திஜீவிகளால் வெளியிடப்பட்ட God that failed (பொய்த்த கடவுள்) பற்றியும் பெரிதாகக் கதைக்கப்படும். அதே நேரம் ஸ்டாலினுக்கான ஆதரவாளர்களால் Socialism in One country இன் முக்கியத்துவம் பற்றிப் பேசப்படும்போது, ரொட்ஸ்கி வாதிகள் அவர்களுக்கு எதிராக கத்துவார்கள். மேலும் அக்காலத்தில், F.R. Lewis க்கும் C.P.Snow வக்குமிடையே நடந்த Two Culture contest ன் (விஞ்ஞானமா? கலையா? சிறந்தது என்ற விவாதம்). நன்மை, தீமைகள் விவாதிக்கப்படும். இராதாகிருஷ்ணனின் Indian philosophyயில் உள்ள கருத்துக்கள் சிலவற்றை வெட்டிப் பேசுதல் இடம்பெறும். ஸென் பெளத்தம் பற்றியும், ஹாய்க்கு கவிதைகள் பற்றியும் பேசவும் ஆட்கள் இருந்தனர். மேலும் சாத்தர் மற்றும் Albert Camu முன் வைத்த இருப்பியல் வாதம் பற்றிக் கதைப்பதில் பலர் மகிழ்ச்சி கொண்டனர். ஆனால் கவ்கா ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ் ஆகியோரை மொல்கவ் கொம்புனிஸ்ட்டுகள் எதிர்த்தனர். ஆனால், ட்ரோட்ஸ்கிவாதிகள் பாராட்டினர். இவை பற்றி

எல்லாம் விவாதங்கள் முத.வின் களுகங்கை ஆற்றுக்கருகே இருந்த அறையிலேயே இடம்பெறும். இவற்றின் பார்வையாளாக இருக்கும் எவனும், இயல்பாகவே சீரியஸான இலக்கியம் பற்றித் தெளிவைப் பெறுவர். இதனால் எனக்கு மேல்நாட்டு இலக்கியம் பற்றிய அறிவுமட்டுமல்ல, சிங்கள இலக்கியம் பற்றியும் மேலோட்டமான அறிவு ஏற்பட்டது.

இவற்றின் பின்னணியில் 60களின் ஆரம்பத்தில் எழுதிய எனது சிறுகதைகளான “அரைநாள் பொழுது”, “ஒரு நாள் பொழுது”, ஆகியவை பெரிய கவனிப்புக்குள்ளாகின. இக்கதைகளை ஏ.ஜே, ஸேமஸ் ஜோய்சின் டப்ளினேர் ஸ்கோடு ஓப்பிட்டுச் சொன்னார். யேகராசா இதனால் பாதிக்கப்பட்டு, சிறு கதைகள் எழுதினார். அதனால் அவர் தொகுப்பு வெளியீடுக்கு என்னைத் தலைமை தாங்க வைத்தார்.

எனது கடலும் கரையும், முடிந்துபோன தசையாடல் பற்றிய கதை, ஆகியவை நீங்கள் குறிப்பிடது போல, தமிழ்த் தேசிய உணர்வு பற்றி கதைப்பனவாகவே உள்ளன. இதையே சமுத்துச் சிறுகதை வரலாறு எழுதிய கலாநிதி க. குணராசா (செங்கை ஆழியான்) எனது கதைகள் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

‘ஈந்து சிறுகதை வரலாற்றினை தமிழ்த் தேசிய உணர்வு காலகட்ட கதைகளை ஒருாய்மோது, ... ஏனைய சிறுகதை ஆசிரியர்களில் இருந்து, மு.பான்னம்பலம், விலகி ஒரு தனியோக்கைக் கொண்டுள்ளார்’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தங்களை சிறுகதைத் தொகுதியான கடலும் கரையும், முழுந்து போன தசையாடல் ஆகியவற்றில் ஈழத்தமிழ் போராட்டம் பற்றியும், அதன் விளைவுகள் பற்றியுமே அதிகமாகப் பேசப்பட்டுள்ளது. தமிழ் விருதுகளைப் போராட்டம் தோல்வியை தழுவியுள்ளது. இந்நிலையில் இந்தப் போராட்டம் அர்த்தமற்றதாகி விட்டா? உங்கள் கருத்து என்ன?

இதற்குப் பதிலாக, நான் 1997இல் வெளியிட்ட “காலிலீலை” என்ற கவிதை தொகுதியிலுள்ள கவிதை ஒன்றை பதிலாகத் தருகிறேன்.

‘எங்கள் விருதுகளை, குறைப்பிரசவமா?

பிறக்க முன்னாரே வயிற்றில் மரித்த

அரைவேக்காடா?

நமது இலட்சியம் அடைய முன்னாரே அதைந்த விளக்கா?

குழுக்களைய் சிதைந்து, கருத்தினில் மெலிந்து

பலத்தினில் நந்து ஈற்றில்

விருதுகள் என்னும் ஒலக்கையே உண்ணும்

பிறந்து பிறவியா?

காலம் சுழல்கிறது.

ஆணவப் பிழகள் அனைத்தும் தளரும்.

ஜக்கியம் என்றும் கருத்து மினுங்கும்

இழய கூளின் வெற்றுக்கலையை

முருகன் குழனான்”

மேலும் எனது “சங்கிலியன் தரை” என்ற நாவலிலும் தமிழ்த் தேசியம் தனது இலக்கை எட்டும் வழிகள் பற்றியும் பேசியுள்ளேன்.

தங்களது ஆத்மார்த்த கோட்பாட்டை விளக்குவிக்கள்?

கவிதையொன்று எப்பொழுது உயர்ந்த சிறப்பான இடத்தைத் தரித்துக் கொள்கிறது என்ற கேள்வி எனக்குள் அடிக்கடி எழுந்தபோது நான், அதற்கான தேடலை ஆரம்பித்ததின் விளைவே, ஆத்மார்த்த கோட்பாடாகும். சொற்பதம் கடந்த உணர்வு நிலையை சுட்டவரும் சந்தர்ப்பங்களில் அதில் வெற்றி பெறும். கவிஞர் ஆத்மார்த்த தன்மையை எட்டுகிறான். அவன் தன் தேவை அறிந்து பாவிக்கும் உவமை, உருவகம், படிமம், சந்தம், மறைமுகச் சுட்டல், (Allusion) ஆகியவை அவன் நோக்கை வெற்றி பெறச் செய்யுமாயின், அவன் கவிதையின் மேல்நிலையை அடைகிறான். இதற்கான புதிய சொல்லாக்கத்திலும் சுடுபடுகிறான். கம்பராமாண்யத்தில் முதல் பாடலில் வரும், முதல் வரியான “உலகம் யாவையும் தாம் உளவாக்கலும்” என்பதில்வரும் “உளவாக்கல்” என்ற சொல் அத்தகையது. இந்தச் சொல்லின் பாதிப்பால் அவன் தேவையற்று விரியும் விளக்கங்களை கத்தரித்து விடுகிறான். நான் ஆங்கிலப் பேராசிரியர் Ashly Halpe யின் கவிதை விரிவுரைகளுக்குப் போயிருக்கிறேன். அவர் Daffodils பற்றி விரிவுரையாற்றியதை ரசித்திருக்கிறேன். ஆனால், அவர் விரிவுரையிலும் எனது தேவைக்கான பதில் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், ஆங்கிலத்தில், Metaphysical Poets என்று பிரிவுண்டு. ஆனால் அவர்களில், விமர்சகர் கானும் ஆழத்தை விட எனது பார்வை ஆழமானது. ஆத்மார்த்த நோக்கென்றால் ஆத்மீகப் பார்வை என்றோ, அகவயப்பட்ட உணர்வுகளின் வெளிக்காட்டல் என்றோ முடிவுக்கு வருதல் சற்று, நுணுக்கக் குறைவானதென்றே அமையும். காரணம், ஆத்மார்த்தப் பண்புடைய மார்க்சிச கவிஞர் களும் உண்டு. சிறந்த உதாரணம் பட்லோ நேருடா. இத்தோடு இதையும் சொல்வது சாலப் பொருத்தமானது. அதாவது, மகுடம் சஞ்சிகைக்கான பேராசிரியர் மௌனகருவின் நேர்காணலில், “கால ஒட்டத்தினோடு ஒரு

கவிஞர்” என்ற உங்கள் நீலாவணன் பற்றிய நூல் முக்கிய நூலாகும் என்று கூறலாமா?” என்று பேராசிரியர் செ. யோகராசா கேட்கிறார். ஆனால் ஏற்கனவே வெளிவந்த யதார்த்தமும் ஆத்மார்த்தமும் என்ற நூலில் இருந்து இது எவ்வாறு நீலாவணனை வேறுபடுத்துகிறது என்று அவர் கேட்டிருந்தால், பேராசிரியர் மௌனகருவின் கவிதை பற்றிய பார்வையை அறிய அது வாய்ப்பளித்திருக்கும். காரணம் எனது யதார்த்தமும், ஆத்மார்த்தமும் என்னும் நூலை செ. யோகராசா வாசித்தது பற்றி எழுதியுள்ளார். இங்கே அவர்கள் இருவரும் அந்தால் பற்றி அறியாதது போல நடித்ததே மிகுந்த அருவருப்பானது.

இன்று ஏராளமான கவிதைத்தொகுதிகள் வந்து குவிந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. கீந்த நிலையில், சமூத்துக் கவிதைத்துறை ஆரோக்கியமான பாதையில் பயணிக்கிறதா?

இன்று கவிதை நூல்கள் வெளியிடும் அநேகருக்கு கவிதை பற்றிய ஆழமான பார்வை இல்லை. அதனால் இன்றுவெளிவரும் அநேகமான கவிதை நூல்கள், காலத்தால் அள்ளுண்டு போகும் என்று நான் சொல்வதால், யாரும் கோபப்படத்தேவையில்லை. இதற்கு உதாரணமாக என்னிடம் அடிக்கடி கவிதை பற்றி உரையாட வந்த ஒரு பெண் இளங்கவிஞர் பற்றிக் கூற வேண்டும். இவர் எழுதிய கவிதைகளைப் படித்த நான், “நீங்கள் உடனேனேய கவிதைத்தொகுப்பு போடவேண்டும்” என்று ஆசைப்படவேண்டாம். முதலில் பல உயர்ந்த கவிதைகளை வாசித்து, அவை ஏன் பெரிதாகக் கணிக்கப்படுகின்றன என்ற நுட்பங்களை அறிந்து, அதன்பின் நீங்கள் அவை போன்ற கவிதைகளை எழுதவேண்டும். இதில் அவசரம் கூடாது.” என்று கூறினேன். ஆனால் அவர் கேட்பதாய் இல்லை. அவர் தன்னுடைய சில “கவிதை”களைத் தந்து முன்னுரை எழுதித்தருமாறு வற்புறுத்தினார். நான் ஒரு சிறு முன்னுரையை எழுதி “எதிர்காலத்தில் நல்ல கவிஞராக வர வாய்ப்புண்டு.” என முடித்துக் கொடுத்தேன். இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு அத்தொகுதி, எனது நூல்களை வெளியிடும் கேசவனுடைய அச்சகத்தில் கண் டேன். ஆனால், அங்கே எனது முன்னுரைக்குப் பதில் ஓட்டமாவடி அறபாத்தின் முன்னுரை இருந்தது. இன்னும் சில காலத்திற்குப் பிறகு அக்கவிதை நூல் நீர்வை பொன்னையன் தயவில் பிரசரமாயிருந்தது. இப்போது ஓட்டமாவடி அறபாத்தின் முன்னுரைக்குப் பதில் கவிஞர் ஏ. இக்பாலின் முன்னுரை

அதிலிருந்தது! இதில் சிரிப்புக்குரிய விசயம் என்னவெனில், கவிஞர் தன் கவிதைகளை திருத்தி மேம்படுத்துவதற்குப் பதில், தன்னை வெற்றுத் தனமாக புகழும் “மேலான” முன்னுரைகளைத் தேடித்திரிந்திருக்கிறார். இதுதான் இன்றைய இளங் கவிஞர்களின் நிலை.

ஸமீத்துச் சிறுகதையின் இன்றைய நிலை என்ன?

நான் நாவல், சிறுகதை என்ற சட்டகத்தை வைத்துக் கொண்டு, எழுதுவதை எப்போதோ கை விட்டவன், இருந்தாலும், இன்றைய பிரசர தேவையின் வசதி கருதி, சிறுகதை, நாவல் என்று போட்டுக் கொள்கிறோம். இன்றைய விஞ்ஞானம் நமது வாழ்க்கை முறையை ஆட வைத்துள்ளதை பலர் அறியாது வாழ்கின்றனர். சென்ற 195ஆவது ஞாநத்தில் பாலச்சந்திரன் இன்றைய தொழிற்பூர்ட்சி பற்றியும், அதன் மூலம் ஏற்படும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் ஏற்படும் கண்டுபிடிப்பு சம்பந்தமான சிறுகதை ஒன்றையும் எழுதியிருந்தார். இவ்வளர்ச்சி பற்றி பிரக்ஞா இன்றி, பலர் வாழ்கின்ற போக்கை திசை திருப்புவதைப் போல எழுதியிருந்தார். நான் 1960இல் அல்டஸ் ஹக்ஸியால் எழுதப்பட்ட The Brave New World என்ற விஞ்ஞானக் கதையைப் படித்தேன். இதில் இயந்திர ரதியாக “தொழிலாளர்” என்றும், “புத்திலீவிகள்” என்றும் உருவாக்கப்படுகின்றார்கள். இதனால் உண்மையான மனிதன் இல்லாமல் போகும் ஆபத்துக் கெதிராக அன்றைய மக்கள் போராடுகின்ற நிலை உருவாகிறது. இவ்வாறே, பாலச்சந்திரன் எவரும் அறியகூடிய நிலையில் உள்ளதையே உங்களுக்கு அறிய வைத்திருக்கிறார்.

ஆகவே, இதிலிருந்து ஒன்றை அறிகிறோம். நுண்ணறிவியல் மற்றும் நுண்ணுணர்வியல் ஆகியவற்றுக்கிடையே ஒரு மோதல் நிகழ்கிறது. கலைஞர்கள் என்பவர்கள் நுண்ணுணர்வியலை மேலோங்கச் செய்வதின்மூலம் மனிதத்தைப் பேணலாம். இதுவே இன்றைய சிறுகதை, நாவலாசிரியர்களின் நோக்கமாக இருக்க கொள்ள வேண்டும். அல்டஸ் ஹக்ஸிலியின் நாவலில் வரும் கதாபாத்திரங்கள் மனிதத்தைக் காப்பாற்ற சோமபானத்தை அருந்துகின்றனர். எனது சிறுகதையான அகாலிகள். இத்தகைய நுண்ணுணர்வை மேலோங்கச் செய்வதாகவே உள்ளது. இன்னும் “பிரளயத்தில் நானும் ஒரு பின்னம்”, “இருப்பும் அதன் திறவுகோலும்”, “கூடு விட்டு கூடு பாய்தல்”, “நானும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத கையும்” ஆகியவை

எல்லாம் இப்போக்குக்கு உரியவையே.

ஸமீத்து விமர்சன போக்கு புதிய எல்லைகளைக் கோரி நிற்கிறதா? இன்றைய கால கட்டத்தில் பின் நவீனத்துவம் என்ற அனுகுழுவரையில் படைப்பு கணும், விமர்சனப் பார்வைகளும் முன்வைக்கப் படுவதுபற்றி?

ஸமீத்து விமர்சனப் போக்கு எப்பவும், தமிழக விமர்சனப் போக்கை விட முற் போக்கான பாய்ச்சலைக் கொண்டதாக இருந்து வந்துள்ளது. அன்மையில், நான் “60 களில் வீறிட்டெழுந்த, ஸமீத்து விமர்சனப் போக்கு, தமிழகத்திற்கும், பின்னுதைப்பாக இயங்கிற்று” என்ற கட்டுரையை எழுதி கண்டாவில் இருந்து வெளிவரும் “காலம்” சஞ்சிகைக்கு அனுப்பினேன். அதை வாசித்த காலம் ஆசிரியர், “நல்ல கட்டுரை, நான் விமர்சனம் பற்றி பேசவுள்ளேன். உங்கள் கட்டுரையில் உள்ளதைப் பயன்படுத்தலாம் என்று நினைக்கிறேன்” என்றார்., “சரி பயன்படுத்துங்கள். ஆனால், ‘கால’த் தில் அக்கட்டுரையைப் பிரசரிக்கவும்” என்றேன். அதற்கும் உடன் பட்டார், ஆனால் அக்கட்டுரையில் உள்ளவற்றை தனதாக்கி பேசிய அவர், இரண்டு வருடமாகியும் அக்கட்டுரையைப் பிரசரிக்கவில்லை! அத்துடன், காலத்துடன் எனக்கிருந்த தொடர்பு, துண்டிக்கப்பட்டது. அக்கட்டுரை இப் போது “வாசிப்பதும், வாசிக்கப்படுவதும்” எனும் எனது நாலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

“தமிழ்ப்பகைவரும், தமிழ் வெறியரும்,” (காலச்சுவடு 183) என்றொரு கட்டுரையை எம். ஏ. நு. மான் எழுதியிருந்தார். இக்கட்டுரைக்கு, தமிழ்ப் பற்றாளர்களிடம் இருந்தோ, தமிழ்த் தேசியத்தை பேணத் துடிப்பவரிடம் இருந்தோ, எதிர்ப்பு வருவதற்குப்பதில், இன்றைய மொழியியல் பற்றி, நன்கு அறிந்தவர்களாகக் காட்டிக் கொள்ளும் அல்லது பாவனை பண்ணும் இரா. வெங்கடாசலபதி, பஞ்சாங்கம் ஆகியோரிடமிருந்தே எதிர்ப்பு வந்தது, அது மட்டுமல்லாது “நவீன மொழியியலின் ஆணிவேரான ஏகாதிபத்திய அரசியல் பற்றி”, சலபதி, நு. மானுக்கு போதிக்க வந்ததுதான் வேடக்கை. இதனால்தான் மார்க்சிய அடிப்படை வாதம், இந்துத்துவ அடிப்படை வாதம், இல்லாமிய அடிப்படை வாதங்களை ஒதுக்கித் தள்ளும் புதிய விமர்சனப் பார்வை மேலேழ வேண்டும். இன்று பின் நவீனத்துவம் பல்தேசிய கம்பெனிகளின் கண்டுபிடிப்பாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஏன், சாத்தர், காழு, ஆகி யோரின் இருப்பியல்வாதங்களுக்கும் இத்தகைய

இட்டுக்கட்டுதல் இருக்கவே செய்கின்றன. தெரிதா, சாத்தர் ஆகியோர் மாக்சியவாதிகளாய் இருந்தும், இத்தகைய தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். நோம் சொம்ஸ்கி போன்ற வர்களும் அமெரிக்க அரசியலில் இவை சாத்தியம் என்றே சொல்கின்றனர். ஆனால் நாம் நன்மை தீமைகளை அறிந்து, நமக்குரிய தேவைகளை முன்வைப்பதே சிறப்பு.

ஸ்ருத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் மு.த. வின் தூம் எத்தகையது?

15ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட மறு மலர்ச்சிக் காலத்தில் ஜேரோப்பாவில் ஏற்பட்ட அறிவுவாதத்தோடு, கலை இலக்கியங்களும் மாற்றமுற்றன. இதுகாலவரை கவிதையே, (செய்யுள்) எல்லாமாக இருந்த இடத்தில் உரை நடை, தோற்றும் பெறுகிறது. சேர்வானரில் எழுதிய டொன் குய்சோட், சோஸரால் எழுதப்பட்ட கன்றப்பிரேஸ், பொக்காசியோவின் டெக்கமறன் என்று உரைநடையில் கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. நரகம், சொர்க்கம் என்று வானத்தைப் பார்த்த காலம் மாறி, கீழ்நோக்கி யதார் த்தப் பார்வை கொண்டவையாக வெளிவருகின்றன. இப்படியாக 15ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கப்பட்ட சிறுகதை, நாவல், புதுக்கவிதை என்பவை சோவியத் பூர்ச்சிக்குக்குப் பின்னர்கூட அவை மாற்றமேதுமில்லாமல் அப்படியே எழுதப்பட்டுவருகின்றன. 15ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியோடு வந்த அடிப்படைச் சிந்தனை மாற்றமே சிறுகதை, நாவல், புதுக்கவிதை என்ற கலை இலக்கிய மாற்றத்தை கொண்டு வந்தனவென்றால், 600, 700 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும், அந்தப் போக்கே தொடர்கிறது என்றால், மார்க்சியமும் மறுமலர்ச்சிக் காலத்தின் உபபிரிவே அன்றி, ஒரு அடிப்படைச் சிந்தனை மாற்றமாகாது. இனிமேல்தான் அச்சிந்தனை மாற்றத்திற்கான காலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறும் மு.த. இனிமேல் வரும் பரிணாமம் மனத்திலிருந்தே ஆரம்பிக்கும் என்று ஜீலியன் ஹக்ஸ்லி, ரெஹா டி சாடின், அரவிந்தர் ஆகியோரையும் இன்றைய கலை இலக்கியவாதிகளின் அபத்த நடவடிக்கைகளையும், ஜனஸ்லைன் முன்வைத்த கோட்பாடுகளையும் தனக்குச் சாதகமாக்கி, அதற்குரிய இலக்கியமே “மெய்யுள்” என்றார். மெய்யுள் என்பது ஒரு கோட்பாடல். இனிவரும் இலக்கிய வடிவங்களின் பெயர். இதற்கு உதாரணமாக அவரது கலைஞர்கள் தாக்கத்தைக் (முதலாம் பாகம்) காட்டலாம். கலைஞரின் தாக்கத்தைப் படித்த, சுந்தர இராமசாமி அதனால் பெரியளவு disturbed ஆனார் என்பதை அவர்

எழுதியுள்ள விரங்கச் யதார்த்தம் என்னும் நீண்ட கட்டுரையில் காணலாம். அவர் எழுதிய ஜே ஜே குறிப்புகள், நாவல் இப்பாதிப்பின் வெளிப்பாடே. ஒரு மேதைமைக்குரியவன் கருத்தொன்றை முன் வைக்கும்போது அதற்கு சாதகமாய் உள்ள பிற துறைகளின் கண்டு பிழப்பு களையும் தன் நிலையில் நின்று வியாக்கியானப் படுத்துகிறார் என்று Act of Creation என்ற நூலில் Koestler கூறுகிறார். இதையே மு.த. செய்தார்

சாதிப்போராட்டத்தில் மு.த. பங்கு யாது?

சிங் களாப் பகுதியிலே கனகாலம் வாழ்ந்த மு.த. புங்குடுதீவுக்கு மாற்றலாகி வந்தபோது, அங்கு தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் கிணற்றடியே தஞ்சமாக வெள்ளாளர் வந்து தன்னீர் அள்ளித்தரும் வரை வெயில் மழையென்றில்லாமல் காத்திருக்கும் நிலை பார்த்து, கவலையடைந்தார். இங்கே நாங்கள் இவர்கள் பறைக்குலத்தவர் என்பதற்காக தன்னீர் அள்ள அனுமதிப்பதில்லை ஆனால் சிங்களவர் நம்மை “பறுதெமலா” என்று அடித்துதைக்கும் போது இந்த சாதித்திமிர எங்கே போகுது? என்று பேசினார்.

மேலும் மு.த. சர் வோதய அரசியல் முன்னணி என்ற அமைப்பை உருவாக்கி, தமிழரக்குக் கட்சியினரின் போலிப்போராட்ட நடவடிக்கைகளை கேவி செய்தார். தீவ்புபகுதி நாடாங்குமற்ற உறுப்பினரான கா.பொ. இரத்தினம் இதனால் ஆத்திரமடைந்து, “தனையசிங்கம் புனிதமான சர் வோதயத்தை அரசியல் சாக்கடைக்குள் இழுத்து விடுகிறார்” என்று பேசியபோது, அங்கு நின்ற மு.த. “அப்படி யென்றால், அரசியல்வாதியான நீங்கள் ஒரு சாக்கடையா?” என்று அவரைப் பார்த்து கேட்டார். இதனால் பலத்த அவமானத்துக்குள் ஓன் கா.பொ. பின்னர் கோயில் பஞ்சாயத்துக்காரரோடு சேர்ந்து, பொலிசாரை ஏவி அவரைத் தாக்கினார்.

இதைவிடக் கேவலமானது, டொமினிக் ஜீவா, இச்சாதிப் போராட்டத்தின் போது இயங்கிய விதம். “இவர்களுக்கென்ன சாதிப்போராட்டம் அதை எங்களால்தான் செய்ய முடியும்” என்ற வகையில் அவர் போக்கிருந்தது. “மு.த.வும், ச.வியும் சிறை சென்று வெளிவந்த ஒரு மாதத்திற்குப் பின் மல்லிகை வந்திருந்தது, அதில் சக எழுத்தாளர்களான இவர்கள் போராட்டம் பற்றியோ, சிறை சென்றது பற்றியோ, அடி வாங்கியது பற்றியோ? ஒரு வார்த்தை தானும் இடம் பெறவில்லை. அதைப் பார்த்து விட்டு மு.த. சிரித்துக் கொண்டு, பின்வருமாறு சொன்னார்:

‘ஒரு எழுத்தாளனுக்கு கலியானம் நடந்தாலோ, ஒரு எழுத்தாளனின் மகள் பக்குவய்யட்டாலோ, மெட்டு கட்டி செய்தி வெளியிடும் ஜீவா, சக எழுத்தாளர்களின் அதுவும் மல்லிகையில் எழுதும் எழுத்தாளர்களின் சாதியெதிர்ப்பு போராட்டம் ஸ்ராவியோ. சிறை சென்றது ஸ்ராவியோ ஒரு வர்த்தகதானும் வெளிவரவில்லை என்றால் கீவரது சஞ்சிகையில் எம்மைப் பற்றி செய்தி கீனி எதுவும் வரக்கூடாது” இதை நினைவில்லைவத்துற்கதான் 1997ல் மு.த. வின் அஞ்சலிக்கூட்டத்திற்கு தகரைம தாங்கிய போசிரியர் சிவந்தம்ரி” முற்போக்கு எழுத்தாளர் செய்யாததை மு.த. செய்து காட்டனர்” என்றார்.

இந்த பின்னணி எவற்றையும் தெரியாத அ. முத்துவிங்கம், டொமினிக் ஜீவாவிற்கு 2015 இயல்விருது வழங்குவதற்கு என். கே. மகாலிங்கத்தை தேர்ந்தெடுத்ததை, நாம் மன்னித்தாலும் நானும் பொழுதும் மு.த.வோடு திரிந்த மகாலிங்கம் அந்த விருது வழங்கலை ஏற்று, மேடையேறி ஜீவாவுக்கு வழங்கிய அசிங்கத்தைப் பார்த்த நண்பர்கள் கூறியவற்றை நாம் யாருக்குச் சொல்லி அழுவதோ?

மலேசிய தான்ஸ்ரீ சோமசுந்தரம் கலை இலக்கிய அறிவாரியத்தின் பரிசு பெற்ற திறனாய்வின் புதிய திசைகள் பற்றி...

இந்நால் அறிமுக விமர்சனம், விமர்சனம், ஆய்வு நிலைப்பட்ட விமர்சனம், எதிர்வினை விமர்சனம் என நான் கு பிரிவுகளைக் கொண்ட வித்தியாசமான நூல். இந்நாலில் உள்ள ஆய்வுநிலைப்பட்ட விமர்சனங்களை பாராட்டியவர்கள் பலர். இது பற்றி நான் எனது “வாசிப்பதும் வாசிக்கப்படுவதும்” நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளோன். ஜெயமோகன் ஈழத்துக் கவிஞர்களை “எச் சில் பறக்க கவிதை எழுதுவர்கள்” என்று கவிஞர் ச.வி.யைப் போடுதியாக்கி கீழ்மைப்படுத்தியபோது, நான் அவருக்கெழுதிய பதில் இதில் உண்டு. இதைப்பலர் பாராட்டினர். அ. முத்துவிங்கம் கனடாவிலிருந்து எனக்கு பாராட்டு வழங்கினார். மேலும் நாகர்கோயில் போயிருந்தபோது ஜெயமோகன் தன்னை, நான் போய் சந்திக்காதது பற்றி, என்.கே. மகாலிங்கத்திடம் குறைபட்டுக் கொண்டதற்கு நான் கொடுத்த பதில், “நாகர் கோயில் ஜெயமோகனின் சொந்த ஊர். அங்கே போய் ஹோட்டலில் இருந்த என்னைச் சந்திக்க அவரே வந்திருக்கவேண்டும். நான் வயதிலும் முத்தவன். இதைப் பேணாத ஒருவரிடம் நான் சென்று ஆகா, ஓஹோ! என்று ஈழத்து எழுத்தாளர் சிலர் துதி பாடியது போல் துதிபாட எனது எழுத்தாற்றல் குறைவுபட்டதல்ல..

சாகித்திய விருது பற்றி?

சாகித்திய விருதுகளுக்கு வெற்றி பெற்றவர்களை அழைத்துவிட்டு, வெற்றி பெறாதவர்களை வெற்றி குறிப்பாக வயது போனவர்களை நெடுந்தூரத்தில் இருந்து அழைத்து, அவர்களை வெறுங்கையோடு அனுப்புவது பரிதாபத் திற்குரியது. இதுபற்றி ஏற்கனவே தெளிவத்தை ஜோசப் எழுதியுள்ளார். மேலும் ஒருமுறை 2010இல் எனது சிறுகதைத்தொகுப்பான “முடிந்துபோன தசையாடல் பற்றிய கதை”, “கவிதையில் துடிக்கும் காலம்” என்னும் கவிதைத்தொகுதி ஆகிய இரண்டுக்கும் முதல் பரிசு கிடைத்தது, ஆனால் ஒருவருக்கே இரண்டும் கொடுக்கக்கூடாதென பின்னர் தீர்மானித்து, எனது கவிதைத்தொகுதிக்கு மட்டும் பரிசைத்தந் தனர். திறமைக்கு மரியாதை செய்வதே தேவை. சிங்களப் பிரிவில் ஒருவருக்கே இரண்டு துறைகளுக்கும் கொடுத்ததை நான் கண்டிருக்கிறேன்.

புலம்பெயர் இலக்கியம் பற்றி...

இன்று இதன் போக்கில் வேகமும், புதுமையும் சேர்ந்துள்ளதை நான் அறிவேன். அண்மையில் வெளிவந்த “காவ்காவின் நாய்” இதற்கு நல்ல உதாரணம். எடுத்துச் சொல்லும் முறையிலும் வித்தியாசம். ஆரம்ப காலத்தில் சோபா சக்தி எழுதிய “தேசத்துரோகி”யை (சிறுகதை) நான் மறக்க மாட்டேன். அதை நினைக்கும் போது இன்றைய நல்லாட்சியின் முகம் தெரியவரும்.

திசை பற்றி....

மனிக்கொடி காலம்போல ஈழத்தில் ஒரு பத்திரிகை வெண்டும் என்று நினைத்தேன். அது ஓரளவு நிறைவேறிற்று. திருமாஸ்ரர் என்னுடனேயே இருந்தார். அவருடைய அரசியல் கட்டுரைகள் தனியானவை. ஏ.ஜே. மற்றொரு பக்கபலம். யேசுராசாவின் பங்களிப்பும் நன்று. எனக்குள் இருந்து என்னை வழிப்படுத்திய Visiō என்னை விட்டு எப்பவும் அகலாது.

எதிர்கால இலக்கியம் பற்றி?

அறுநாறு எழுநாறான்டுகள் பழைமையான இந்த நாவல், சிறுகதை, கவிதை வடிவங்களோடு தொங்கிக் கொண்டிருக்கிற இலக்கியம் இல்லாத போய்விடும்.

இந்த 34 வருடத்தினுள் என்னவெல்லாமோ மாறி விட்டது.

ஒரு டென்மார்க் நாணயத்தின் பெறுமதி இலங்கை நாணயத்திற்கு 4.50ல் இருந்து 22.50 ஆகிவிட்டது. பாவித்த ஒரு சோடா அல்லது பியர் போத்தலைத் திருப்பிக் கொடுத்தால் அன்று கடைகளில் 1 குறோனைத் திருப்பித் தருவார்கள்.

இப்போது $1\frac{1}{2}$ குறோன்கள் தருகிறார்கள்.

ஆம்...அது இலங்கைப் பெறுமதிக்கு 4.50ல் இருந்து 33.75 ஆகியிருந்தது.

அப்போது நாங்கள் இந்த நாட்டிற்கு வந்த காலம்.

றோட்டின் கரையில் கிடக்கும் ஒரு போத்தலை எடுத்து கடையில் கொடுத்து 1 குறோனை வாங்க மனம் சொல்லும்.

ஆனாலும் மாண முதலியார் வழிவந்த அப்ப்பா காதில் கடுக்கனுடனும் மார்பில் பட்டு உத்திரியத்துடனும்.... அப்பம்மா எட்டு முழ கொய்யக்க் சேலையுடனும் மார்புப் பதக்கத்துடனும் நின்று “மற்றவர்கள் வாய் வைச்சு உறிஞ்சிய அதனைத் தொடாதே”, என வெருட்டுவார்கள்.

தாண்டிச் சென்று விடுவேன்.

அடுத்தநாள் அதே வீதி வழியே வரும் பொழுது கடைக்கண்ணால் பார்ப்பேன் அதிகமாக அது அந்த இடத்தில் இராது.

எனக்கொரு நண்பன் இருந்தான் - அவனை அவனது அப்பப்பாவும் அப்பம்மாவும் வெருட்டுவதில்லைப் போலும்.

ஒடியோடிப் பொறுக்குவான்.

எப்படியும் ஒரு நாளில் 10-15 போத்தல்கள் பொறுக்குவான்.

அந்தக் காசில் காம்பில் இன்னோர் தமிழ் ஆள் காட்டும் வி.ஏ.யோ. படத்திற்கு கூட்டிச் செல்வான்.

ஒரு ஆனாக்கு 2 குறோன்கள்தான் ரிக்கற்.

செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் தொலக்காட்சிப் பெட்டியையும் வி.டி.யோ. மெசினையும் இலவசமாகப் பெற்று ஜேஜர்மனியில் இருந்து தபாலில் வரும் வி.டி.யோ. கொப்பியில் அவர் படம் காட்டுவார். எப்பிடியும் அவருக்கு ஒரு படத்துக்கு 100 குறோன்கள் தேறும்.

இன்னொருவர் என்னைப் போல் சிகரட்குடிக்காத ஆட்களுக்கு செஞ்சிலுவைச் சங்கம் இலவசமாகத் தரும் சிகரட்களை எங்களிடம் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி காம்புக்கு வெளியே இருந்த மற்றைய தமிழ் ஆட்களுக்கு அதிக விலைக்கு விற்பார்.

இவ்வாறு தனக்குத் தனக்கு முடிந்த வகையில் சைற்றில் பணம் ஈட்டுதலில் எங்கள் மக்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

எங்களுக்கு கைச்செலவிற்காக கிழமைக் காச தரப்படும் வியாழக் கிழமை ஒன்றில்தான் முதன் முதலாக மிகச் சிறிய அளவில் ஒவ்வேர் கிழமையும் கூறும் ஏலச்சீட்டு ஆரம்பாகியது.

அதனைத் தொடர்ந்து வட்டி.

முடிந்தவன் முன்னேறினான்.

முடியாதவர்கள் மெளனமாய் இருந்தார்கள் - என்னைப் போல் பார்வையாளர்களாய்... அல்லது விமர்சகர்களாய்.

ஒரு நாள் என் நண்பன் முகம் முழுக்க வீங்கியபடி கடைவாயில் இரத்தக் கசிவுடன் நின்றிருந்தான்.

காரணத்தை அறிந்த பொழுது அதிர்ச்சியாய் இருந்தது.

இவன் பிளாட்பாரத்தில் உள்ள சின்னச் சின்ன குப்பைத் தொட்டிகளில் பியர் போத்தல்களைப் பொறுக்கிக் கொண்டு நின்ற பொழுது ஒரு டெனிட்காரன் வந்து தடுத்து இருக்கின்றான்.

இது அவன் நேரமாம். அவனது ஏரியாவாம்.

போதை வஸ்துக்கு அடிமையாகி புகையிரத்தின் வெளியே வாழும் கூட்டத்தில் அவனும் ஒருவனாம்.

தங்களுக்குள் எந்த எந்த பிளாட்பாரம் எவருக்கு என்றும்... எந்த எந்த நேரத்தில் எவரெவர் போத்தல் பொறுக்குவது என்றும் அவர்களுக்குள் ஒரு ஓப்பந்தமாம்.

என் நண்பன் ஜனநாயக் பேசியிருக்கின்றான்.

முகம் வீங்கியிருக்கிறது. அவிழ்த்து விடப் படும் நெல்லிக்காய் மூட்டையில் இருந்து அவைகள் ஒடுவது போலத்தான் எங்கள் வாழ்வும் இங்கு ஒட்டத் தொடங்கியது.

ஓட்டம்!

பணத் தேடலுக்கான ஓட்டம்!!

கெளரவத் தேடலுக்கான ஓட்டம்!!!

கார் . வீடு - இத்தியாதி இத்தியாதிக்கான ஓட்டம்.

ஓடிக் கொண்டு இருக்கும் பொழுதே எவருடன் எவருடன் இணைந்து ஒடுவது.... எவரை எவர் விலத்தி ஒடுவது.... எவரை எவர் காய் வெட்டுவது என்று அவதானித்தபடி ஓட்டம்.

14

எந்த ஊர்... எந்த வட்டாரம்... எந்தத் தெரு... எந்த இயக்கம்... என்ன கல்வி என்று அரிதட்டினுள் போட்டு அரித் து அரித்து இவர்களை வீட்டுக்கு சாப்பாட்டுக்கு கூப்பிடுவது... இவர்களுக்கு பிறந்தநாளுக்கு சொல்வது... இவர்களுக்கு கல்யாணத்திற்கு சொல்வது என கணிதபாதத்தில் தொடைப்பிரிவு பற்றி படித்தது போல அனைத்து வட்டங்களின் வெட்டும் பகுதியில் எங்களையும்... மற்ற மற்ற வட்டங்களின் வெட்டுப் பரப்புகளில் மற்றவர்களையும் நிறுத்தி நிறுத்தி அனைவருக்கும் நல்லவராய் ஒடும் ஒரு ஓட்டத்தில் அனைவருமே திறமைசாலிகள் ஆகினோம்.

டென்மார்கில் ஒரு கிழமைக்கான வேலை நேரத்தை 38 மணித்தியாலத்தில் இருந்து 37 மணித்தியாலமாகக் குறைக்க வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த பொழுது நாங்கள் கிழமைக்கு 50 - 60 மணித்தியாலங்களைத் தாண்டி வேலை செய்து கொண்டிருந்தோம்.

முழங்காலுக்குள்ளும் முகுதுத் தண்டிலும் சாடையாக வலித்த பொழுதும் எங்கள் பிள்ளைகளின் பட்டப் படிப்புகளும் எக்ஸ்ராரியூசன்களும் மட்டும் தான் எங்கள் கண்களுக்குள் தெரிந்தது.

“உங்கள் பிள்ளை என்ன படிக்குது?” என் றெல் லாம் கேட்பதுக்கு பதிலாக “உங்கள் பிள்ளை எந்த யூனி? என்றுதான் கேட்கப்பழகிறுந்தோம்.

பிள்ளைகளின் படிப்பைத் தவிர எங்களுக்கு எதுவுமே கண்களுக்குத் தெரியவில்லை.

வெள்ளிக்கிழமைகளில் பிள்ளைகளுக்கு மாமிசம் இல்லாவிட்டால் சாப்பாடு இறங்காது என்றால் குறைந்த பட்சம் ஒரு நீலக்கால் நண்டுக்கறியையோ மீன் பொரியலையோ செய்து வைத்து விட்டுத்தான் பின்பு குளித்து தோய்ந்து கோயிலுக்குப் போவதை எங்களில் பலர் வழக்கமாய்க் கொண்டிருந்தோம்.

“கோயிலுக்கு போறதெண்டால் அவர் வெள்ளிக் கிழமைகளில் மாமிசம் சாப்பிட மாட்டார்” என பெருமையாகப் பேசியபடியே ஜயரிடம் பல்யமாக விழுதி வேண்டும் புதிய கலாச்சாரமும்....

“வெளிநாடு வந்து விட்டால் உதெல்லாம் பார்க்க ஏலாது - கடவுள் சொன்னவரோ வெள்ளிக் கிழமைகளில் இப்படி இருக்க வேண்டும் என்று - கண்ணப்ப நாயனார் என்ன செய்தவர்” என்ற புதிய ஜனநாயகக் கொள்கைகள் இங்கு உருவாகின.

பாம்பு தின்னும் ஊரில் நடுத்துண்டுக்கு போட்டி போட்டுக் கொண்டு நானும் ஓடிக் கொண்டு இருந்தேன்.

இந்த ஒட்டத்தில் விழுந்த முதல் அடி என் மகள் பிரேமா திருமணத்திற்கு மறுத்த பொழுதுதான்.

பி. எச். டி. முடித்த பின்புதான் திருமணம் எனத் திட்டவட்டவாய் சொல்லியிருந்தாள்.

அவள் அதில் திறமைச் சித்தி எய்திய பொழுது அவனுக்கு 32 வயதாகியிருந்தது.

என்னதான் படித்திருந்தாலும்... என்னதான் அழகாய் இருந்தாலும் வயது என்பது டிஸ்குவாலிக்கேசனாய் போய் இரண்டொரு திருமணம் தள்ளிப் போகவே இனி எதற்காக ஒரு திருமணம் என முடிவுக்கு அவள் வந்திருந்தாள்.

“என்னெப் போலை எத்தினை பொம்பிளைப் பிள்ளையள் இருக்கினம் டெனிஸ் பிள்ளையள்... ஆப்கானிஸ்தான் பிள்ளையள்... பாக்கிஸ்தான் பிள்ளையள்.... ஏன் தமிழ் பிள்ளையள்...” தாயிடம் வாய் காட்டியிருக்கின்றாள்.

“இவள் இப்பிடிச் சொல்லுறாள். என்னப்பா செய்யுற்று?” மனைவியிடம் கேட்டன்.

“நீங்களும் நானுமாய் அவளின் ரை காலைக் கட்டிப் போடாட்டி அவள் வேறு வாழ்க்கை வாழ்ந்திருப்பாள் தானே”

மனைவி குனிந்தபடியே சூறினாள்.

எனக்கு உறைக்கவே செய்தது.

நான் நிமிர்ந்து பார்த்தன்.

“18 வயதிலை ஒம் நாங்கள் செய்து தாறும் என்று சொல்லி ‘விவ்விங் ருகெதர்’ கலாச்சராத்துக்கை போக விட்டிருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறியோ?”

மனைவி ஏதும் பேசவில்லை.

அவள் கண்களால் ஒழுகிக் கொண்டிருந்தாள். பின்பு தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டு கேட்டாள்.

“ஏனப்பா?... இவனுக்கு அந்தப் பொடியன்தான் எண்டு ஒரு நிச்சயிதார்த்தம் போலை செய்து போட்டு விடுவது. பிறகு படிப்பெல்லாம் முடிய கால நேரம் வரேக்கை செய்து கொடுத்தால் என்ன?”

“இஞ்சை பார்! வேணுமென்டால் நாளைக்கே தாவிகட்டுவம் எண்டு சொல்லு ஒம் என்னுறன். ஆனால்....” என் முச்சு மேலும் கீழும் வாங்கியது. “ஆனால் இப்ப சேந்திருக்க விட்டு விட்டு பிறகு கண்டறியாத ஒரு

கன்னிகாதானத்தை நீயும் சேர்ந்து நின்டு செய்து வைக்கிறது எனக்கு சரிவராது”

நானே தொடர்ந்து உரத்த குரவில் கத்திக் கொண்டு இருந்தேன். பிரேமா வந்து கதவை அடித்துச் சாத்தினாள்.

அப்படி ஒரு வார்த்தையை என் வாய் உதிர்க்கும் வகையில் தவமணியக்காவின் அன்றைய கதைகள் என்னைக் காயப்படுத்தி யிருந்தன.

ஒரு மகளின் தந்தையாக பெரும் வலியை அனுபவித்த நாள் அது.

நாங்கள் வசித்த தொடர்மாடிக் கட்டத்தின் பேஸ்மனில் அவனும் கந்தசாமி அன்னையின் மகனும் நெருக்கமாய் நின்றிருந்ததைக் கண்ட தவமணியக்கா, “உடுப்பு தோய்க்கிற மெசினுக்கை உடுப்பு போட பேஸ்மன்றுக்கு போக வெட்கமாய் இருக்கு”, என போட்டு விட்ட சாம்பிராணி 16 வருடங்களுக்கு முன்பு எப்படி புகைத்தது என ஊருக்கே தெரியும்.

அன்று நாம் வசித்திருந்த ஊருக்கு அவல்.

செய் தீகளை முந் தித் தருவதில் தவமணியக்கா மிகப் பெரிய கெட்டிக்காரி.

அதோடுதான் சிற்றி மாறி வந்தோம்.

கந் தசாமி அன்னையும் மகனும் இப்போது வேறு இடத்திலை செய்து நல்லாய் இருக்கின்றானாம்.

இவள்தான் இப்பிடி....

இனி அவனுடன் கதைத்து ஏதும் பிரயோசனம் இல்லை... வயது போனாலும் வேலையிடத்தில் யாரையாவது விரும்பி வந்து சொன்னால் செய்து வைப்போம் என்ற கையறு நிலையில் அடுத்த இரண்டு வருடம் ஓடியது.

அடுத்தது ஜெயன்.

ஜெயன் என்னும் ஜெயபாலகிருஷ்ணன். பிரேமாக்கு இரண்டு வயது இளமை.

கம்பியூட்டர் துறைக்கான பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்பு விழாவின் பொழுது ஒரு ஆபிரிக் கக் காரியைக் கொண்டு வந்து அறிமுகப்படுத்தினான்.

அவனுடன் அன்று பட்டம் பெற்றவள். கறுத்த அங்கியூடு அவளின் வயிறு வீங்கியிருந்தது வடிவாகத் தெரிந்தது.

மனைவியையும் மகளையும் நிமிர்ந்து பார்த்தேன்.

மனைவி ஏதும் சொல்லவில்லை.

பிரேமா தம்பியாருக்கும் அந்தப் பெண் னுக்கும் வாழ்த்துச் சொல்லி கட்டி அணைத்தாள்.

சிறிது நேரத்தில் அவளின் குடும்பத்தினரும் வந்து சேர்ந்து கொண்டார்கள்.

வலிந்திமுத்த புன்னகையை அவர்களுக்குப் பரிமாறினேன்.

கை குலுக்கிக் கொண்டோம்.

அனைவரும் அன்று இரவு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த விருந்துக்கு சென்ற பொழுது எதுவுமே என் தொண்டையால் இறங்கவில்லை.

என் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த ஆபிரிக்கச் சம்மந்தி பல்லுக்கும் நாக்குக்கும் இடையே புகையிலை போன்ற ஒன்றை மென்று கொண்டிருந்தார்.

மனம் வயிற்றைக் குமட்டியது.

என் மனைவி இடைக்கிடை என்னைப் பார்த்தபடி வாட்டிய உருளைக் கிழங்குடன் போராடிக் கொண்டிருந்தாள்.

எல்லாம் முடிந்து வீட்டிற்கு வர இரவு பதினொரு மணியாகி விட்டது.

அதிகமாக எங்கள் தொடர்மாடி வீடுகளின் வைற்கள் அணைக்கப்பட்டிருந்தன.

எங்கள் கட்டடத்தில் மட்டும் 24 வீடுகள்.

பிரதான வெளிவாசலில் என் கால்களில் ஏதோ தட்டுப்பட்டது.

குனிந்து பார்த்தேன்.

வெறும் பியர் போத்தல் ஒன்று.

ஒரு கணம் அதனை விட்டு விலகமுடியாது இருந்தது.

எடுப்போமா.. விடுவோமா? அன்று விலத்திப் போன அதே பியர் போத்தல் தான்.

அன்று அந்த ஒரு குரோன் தந்திருக்க கூடிய சந்தோசத்தை எனக்கு எதுவுமே வாழ்க்கையில் தந்திருக்க முடியாது.

கண் முன்னே ஒரு காட்சி விரிகிறது.

வெற்றுப் போத்தல்களால் என் வீட்டின் முன்று அறைகளும் - வரவேற்பு அறை - குசினி - குளியலறை - நடைபாதை - பின்நேரத்தில் காற்று வாங்கும் அல்ரன் எல்லாமே சடுபடு என்று நிறைகிறது.

ஒரு இலட்சம் போத்தல்கள் இருக்குமா? இருக்கலாம்.

இப்போது அவை நகர்ந்து என் பக்கத்து வீட்டுக்காரன் - எதிர் வீட்டுக்காரன் - மேல் வீட்டுக்காரன் - கீழ் வீட்டுக்காரன் - அனைத்து வீட்டுக்காரன்கள் வீட்டையும் நிரப்புகின்றன.

அந்த அந்த வீட்டில் இருப்பவர்கள் சத்தும் போட்டபடி வீட்டின் வெளியே ஒடி வந்து என்னுடன் நின்று கட்டடத்தைப் பார்க்கின்றார்கள். அவரவர்கள் தம்தம் பாழையில் சத்தம் போடுகின்றார்கள். எனது வீட்டில் இருந்து தான் அவை நகரத் தொடங்கியது என ஆனாக

கால் எம்மிருவரையும் காப்டிக் காப்டிக் கதைக்கின் றார்கள்.

இப்போது அவை அந்த தொடர்மாடியில் உள்ள 24 வீடுகளையும் நிரப்புகின்றன.

வீடுகள் நிரம்பியதும் தொடர்மாடி வீடுகளின் அனைத்துப் படிகளும் பியர் போத்தல்களால் நிரம்புகின்றன.

24 வீட்டு ஆண்கள் - பெண்கள் - குஞ்சு

- குருமன்கள் அனைத்தும் கட்டடத்திற்கு வெளியே.

குழந்தைகள் தங்கள் விளையாட்டுச் சாமான்களை விட்டு விட்டு வந்து விட்டோம் எனக் கதறுகிறார்கள்.

ஒரே அமளி துமளி...

என் பழைய நன்பன் என் காலில் தட்டுப்பட்ட ஒரேயொரு போத்தலை ஒரு ஊனத்தைப் பிளாஸ்ரிக் கையில் போட்டபடி அப்பால் செல்கின்றான்.

மிகவும் அழுக்கான உடையுடன் போகின் றான்.

அவனும் அந்தப் போதை வஸ்துக் கும்பலுடன் சேர்ந்து விட்டானா என மனம் அவனுக்காகப் பரிதாபப்படுகின்றது.

அவன் கண்கள் பற்றைகளினுள் வேறு ஏதாவது போத்தல்கள் இருக்கின்றனவா எனத் தேடுகின்றன.

என் கண்கள் எங்கள் தொடர்மாடிக் கட்டடத்துக்கு தாவுகின்றன.

இப்போ அனைத்து வீடுகளும் வீட்டுக்கு ஒரு இலட்சப்படி 24 இலட்சம் போத்தல்களால் நிரம்பியிருக்கின்றன.

ஏதாவது ஒரு போத்தல் வெளியே வந்து விழுந்தால் அத்தனை போத்தல்களும் வெளியே வந்து விழுந்து உடைந்து விடும்.

அவற்றின் அன்றைய பெறுமதி 24 இலட்சம் குரோன்கள்.

இன்றைய பெறுமதி 36 இலட்சம் குரோன் கள்.

தலைக்குள் ஏதோ மின்னுகின்றது.

எனது வங்கியின் இன்றைய இருப்பு 36 இலட்சம் குரோன்கள்.

மனைவி என் கையைப் பிடித்து உலுப்புகின்றாள்.

நாங்கள் இருவரும் தனியே நிற்கின்றோம். எங்களைச் சுற்றி யாருமே இல்லை.

தொடர்மாடிக் கட்டடத்தும் அங்கேயுள்ள மனிதர்களும் நன்கு தூங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

தூரத்தில் பொதிகள் கொண்டு செல்லும் இரவுப் புகையிரத்தின் சத்தம் கேட்கின்றது.

கன்முன்னே வந்து கலைந்தது அனைத்தும் பிரமை என்றாலும் சில விடயங்கள் மட்டும் நிலைம்.

முதலாவது எனது வங்கியின் இருப்பு 36 இலட்சம் குறோன்கள்.

இரண்டாவது நானும் மனைவியும் இங்கு வாழ்ந்தது 34 வருடங்கள்.

மூன்றாவது எனது திருமணமாகாத பி.எச்.டி. படித்த மகளின் வயது 32.

நான்காவது எனக்கு பிறக்க இருக்கும் உபிரிக்கப் பேரக்குழந்தையின் வயது 32 கிழமைகள்.

ஐந்தாவது தினமும் நான் போடும் சலரோக ஊசியின் அளவு 30 யூனிட்டுகள்.

இப்போதும் எண்ணளவில் என் பணத்தின் எண்ணிக்கைதான் உயர்ந்து நிற்கின்றது.

36 மற்றைய முப்பதுக்களை விட பெரிது தானே? இதற்காகத் தானா (?)

○○○

அற்றைத் திங்கள்
நக்கீரன் மகள்

வளர் எழுத்துக்கூடம்

அற்றைத் திங்கள்

இலங்கையில் பிறந்து டென்மார்க்கில் வாழும் நக்கீரன் மகள் எழுதிய கவிதைகளின் தொகுப்பு இது. கவிதைகளின் பகுப்புலம் இலங்கையையும் புலம் பெயர்நாட்டையும் சுற்றிச் சூழல்கின்றது. புலம்பெயர் சிற்றிதழ்களிலும், வாளையாலிபிலும் தொலைக்காட் சிபிலும் முகநூலிலும் கூடம்பெற்ற கவிதைகளில் தேர்ந்தெடுத்த கவிதைகளை ஆசிரியர் நூலாக்கியுள்ளார். இவரது கவிதைகளின் மொழி நடத், உணர்வுக் கூறுகள், கருத்தியல் ஆகியவை சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. தனது தங்கையின் நினைவாக இக்கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளார் ஆசிரியர்.

மீண்டும்

தோண்டும் படலம்

சூரம்பமாயிற்று.

சூலயச்சூழலிலும்

புதைகுழி -

மனிதப்புதைகுழி

காணாமல் போனவர்கள்

ஒருவேணள்

இங்கு திருக்கலாமோ..?

நேற்றும் தீரண்டு

எவும்புக்கூடுகள் கிடைத்தனவாம்.

காணாமல் போனவர்கள்

இவர்களோ..?

எவும்புக்கூடுகளை

எவ்வாறு இனங்காண முடியும்?

யார் தான்

உரிமை கோரமுடியும்..?

மேலும் மேலும்

தோண்டப்படுகிறது)

எத்தனை எவும்புக்கூடுகள்

இன்னும் (வளிவரு

திருக்கிண்ணனேவா..?

புதைத்தவருக்குத்தான் வெளிச்சம்...

**புதைகுழி
வேட்டை**

வல்ளுவக் கமல்

(சுக்கிரிசு (கமல்காலத்தின்))

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

*Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents*

புதிய வரவுகள்

நூல்கள்/பயிற்சி	மூச்சியற்	வெளியீடு	மதில்
• பொழுது	க.சு.தாரதன்	ஜீவநாத் வெளியீடு	300.00
• யோவான் 14: 2	திசேரா		400.00
• வாண்மீத் கவிதைகள்	மெல்லா கிள்மத்	சுற்றுலா வெளியீடு	300.00
• தமிழ் அரசு ஊழியர்களுக்கு மதைக்கப்பட அந்தீ	ஐ.தி.சு.மத்தீன்	சுட்டிராலி வெளியீடு	350.00
• ஆறுப்பேரன் காயங்களின் வரல்	வெற்றிச்சௌல்வி	துவமன் வெளியீட்டகம்	400.00
• இல்லாம்ய தகவல் களஞ்சியம்	ஹக்யா ஸ்ததீக் பித்	-	590.00
• கலைசேரூப் யடக்கள்	திருநகர் நடராசா	ஜீவநாத் வெளியீடு	200.00
• யாஞ்சன்	நீலவை பொன்னையன்	மலைக்கிய மன்றம்	300.00
• அங்கவறாறும்	ரு.இராமநாதன்	மத்ர - வெளியீடு	650.00
• இளங்கை அரசியல் யப்பு	மு. திருநாவுக்கரசு	தமிழ் ஆய்வு மையம்	300.00
• விந்தையாப் விருதுமுடி	ரு.ராமநாதன்	மத்ர வெளியீடு	300.00
• அதை ஆழ்த்த தமிழ்	சுஜந்தன் பார்மீஸ் நிதுஜன் பாலா	அந்தவானம் பத்திரகம்	500.00
• மலீதின் பின் நல்லீன் கதையால் முன்று மஜித்		-	110.00
• வெட்சனாலூர்த்த எட்டாவது உகை அந்தையம்			1000.00

பூபாலசங்கம் புத்தகசாலை

புத்த விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

நிலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இணங்கை, தொ.பே: 2422321, தொ.நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdo@sltnet.lk
கிளைகள்:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, காவி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4 A, ஒஸ்பத்திரி வீதி, பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாளை.

சண்முக சர்மா ஜெயமிரகாஸ்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழகம்.

வாலி என்றதும் இருவேறு விம்பங்கள் எம் மனத்திரையில் ஓடும். ஒன்று இராமாயணத்தில் ராம பாணத்தால் கொல்லப்பட்ட பாத்திரம். மற்றயது திரையிசைக் கவிஞர் வாலி என்னும் புனைபெயர் கொண்ட ரங்கராஜன். ஜூலை 2013இல் அவர் மறைவின்பின் அவருடைய வெற்றிடம் இன்னும் நிரப்பப்படாமலேயே இருந்து வருகின்றது. தமிழ் மக்களிடையே ஏற்படுத்திய தாக்கம் குறித்து சிறு குறிப்புரையாக அமைகின்ற இக்கட்டுரை அவரை மீண்டும் ஒரு முறை நினைவு படுத்தும் வகையில் புனையப்படுகின்றது.

பாரதியார், பாரதிதாசன், கண்ணதாசனுக்குப் பிறகு தமிழ் மக்களிடையே அதிகமாகப் பேசப்பட்டவர் கவிஞர் வாலி. தமிழ் நாட்டு அரசியல் மாற்றத்திற்கும், கட்சிப் பிரசாரத்திற்கும் இவருடைய பாடல்கள் முக்கிய வலுச்சேர்ப்பதாக அமைந்திருந்தன.

இவருடைய பாடல்கள் ஆரம்ப காலத்தில் பிரபல்யத்துக்கும் கவர்ச்சிக்கும் முக்கிய காரணம் அப்பாலுக்கான இசையமைப்பாகும். அத்துடன், அக்காலத்தில் முன்னணி நடிகராக இருந்த எங்கியாருக்கு பாடல் எழுதியமையும், சுருதிக்கத்தமாக ஒலிச் சுத்தத்துடன் பாடல்களுக்குரிய பாவ ஏற்ற இறக்கங்களுடன் பாடல்களைப் பாடும் டி.எம்.சௌந்தரராஜன், பி.சுசிலா ஆகிய இருவரது பங்கும் முக்கியமானதாகும். பிரபல்யம் பெற்ற சில பாடல்கள் கட்டபுலக்காட்சியாக அமைக்கப்பட்டபொழுது அதன் கவர்ச்சியும் பாடல்களின்தும் இசையின்தும் வசீகரம் காரணமாக மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்றதொடங்கின. (தொட்டால் பூ மலரும் - இசை வசீகரம் காரணமாக மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்றது.)

திரைப்படத்தின் கதை, கதைச் சூழல், பாடல் வரும் சந்தர்ப்பம் என்பவற்றைக் கொண்டு திரைப்படத்திற்கு பாடல் எழுதப்பட வேண்டும். அவற்றை எல்லாம் தகர்த்தெறிந்து தனக்கெனத் தனியான ஒரு பாதையில் திரைப்படங்களுக்கு பாடல் எழுதப்படுப்படவர் கவிஞர் வாலி. படத்தின் நாயகனை முந்திலைப்படுத்தி அவனுடைய குணநலன்கள் அவருடைய தனிக்கொள்கைகளுக்காக திரையிசைப்பாடவின் தன்மையை மாற்றி அமைத்தவர்.

திரைக் கவிதை மரபில் கண்ணதாசனுக்கும் வைரமுத்துவுக்கும் இடைப்பட்ட இடைவெளியை நிரப்புகின்ற ஒரு மிகப் பெரிய கவிஞரானியா இருந்தவர் வாலி. இருப்பினும் அவர் வாழ்ந்த காலத்துக் கவிஞர்கள் அனைவரையும் விஞ்சும் அழுவுக்கு திரைகவி மரபில் அழியா இடம் பிடித்தவர்.

அவர் பேசுகின்ற சொற்கள் எல்லாம் கவிதைத்தனத்துடன் இருக்கும். வாலி சொற்களை கொண்டுகூட்டும் விதம், அதனை அழுக முறைப்படுத்தும் விதம், தமிழ்த் திரை கவிதை மரபில் பிரபலமானது. உயர்ந்த உன்னத தமிழ்ச் சொற்களும் இவரின் பேனாமையில் இருந்து வரும். அதேபோல், உயர்தரமற்ற சொற்களும் வரும். தமிழ் மொழியில் இல்லாத சொற்களை தமிழ் மொழிக்கு கொண்டு வரும் வல்லமையும், எந்த மொழியிலும் இல்லாத வார்த்தைகளை தமிழ் மொழிக்கு கொண்டு வரும் புலமையும் மிகக்கவர் அவர். சந்தத்திற்கேற்பவும், கதையின் குழலுக்கேற்பவும் பாட்டை எழுதுவதில் இவருக்கு ஈடு இணை இல்லை என்று குறிப்பிடலாம்.

ஷ்ரீக் கவிஞர் வாஸ் வராமி

ஸ்ரீ ரங்கத்தில் பிறந்தவர் வாலி. ரங்கநாதனை வணங்காமல் இருந்திருக்கலாம் ஆனால் முருகா என்னும் நாமத்தை உச்சரிக்காமல் இருந்ததில்லை. வைவத்ஸவ ஜயங்கார் குல மரபில் பிறந்தவர். ரங்கநாதனைன் ஆசிகளால் இவர் பல அரங்கங்களைக் கண்டவர். பல அந்தரங்க விசயங்களைத் தனது கவிவரிகளில் வடித்தவர். பல அரங்கங்களில் இவருக்கான பூ மலைகள் தேடி வந்தன. இவரின் பாமலைக்கான பத்மஸ்ரி விருதும் இவர் அறையைத் தேடிவந்தது. திரைத்துரையில் பாடல் ஆசிரியராக மட்டுமின்றி நடிகராகவும், கதை வசனகர்த்தாவாகவும் இருந்துள்ளார்.

திரைப்படங்களுக்கு பாடல் எழுத வயது ஒரு தடை இல்லை என்பதை நிருபித்த எழுத்துலகின் ‘மார்கண்டேயக் கவிஞர்’ என அனைவராலும் புகழ்ப்படுவார். தன்னுடைய பாடல் வரிகளால் கவிஞர்களை மட்டுமல்லாமல், பாமர மக்களையும் தலையசைக்க வைத்தி ருக்கிறார். இன்னும் சொல்லப் போனால், இன்றைய திரைப்படப் பாடலாசிரியர் கள் இவர் நடையைப் பின்பற்றியே பாட்டெழுதிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

கண்ணதாசனும் வாலியும்:

வாலியின் பல பாடல்கள் கண்ணதாசன் எழுதியதாக நாம் நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். கற்பகம் திரைப்படத்தில் இடம் பெற்ற ‘பக்கத்துக்கு வீட்டு பருவ மச்சான்’ என்ற பாடலை வாலி எழுதிய பின், அதைப் படித்த கண்ணதாசன் வாலியைத் தன் கலையுலக வாரிசு என்று அறிவித்தார். இது அவருக்கு கிடைத்த மிகப் பெரிய மரியாதை.

கண்ணதாசன் இறந்த போது வாலி எழுதிய வரிகள்....

உன் மரங்கத்தால்
ஒர் உன்மை முளாக்ரது
எழுதுப் படிக்கத் தெரியாத
எந்தனையா பேர்கள்ல் ...
எமனும் ஒருவன்
அழக்ய கவ்வதைப் புத்தக்கீதைக்
கழுத்துப் பாட்டுவவ்டான்.

இன்று இது வாலிக்கும் பொருந்தும்....!

கண்ணதாசனுக்கு பிறகு திரையுலகம் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பெற்றது இவரின் காலங்களிலேதான் என்பதை யாராலும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ இயலாது.

தொழில் முறையில் போட்டி இருந்தாலும் திரைமறைவில் இவர்கள் தங்களது நட்பைக் கொண்டாடி இருந்தனர். கருத்து ரீதியில் சண்டை இருந்தாலும், அன்பு ரீதியில் ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை வைத்து இருந்தனர்.

ராமாணயன் வாலி எதிரியின் பலத்தின் அரை பங்குதான் பெற்றுக் கொள்வான் என்பது போல் கவிஞர் வாலியும் தான் வாழ்ந்த காலத்துக் கவிஞர்களின் பலத்தை தனக்குள் எடுத்துக்கொண்டு கவிதை புனைந்தார்.

எம். எஸ். வியும் வாலியும்:

எம். எஸ். விஸ்வநாதன் இல்லையென்றால் இந்த வாலி இல்லை. இவர்கள் கூட்டணியில் வந்த பாடல்கள் அத்தனையும் ஹிட் என்பதில் ஜயமில்லை. சோற்றுக்காக பாட்டு வரி எழுதிக் கொண்டிருந்த வாலி பின்னர் மெட்டுக்கும் துட்டுக்கும் பாடல் எழுதத் தொடங்கினார்.

வாலியும் எம்.ஜி. ஆரும்:

எம்ஜிஆருன் பெரும்பாலான படங்களுக்கு பாடல்கள் புனைந்தவர் வாலிதான். எம்ஜியாரின் எண்ணற்ற கொள்கைப் பாடல்களைத் தந்தார் வாலி. எம்ஜிஆருன் காதல் ரசம் சொட்டும் பாடல்களில் எது கவியரசர் கண்ணதாசன் எழுதியது, எது வாலி எழுதியது என்று பிரித்தறிய முடியாத அளவுக்கு இருக்கும்.

கண்போன போக்கிலே கால் போகலாமா... என்ற பாடலை எம்ஜிஆருக்காக பணம் படைத்தவன் படத்தில் படைத்தவர் வாலிதான். அதில் வரும் வரிகள்.. “இருந்தாலும் மறைந்தாலும் பேர் சொல்ல வேண்டும், இவர் போல யாரென்று ஊர் சொல்ல வேண்டும்..” - இந்த வரிகளை மெய்ப்பிக்கவே எம்ஜிஆர் வாழ்ந்ததுபோல அமைந்தது அவர் வாழ்க்கை.

வாலியும் இளையராஜாவும்:

இளையராஜாவிற்கு நிறையைப் பாடல்களை எழுதிய பெருமை வாலியைத்தான் சேரும். கண்ணதாசனின் மறைவு, வைரமுத்துவிடம் கருத்து வேறுபாடு என ராஜா இருக்கும் போது, இன்னொரு மாற்று சக்தியாக வாலி இருந்தார். இவர்கள் கூட்டணியில் அத்தனை பாடல்களும் மனதில் நீங்கா இடம் பெற்றவைகளாக இருக்கும். மென்றாகம், தளபதி, அஞ்சலி, சின்னத்தம்பி, என சூப்பர் ஹிட் திரைப்படங்கள் நிறையச் சொல்லலாம்.

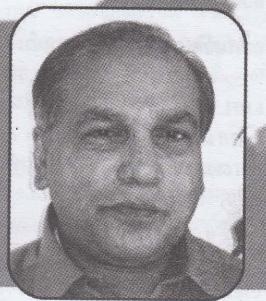
தந்தனா தந்தானை தானா என மெட்டை கூறியதும் இந்தா பிடிச்சிக்கோ “சுந்தரி கண்ணால் ஒரு சேதி, சொல்லடி இந்நாள் நல்ல தேதி” ‘காற்றில் வரும் கீதமே’ என இன்ஸ்டாண்ட் பாட்டு எழுதும் திற்மை வாலிக்கு உண்டு.

வாலியும் ரஜினியும்:

ரஜினிக்கு நிறைய பாடல்கள் எழுதி இருந்தாலும், காலத்தால் அழிக்க முடியாத ஒரு பாடலான “அம்மா என்றழைக்காத

சிறுக்கேளவியாளர் ஸ்ரூக்ஷஸ்தி

Life may be difficult; Circumstances may be impossible. There may be obstacles but we are responsible. We cannot shift that Burden into God or Nature.

ஆதிகாலத்தில் வேட்டைக்குப்போகும் மனிதன் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு பேருடன் மட்டுமே காட்டுக்குப் போவான் காரணம் உயிர்ப்பாதுகாப்பு. அதற்கு மேலானவர்கள் இருக்கும் போது போட்டி பொறாமை என ஏற்படும். இந்தக் காரணங்கள் நாகர்க்கமான காலத்திலும் பொருந்தும். என்னைப் பொறுத்தவரை நட்பு வட்டத்திலும் இந்த விடயம் சிறுவயதில் இருந்தே பொருந்தியுள்ளது.

பெரும்பாலான எனது நண்பர்கள் சிறுவயதில் இருந்து வருபவர்கள். அவுஸ்தி ரேவியா வந்த பின்பு நட்பாகியவர்களில் முக்கியமானவர் நண்பர் முருகபூதி. பத்திரிகைத்துறையில் இருந்து வந்தவர். நான் இலங்கையில் பத்திரிகையையோ, சஞ்சிகையையோ வாசிப்பதோடு அதற்கப்பால் சிந்திக்காதவன்.

87 இல் மெல்பேனில் ஒரு சுருக்கமான சந்திப்பின் பின்பு நான் மேல் படிப்புக்காக சிட்னி போய்விட்டேன். மெல்பேனில் சந்தித்த காலத்தில் அவர் மக்கள்குரல் என்ற பத்திரிகையில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலும் எனக்கு அதில் பங்கில்லை.

இந்திய ஒப்பந்தத்திற்கு ஆதரவாக நண்பர் சிவநாதன், திவ்வியநாதன் மற்றும் கிலர் இணைந்து ஆதரவு கொடுக்க முருகபூதி நடத்திய கையெழுத்து பத்திரிகை அது. இப்பொழுது நிலைமையில் இலங்கையில் இந்திய- இலங்கை ஒப்பந்தத்தை ஆதரித்தவர்கள் எவ்வளவு தீர்க்கதறிசனமாக செயற்பட்டார்கள் என்பதும், அதை எதிர்த்தவர்கள் எங்வளவு முட்டாள்களாக இருந்தார் என்பதும் காலம் நமக்கு விளக்கியுள்ளது. ஆனால் அக்காலத்தில் ஆதரித்தவர்கள் துரோகிகளாகக் கணிக்கப்பட்டார்கள்.

மக்கள்குரல் பத்திரிகையைத் தொடக்குவதற்கு சிலகாலம் முன்பு முருகபூதியை இங்குள்ள விடுதலைப்புலியாதரவு ஈழத்தமிழ்ச்சங்கம் வருந்தி தங்கள் சங்கத்தின் சஞ்சிகைக்கு ஆசிரியராக வரும்படி அழைத்தார்கள். ஆனால் முருகபூதி மறுத்துவிட்டார். இது எளிதான விடயமல்ல. சோழர்களின் பொற்காலத்தில் இராஜாஜௌரோ இல்லை அவரது மகன் இராஜேந்திரனே அழைத்து கவிஞர் ஒருவருக்கு அரசவை கவிஞராக கொடுக்கும் பொறுப்பு போன்றது. அக்காலத்தில் புலிக்கொடி பறக்க மெல்பேனில் தமிழ்ச்சங்கம் இருந்த காலம். படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் புகழுக்கு மயங்கியகாலத்தில் அதை நிராகரித்தது ஒரு தீர்க்கதறிசனம்.

நான் சிட்னியில் இருந்தபோது மக்கள்குரல் பத்திரிகையில் ஆங்கிலத்தில் இந்திய அரசைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரையே எனது முதல் எழுத்து வடிவம். அதன்பின்பு அக்காலத்தில் சரோள் இயக்கத்தால் கொலை செய்யப்பட்ட வழக்கறிஞரும்

சமூகசேவகருமான கந்தசாமி அவர்களின் இரங்கற்கூட்டத்தில் பேச டாக்டர் பிரையன் செனிவிவிரத்தினாவடன் மேடையேறினேன். எனது எழுத்து, மற்றும் மேடையேற்றத்திற்கு உதவியவர் நண்பர் முருகபூதி.

இந்த எழுத்து, மேடை ஏற்றம் எனது மனைவிக்குப் பிடிக்காது ஆனாலும் முருக பூதியை என் மனைவி குறை சொல்லாதற்கு ஒரு முக்கிய காரணமுண்டு. அக்காலத்தில் சிட் னியில் எங்கள் வீட்டிற்கு வந்த முருகபூதியே எனது பிள்ளைகளை முதல் முதலாக மக்டொனால்ட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார். இந்த மக்டொனல்ட் விடயம் மிகவும் முக்கியமானது. எனது மனைவி என்னை எழுத்துத்துறையில் இழுத்துச் சென்று பழுதாக்கியதாக அடிக்கடி சொன்னாலும் முதலாவதாக மக்டொனால்ட்டுக்கு முருகபூதி கொண்டு சென்றதை அடிக்கடி நினைவு கூருவது வழக்கம். பெண்களின் உலகம் எப்பொழுதும் தனது குழந்தைகளைச் சுற்றிவரும்தானே.

இப்படியாக அறிமுகமான முருகபூதியுடன் 29 வருடங்களாக நட்பு நீடிக்கிறது. அவரது 65 வயதான நிலைமையில் நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து செய்த விடயங்களை நினைவு கூருவது நல்லது என நினைக்கிறேன். பலவரை நினைவுக் குறிப்பாக எழுதி உலகிற்கு அறிமுகமாக்கிய அவரைப் பற்றிய எனது நினைவுகள் இக்காலத்தில் வருவது முக்கியமானது.

கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக இருவரும் பலவிடயங்களில் ஒன்றாக ஈடுபட்டோம். அவற்றில் தர்க்கங்களும், வாதங்களும் செய்தாலும் சேர்ந்து நடந்த தூரங்கள் அதிகமானவை.

இலங்கை மாணவர் நிதியத்தை தனியொருவராக அமைத்து இதுவரை ஆயிரம் மாணவர்களுக்கு உதவி செய்யும் அவரது அமைப்புக்குப் பலர் உதவி செய்தாலும், பாரதத்தைத் தாங்குவது அவரே. தனிப்பட்ட பிரச்சனை காரணமாக அந்த நிதியத்தை ஒரு வருடம் என்னிடம் ஓப்படைத்திருந்தார். அதிலிருந்து மீண்டபோது, மீண்டும் நிதியத்தைத் தொடர்கிறார். தனி ஒருவரின் முயற்சிகள் காலத்தால் முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்படுமென்பதால், எதிர்காலத்தில் எப்படி இந்த அமைப்பு தொடரும் என்ற ஆதங்கம் எனக்கு எப்போதும் உண்டு.

80 களின் இறுதியில் இருந்து ஏழு வருடங்கள் நாங்கள் வேறு சிலருடன் சேர்ந்து இலங்கைத் தமிழர் அகதிகள் கழகம் என நடத்தியபோது

பல காலமாக ஒன்றினைந்து உழைத்தவர். சமூகத்தில் குறுகிய நோக்கமுள்வர்களின் செயலால் அந்தக் கழகத்தை விட்டு இருவரும் வெளியேறியதும் சிலகாலத்திற்குப் பின் அந்தக் கழகம் அழிந்தது.

1997ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கி நடத்திய உதயம் பத்திரிகையில் நான் பெரும் பங்கு வகித்தபோது பலர் வந்து போனார்கள், ஆனால் கடைசிவரையும் என்னுடன் இருந்தவர் முருகபூதி அதனால் எனக்கும் இலக்கியத்திற்கும் அறிமுகம் ஏற்பட்டது. அந்த 13 வருடங்கள் சாதாரணமானவை அல்ல. ஏராளமான சவால்கள், சச்சரவுகள், பயமுறுத்தல்கள் அத்துடன் வெற்றிகள் என வந்தவை. அவற்றைப் புத்தகமாக எழுத முடியும்.

போர் முடிந்தபின்பு 2011ல் இலங்கையில் முருகபூதியின் முன்முயற்சியால் கொழும்பில் நடந்த இலக்கிய மகாநாட்டில் என்னை சம்பந்தப்படுத்தியபோதிலும் ஆத்மர்தியான ஆதரவைத் தவிர எனது முயற் சி எதுவும் இருக்கவில்லை. ஆனால் எஸ். பொன்னுத்துரை அதை என்னுடனும் இலண்டன் இராஜேஸ்வரியுடனும் இனைத்து சேற்றிக்க முயற்சித்தார். சமீபத்தில் கூட ஒரு நண்பர்

திரை விலகும்போது

(வானொலி / மேடை நாடகங்கள்)

- ஏ. ஆர். திருச்செந்தூரன்.

சுமத் பதிப்பகம்

13 நாடகங்கள் அடங்கிய இத் தொகுப்பில் சமூகம், அரசியல், சரித்திரம், பெண்ணியம் ஆகியவை விடயப்பற்பாக அமைந்துள்ளன.

இவற்றுள் 11 நாடகங்கள் வானொலி நாடகங்கள். இரண்டு பாடசாலை நாடகங்கள். வானொலியில் கேட்டும் மேடையில் பர்த்தும் பலதாப்பட் இரசிகர்களின் பாராட்டைப்பெற்ற இந்நாடகங்கள் தற்போது நூல்வடிவம் பெற்று வாசித்து இன்புறவும் ஏற்றதாக அமைந்துள்ளது. இந்நாடகங்கள் நூல் உருவம் பெற்றமையால், அவை எதிர்காலத்தில் நாடக ஈடுபாடு கொண்டோருக்கு ஒரு வழி காப்படியாகவும் அமையும். நடகங்களுக்கு ஏற்ற வரிவடிவ ஒவியங்களை ஆசிரியரே வரைந்து நூலில் சேர்த்திருப்பது பார்டப்பட வேண்டியது. சிறந்த நாடக நூல்.

மகிந்த இராஜபக்சவுடன் இலக்கிய மகாநாட்டை சம்பந்தப்படுத்திக் கேட்டபோது சிரிப்பதைத் தவிர எதுவும் சொல்ல முடியவில்லை.

இதை விட 300க் கும் மேற்பட்ட விடுதலைப் புலிகளில் இருந்தவர்கள் மாணவர்களாகப் பரிசை எழுத விரும்பியபோது தனிப்பட்ட கல்விக்கு ஒழுங்கு பண்ணுவதற்கு புனர்வாழ்வுக் கமிசனராக இருந்தவர் இலங்கையில் என்னிடம் கேட்டபோது அதை ஏற்படுத்துவதற்கு, அங்கிருந்து முருகபூபதியைத் தொடர்பு கொண்டபோது ஒழுங்குகள் செய்தவர் அவரே. அந்த கல்வி முடிந்தவுடன் அம்மாணவர்கள் பெற்றோருடன் சேர்க்கப்பட்டனர்.

தற்பொழுது இருவரும் ஈடுபட்டிருப்பது தமிழ் இலக்கிய சங்கம் இதில் நான் ஆதரவாளனாகவே செயல்பட்டபோது ஆதாரசக்தியாக இருந்தவர். பிற்காலத்தில் அகதிகள் கழகத்திற்கு ஏற்பட்டது போன்ற நிலை ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக சில நண்பர்களுடன் சேர்ந்து நாம் இயங்குகிறோம்.

தொடர்ச்சியாக இயங்கும் மனிதராக முருகபூபதி இருப்பது அவஸ்திரேவிய தமிழ்ச்சமூகத்திற்கு மட்டுமல்ல அவரது நண்பர்களுக்கும் நன்மையே. மாவை நித்தியானந்தன் முருகபூபதியைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்லும் விடயம் ‘பூபதி தனிமனினல்ல ஒரு இயக்கம்’ என்பார்.

இப்படிப் பல பொதுவேலைகளில் ஒன்றாக இயங்கிய நான், கனடா கியுபா இலங்கை எனப் பலநாட்கள் அவருடன் சுற்றுப்பிரயாணமும் செய்திருக்கிறேன். அதிக திட்டமிடல் இன்றி ஒரு வித அலட்சியத்தோடு செல்லும் என்போன்றவர்களுக்கு முருகபூபதியோடு செல்வது இரண்டாவது பாஸ்போட்டுடன் செல்வது போன்றது. வழக்கமாகப் பயணம்செய்யும்போது பொதிகள் பாஸ்போட் என்பவற்றில் எனது மனைவி கவனம் செலுத்துவார் முருகபூபதி அந்தப் பொறுப்பைத்தானே எடுத்து விடுவது மல்ல ஒவ்வொரு முறையும் பயணம் செய்யும் போதும் கவனம் சொல்லி அனுப்பும் ஒரு மனிதன்.

பல நிறைகளுள்ள மனிதனாக இருக்கும் நண்பர் முருகபூபதி மற்றவர்களையும் அதேபோல எதிர்பார்ப்பார். மற்றவரால் அவை முடியாது போனதும் ஏமாற்றமடைவதும் துரோகங்களைக் கண்டு கொதிப்பதும் அவரது இயல்பு.

தூக்குத்தின் அழகிய உதகள்

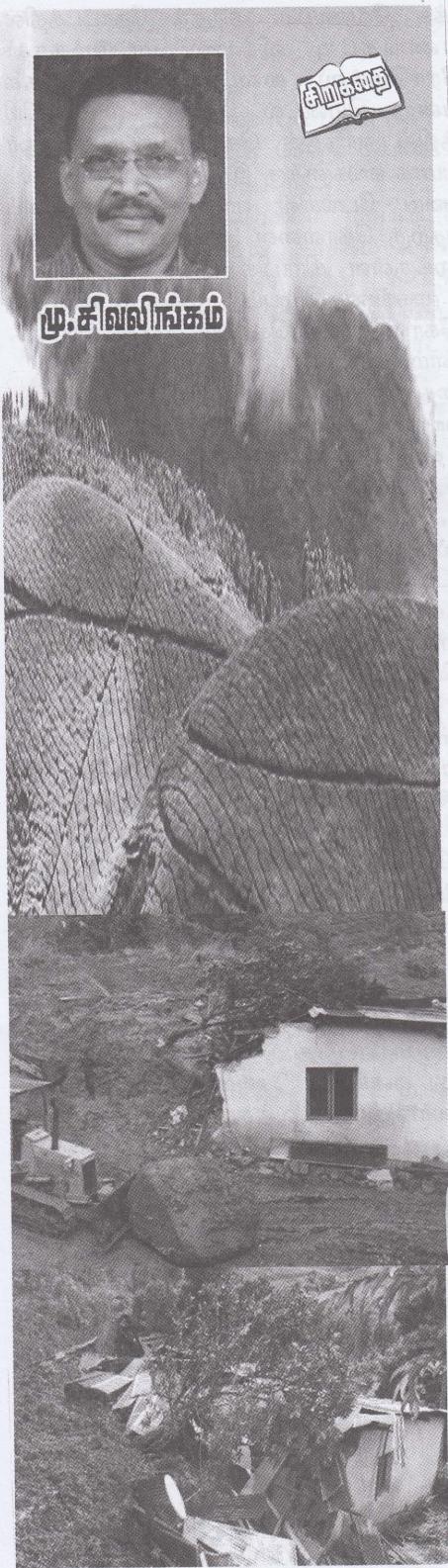
தர்க்கப்படிகளில்
மேலை மேலை
ஏறி
உச்சியை அடைந்தேன்
ஏறிவந்த பழக்கள்
திருமிலிப் பார்த்தேன்
தர்க்கப்படிகள்
உள்ளும் கொன்னளை கொண்டது
முத்தால் ஞாக்கிஞேன்
எங்கும் இருள்
கௌவிக் கிடந்தது

கறுப்பு வெள்ளன

சகல ரீரகாச குணத்திலும்
சிறிய தொரு கரும்புள்ளி உண்டு
வெள்ளன நிறத்தையும் மிஞ்சி
அரு ஸிரிச் செனக்
குட்சி தரும்

நகலாபுஷணம் எஸ். எஸ். மன்னீர்

மனிதர்கள் வாழும்போது நடப்பவற்றுக்கு அவர்களே பொறுப்பு என்பதுடன் அவர்கள் வாழும் காலத்தில் அவர்களது உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப வாழ்தலே இருத்தல் எனப்படும் எக்ஸி ஸ்ரன்ஸலிசம்(Existentialism). அரிஸ்தோட்டல் இருந்து நீட்சே எனப் பலர் கூறிய விடயங்கள் அடிப்படையில் இவையே. இதை ஏற்று வாழும்போது சமூகத்தில் இருந்து அன்னியமாக வாழ் வது முடியாத காரியம். அப்படி வாழ்ந்தால் அது இந்து மத அல்லது புத்த மத துறவுறமாக(Disconnected from the society) முடியும். என்னைப் பொறுத்தவரை சமூகத்தோடு சேர்ந்து அத்துடன் அந்த சமூகதேவைகளோடு ஒரு தனிமனிதன் இணைந்து வாழலாம். வாழ்முடியும் என்பதற்கு நண்பர் முருகபூபதி உதாரணம்.

மு.சி.விலிஸ்கம்

பராசக்தி படம்தான் நான் பார்த்த முதல் சினிமாப் படம். சரியாக ஜந்து மணிக்கெல்லாம் அப்பா வந்து எல்லோரையும் புறப்படும்படி அவசரப் படுத்தினார். அம்மா, தங்கச்சியோடு நானும், அப்பாவுமாக நான்கு பேர்கள் சினிமா டென்டை நோக்கி நடந்தோம். அந்தக் காலத்தில் கிராமங்களில் தியேட்டர் கிடையாது. டென்டு, கொட்டகைகள்தான்!

சினிமா டென்டு இருக்கும் மலைச் சரிவுக்கும், எங்கள் வீட்டுக்கும் நடுவே பெரிய ஆறு மகாவளி கங்கை ஓடுகிறது. ஜந்து மணிக்கெல்லாம் டென்டுக்கு மேலே கலர் பல்ப் சரங்கள் வெசாக் பந்தலைப் போல அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கும். ஆற்றில் மணல் அகழ்வார்கள், பீப்பா வள்ளங்களில் ஆளுக்கு பத்து சதம் வாங்கிக்கொண்டு, அந்தக் கரையில் கொண்டு போய் விடுவார்கள்..இரண்டு சிறிய எண்ணெய் கொள்கலன்களை கயிற்றால் இணைத்து அதன்மேல் பலகைகளைப் பூட்டி மிதக்க விடுவதுதான் பீப்பா வள்ளமாகும்.

'ஆத்துல போறது ஆவத்து..! இருட்டு நேரத்துல குப்பு சாக்சிப்புவானுங்க..!' என்று அப்பா இரண்டு மைல் தூரம் கற்றி நடந்து கோச்சி பாலத்து வழியாகக் கூட்டிக் கொண்டு போனார்.

படம் முடிந்ததும் அந்தப் படத்தில் கல்யாணி அக்காவை நினைத்து நினைத்து, அம்மாவும், தங்கச்சியும் அழுது கொண்டே வீட்டுக்கு வந்த ஞாபகம், இன்றும் நினைக்கும்போது சிரிப்பு வருகிறது!

***

எங்கள் தோட்டத்தில் ..கோவணங்கட்டி... கோவணங்கட்டி..” என்று தங்கராச மாமா ஒருவர் இருந்தார். அவரது அப்பாவும், தாத்தாவும் மேல்சட்டையில்லாமல் கோவணத்தோடுதான் வேலை செய்வார்கள். அந்த

மாமா கிராம்போன் பெட்டி வாங்கியிருந்தார். எந்த நாளும் இரவு ஏழு மணிக்கெல்லாம் தட்டு போடத் தொடங்கிவிடுவார். எந்த நாளும் இருபது முப்பது பேர் அவரது வீட்டு இல்லோப்பை நிறைத்திருப்பார்கள். கிராம்போன் பெட்டியோடு ஸ்பீக்கரும் பூட்டியை இருக்கும். ஸ்பீக்கரின் உள்ளே ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வொயில் என்று ஒரு நாய் படம் ஓட்டியிருக்கும். மாமா இசைத்தட்டை நன்றாகத் துடைத்து விட்டு கிராம்போனில் மாட்டுவார். பிறகு வைண்ட் பண்ணுவதற்கு ஸ்டார்ட்டரை சுற்றுவார். தட்டு சுற்றத் தொடங்கும். உடனே ஊசி மாட்டியிருக்கும், வெள்ளி நிறத்தில் பாம்பு போல் வளைந்திருக்கும் ஒரு சிறிய மெழினை இழுத்து அதன் ஊசியை தட்டில் வைத்து விடுவார். அப்பனே முருகா...! முதலாவது... பாட்டுதான் போடுவார். எல்லோரது முகங்களும் ஆனந்தத்தால் கல கலத்துப் போயிருக்கும்! “புது எண்ணென் மனசைத் தொட்டுப் பொறுவரே..! உங்க எண்ணைத்தைச் சொல்லவீட்டுப் போங்க..! - இள மனசைத் தூண்டியீட்டுப் பொறுவரே..! - அந்த மர்மத்தைச் சொல்லவீட்டுப் போங்க..!”

இந்தப் பாட்டு போகிற நேரம், கோவணங் கட்டி மாமனைப் பார்க்க வேண்டுமே..! கையில் உருலோக கட்டியிருப்பார். வெள்ளி சங்கிலி உருலோக...! அது கையளவுக்குப் பொருத்த மில்லாமல் புறங்கை வரை தொங்கும்... அவருக்கு சங்கிலியை வெட்ட விருப்ப மிருக்காது... வெட்டினால் குறைந்து விடும்... என்ற கஞ்சத்தனமும் உண்டு.. இடைக்கிடை ஸ்டார்ட்டரை சுற்றி வைண்ட் கொடுப்பார். வாயில் மாறி மாறி சிகரட் புகைந்துக் கொண்டேயிருக்கும்... ‘த’ரோ ரோசஸ் சிகரட் தான் பாவிப்பார். அடிக்கடி “பொம்பளையாலுங்களைப்” பார்த்து பார்த்து உருலோக கையை உயர்த்தி, உயர்த்தி குலுக்கிக் கொள்வார். வாயில் சிகரட் புகையில் வட்டம் விடுவார். அவரது நாடகத்தையும் பெண்கள் ரசித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்!

ஏதோ ஒரு பெரிய இயந்திரத்தை இயக்கிக் கொண்டிருப்பது போல் எக்ஷன் போட்டுக் கொண்டிருப்பார்.

பையன்கள் நாங்கள் யாராவது கதைத்துக் கொண்டிருந்தால், தலையில் ஒங்கி மொட்டு போடுவார். அவரது அதிகாரத்துக்கெல்லாம் நாங்கள் அடி பணிந்து போய் விடுவோம். இல்லா விட்டால் விரட்டி, கதவைச் சாத்தி விடுவார்.

கதை கேட்க வருபவர்கள் கட்டாயம் தினமும் மன்னெண்ணென்று காச ஐந்து சுதம்

கொடுக்க வேண்டும். அந்தத் தோட்டத்தில் கோவணங் கட்டி வீட்டில் மட்டும் தான் பெட்ரோ மெக்ஸ் லைட் இருந்தது. தக தகவென்று மென்டல் தேன் கூடு மாதிரி வடிவத்தில் எரிந்துக் கொண்டிருப்பதும் ஒர் அதிசயமாக எங்களுக்கு இருக்கும். கேஸ் லைட் எண்ணென்று டேங்கில் எங்கள் முகங்களைப் பார்ப்பதற்கு கொள்ளள ஆசையாகவிருக்கும். இன்றைக்குள் கிராபிக் டிசைனைப் போல எங்கள் முகங்கள் இழுப்பு, முக்கு மட்டையாக, வாய் கோண்லாக... தெரியும்... ஒரே சிரிப்பு... கும்மாளம்...

கதை வசனம் முடிய .. பாட்டு போகிறது.. “பாருளோ இல்லார்க்கு எதால்லையா? புது வாழ்வே இல்லையா? - இருள் நீங்கும் மார்க்கம் இல்லையா? - இறவை நீ.... சொல்லையா..!”

கல்யாணி அக்கா குழந்தையோடு பிச்சையெடுக்கும் போது பாடும் பாட்டு...! கேட்கும் அக்காமார்கள், அம்மாமார்கள் எல்லோரும் “ச..சொ... ச்சொ..” என்று வாயில் சப்பு கொட்டி சோகத்தைக் காட்டுவார்கள். அந்தப் பாட்டு முடிந்ததும்,

“வாங்க... கா... கா... கா...!”

எனக்கு ரொம்பவும் பிடித்தமான பாட்டை குணசேகரன் அண்ணன் பாடும்போதுதான்.. என் அம்மா வந்து மெல்ல என் கையைப் பிடித்து தர தரவென்று வெளியே இழுத்துக்கொண்டு போகும்.. எனக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வரும்.. அம்மா கையைக் கடிக்கப் பார்ப்பேன். அம்மா சுள்ளென்று மிலாறு குச்சியால் அடித்து இழுத்துக்கொண்டு போகும்.

“நூட்டு ஸ்கலுக்கு ஏந்டா மாடு போகல்ல..? முனு நாளும் பாட்டு தட்டு கேக்க வந்திருக்கியே..! காச ஏது ஒனக்கு..? கோழி முட்டைய வித்து காச வாங்கிட்டு வந்து.... லாம்பு காச குடுத்து தட்டு கேக்கனுமா..? ராக்கோலு...! ஒங்கப்பாகிட்ட சொல்லி... இப்ப ராத்திரிக்கு ... நெறைய சாப்பாடு வாங்கித் தாரேன்.. கடிக்க வர்ந்தியா... வா... வா... வந்து ஒங்க அப்பன கடி..!”

வாயை மூடிக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்தேன்.. சாப்பிடாமல் படுத்துக்கொண்டேன்.

“ஆகாரம் உண்ண எல்லோரும் ஒன்றாக அன்போடு ஒடி வாங்க..!”

என் மனச கொதித்தது.. குணசேகரன் அண்ணன் இப்பதான் காக்காவுக்கு ரொட்டி பிச்சு வீசவார்..!

“அம்மா..! இன்னைக்கு மட்டும்... அந்த பாட்ட மட்டும்... கேட்டுட்டு வர்க்கேற்மா...!”

“அப்போ வந்து சாப்பிடுட்டு படு..! நாளைக்கு அனுப்புறேன்..!”

“சாமிக்கு புதுவா..?”

“சத்தியம் பண்ண ஏலாது...!”

“அப்போ எனக்கு சோறு வேணா..!”

“சரி... வந்து சாப்படு...!”

நம்பிக்கையில்லாமலே சாப்பிட்டு விட்டு படுத்துக் கொண்டேன். தூக்கம் வரவில்லை.. குணசேகரன் அண்ணன் காக்கா பாட்டு மட்டும் பாடவில்லை. அவருக்கு பைத்தியம் பிடித்த பிறகு, “தாண்டவக்கோனே” பாட்டு பாடி ஆடுவார் பாவமாக இருக்கும். நான் எழும்பி உட்கார்ந்து கொண்டேன். அம்மா என்னிடம் விபரத்தைக் கேட்டுவிட்டு, “அதெல்லாம் படம் சாமி..! சும்மா பயஸ்கோப் கத சாமி...!” என்று ஆறுதல் படுத்தி, தூங்க வைத்த நினைவுகள் மனதைக் குடைந்தன.

***

விடிந்து விட்டது.

இன்று வெள்ளிக்கிழமை... பாடசாலைக்கு சாணம் கொண்டு போக வேண்டும். விடிந்த வெளிச்சத்திலேயே பால்கார சுப்புவின் மாட்டுப் பட்டியில்தான் ஜந்து பெரிய சாணி உருண்டைகளை உருட்டி தகரத் துண்டில் வைத்துக் கொண்டு வந்தேன். பின்னைகள் சாணத் தட்டில் பூக்களைச் செருகி சீரவரிசை கொண்டு வருவது போல் வருவார்கள்.

ஓவ் வொரு வெள்ளிக் கிழமையும் பாடசாலைத் தரையை மெழுகுவார்கள். பாடசாலை சீமெந்து போடாத மன்றதரை. சாணத் தால் மெழுகிய தரை அழகாக இருக்கும். பாலர் வகுப்பு பின்னைகளுக்கு பெஞ்சு கிடையாது. தரையில்தான் சம்மணம் போட்டு உட்கார வேண்டும்.

பாடசாலையை மெழுகிய பின்னர் பின்னைகள் எல்லோரும் கருப்பன் தைல மரக் காட்டுக்குச் சென்று மாஸ்டர் வீட்டுக்கு விறகு சேகரித்துக் கொண்டு வருவார்கள். சில நேரம் சேர் “காக தாறேன்.. ஒங்க வீட்டு தோட்டத்துல மரக்கறி இருந்தா கொண்டு வா..!” என்பார். நாங்கள் காக கேட்க மாட்டோம் என்று அவருக்குத் தெரியும்! நாங்கள் வீட்டில் சொன்னதும், “மாஸ்டர் கிட்ட காக கேக்கக் கூடாது..” என்று எல்லோரும் மரக்கறி கொடுப்பார்கள். மாஸ்டர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு லீவில் போற நேரம்... அஞ்ச பசங்க மரக்கறி, தேயிலத்தாள் மூட்டைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு ஸ்டேஷன் வரைக்கும் போவோம்... எல்லோருக்கும் “எலி புளுக்கை

சீனிபோல வாங்கி சாப்பிடுங்க..!” என்று சேர் சில்லறை கொடுப்பார்...!

நினைவுகள் மனதுக்குள் மிதக்கின்றன.. அவைகளோடு சில வருசங்கள் ஓடுகின்றன..

தோட்டத்துப் பாடசாலையில் சிவசங்கர னாகிய நான் ஜந்தாம் வகுப்பில் சித்தியடைந்தவர்களில் சிலரே “டவுன்” பாடசாலைக்குப் போவார்கள். மற்றவர்கள் தோட்டத்து வேலையில் சேர்ந்து விடுவார்கள்.

“சிவசங்கரன் கெட்டிக்காரன்... அவனை டவுன் ஸ்கால்ல நானே சேர்த்து விடுறன்.” என்றார் சேர். அம்மா வீட்டுத் தோட்டத்து பூ வாழைப் பழம், மரக்கறிகளோடு என்னையும் கூட்டிக் கொண்டு போய் சேரிடம் அன்பளிப்பைக் கொடுத்துவிட்டு வந்த ஞாபகம் இன்னும் பசுமையாகவிருக்கின்றது.

பக்கத்து நகரப் பாடசாலையில் இரண்டு வருடங்கள் மட்டுமே படித்தேன். அம்மா, அப்பாவிடம் சொல்லி, எங்கள் தோட்டத்து ட மேக்கர் மகன் படிக்கும் அட்டன் பாடசாலையில் சேர்த்து விட்டாங்க... காலையில் சரியாக ஆறு மணிக்கு நானுழயாவிலிருந்து றயில் வண்டி வரும். வட்டகொடையிலிருந்து ஏராளமான மாணவர்கள் வருவார்கள். நான் தலவாக்கொல்லை ஸ்டேஷனிலிருந்து றயில் ஏறுவேன். அம்மா கட்டிக் கொடுக்கும் பகல் சாப்பாடு எனது புத்தகப் பையில் இருக்கும். நான் மட்டும் சப்பாத்து அணிந்திருக்க மாட்டேன். மலேசியாவிலிருந்து வரும் சிலிப்பர் கட்டை பாதனி அறிமுகமாகியது. பிறகு இந்திய பாட்டா கம்பெனியின் றப்பர் சிலிப்பர் அறிமுகமாகியது. கொஞ்ச நாள் இப்படி சிலிப்பர் வாங்கி அணிந்ததுண்டு.

அம்மா விடிய நான்கு மணிக்கெல்லாம் எழும்பி பாத்திரங்களைக் கழுவி பீலிக்கரைக்குப் போய் குடத்தை நிறைத்துக்கொண்டு வந்து அடுப்பை மூட்டி தேநீர் போடத் தொடங்கிவிடும். எனக்கு தண்ணீர் சுட வைத்துக் கொடுக்கும். முகம் கை கால் கழுவி உடுத்தி ரெடியாகி விடுவேன். அம்மா ரொட்டி சுட்டு, அழகாக துண்டுகளாக வெட்டி, இரண்டு துண்டுகளுக்கு நடுவில் இன்றைய “சேன்ட்விச்” மாதிரி பொரித்த முட்டை, கிழங்கு என வைத்து மடித்து, வாழை இலையில் சுற்றி மட்டி பேப்பரில் சடம்பு பார்சல் கட்டித் தரும். இப்போது போல பொலித்தீன் கிடையாது!. அப்பா ஜேம் ஜாடி வாங்கி வைத்திருப்பார். காலையில் ஒரு துண்டு ரொட்டியில் “ஜேம்” தடவி அம்மா கொடுக்கும். அதுவே காலையில் அம்மாவுக்கு இலேசான வேலையாகவிருக்கும்.

ஆறு மணிக்கெல்லாம் வீட்டைவிட்டு கிளம்பி விடுவேன். ஆறேகாலுக்கெல்லாம் ஸ்டேசனுக்குப் போய் விடுவேன். ஆறு இருவது... ஆறு முப்பதுக்கெல்லாம் 'ட்ரெயின் வந்து விடும்.

அம்மாவை நினைத்துக் கொண்டே நடப்பேன். கோச்சியில் பயணம் செய்யும் போதும் அம்மா நினைவுதான். சிங்கமலை சுரங்கத்துக்குள் மூன்று நிமிசங்கள் வரை 'ட்ரெயின் நுழைந்து, பேரிரைச்சலோடு ஒடும். அந்த நேரமும் அம்மாவை நினைத்துக் கொண்டே போவேன்.

நான் கு வருடங்கள் எனது பள்ளி வாழ்க்கையில் முடிவடைந்தன.. க.பொ.த. சாதாரண தர பர்ட்சை நடப்பதற்கு திகதியும் கிடைத்து விட்டது.

அம்மா தோட்டத்திலிருக்கும் மாடசாமி கோவில், முனியாண்டி கோவில், காளியாயி கோயில் வனத்துச் சின்னப்பர் கோயில் எனும் சிறுதெய்வங்கள் இருக்கும் கூரையில்லாத மரத்தடி கோவில்களுக்கெல்லாம் போய் சூடும் பற்ற வைத்து, சாமியை வேண்டிக்கொண்டு வரும். அந்தக் காற்று மழையிலும் பீலித்தண்ணில் குளித்து ஈரச் சேலையோடு மாரியம்மன் கோவிலைச் சுற்றி வரும்.. அம்மாவின் வேண்டுதலின் படியே நான் க.பொ.த. பர்ட்சையில் எட்டு பாடங்களிலும் "டி" சித்தியடைந்தேன். அந்தக் காலத்தில் இப்போது போல ஏ.புள்ளி கிடையாது, "டி" என்றால் டிஸ்டிந்ஷன் என்பதாகும். அது "ஏ புள்ளிக்கு சமமானதாகும்.

என் அம்மாபைப் பற்றி காவியம் எழுதலாம். வசதி படைத்த தாயொருவர் பிள்ளை வளர்ப்பது வேறு.. வறுமையில் வீழ்ந்து கிடக்கும் ஒரு தாய் பிள்ளை வளர்ப்பது வேறு.. அம்மா நான் பாடசாலைக்கு உடுத்திப் போகும் போது, பின்னால் என்னை ரசித்துக் கொண்டே நிற்கும்..! அம்மா மாதிரி நானும் அழகானவன் என்று சொல்வார்கள்..!

அம்மாவை அந்தத் தோட்டத்தில் கெட்டிக்கார கொழுந்துக்காரி என்று நிர்வாகம் "பட்டம்" வழங்கியிருந்தது. ஒரு முறை ஒரு வெள்ளைக்கார துரை என் அம்மாவுக்கும், மேட்டு லயத்து ஒரு அத்தைக்கும் சேலை பரிசும், பத்து ரூபாய் காசும் வழங்கினார் என்பது எனது ஞாபகமாகும்.

அம்மா தேயிலைச் செடியில் கொழுந்து கொய்யும் போது, யந்திர வேகமாகவிருக்கும் என்று சக பெண்கள் சொல்வது வழக்கமாகும். ஒரு கைப்பிடி கொழுந்தைக் கொய்து,

கற்றையாக முதுகில் தொங்கும் கூடையில் போடும் போது, கொழுந்து சிதறாமல், கீரை கட்டுகளைப் போல அப்படியே கற்றை கற்றையாகக் கிடக்குமாம்..!

கொழுந்து கொய்வதில் வேலை நுணுக்கம் உண்டு. ஒரு தேயிலைச் செடியில் செழிப்பாக தளிர் நிறைந்திருக்கும் கொழுந்துகளை கொய்து, நிறுத்துப் பார்த்தால், கால் நாத்தல் (250 கிராம்) பாரத்தை விடவும் அதிகமாகவிருக்கும்.

செடியில் முளைத்திருக்கும் கொழுந்துகளை "இலையும் திரியுமாக" கிள்ளைச் சொல்வார்கள். இரண்டு தளிர் இலையும், அரும்புமாக இருக்க வேண்டும். வெள்ளைக்காரத் துரைகள் கொழுந்து மலைகளுக்கு வந்து "Two leaves and a bud" என்று இரண்டு இலையும் அரும்பும் என்று சுத்தம் போடுவார்கள்.

கொழுந்தாயும் பெண்கள் கை தவறி மூன்று இலையும் ஒரு அரும்பும் கிள்ளி விட்டால், அன்றைய தினக் கூலி நிராகரிக்கப்பட்டு விடும். வேலை இல்லையென்று வீட்டுக்கு 'விரட்டி' விடுவார்கள். அம்மா எத்தனையோ முறை 'விரட்டுப்பட்டு, வெறுங்கையோடு வீட்டுக்கு வராமல், காட்டுக்குப் போய் விறகுச் சில்லுகளோடு வீட்டுக்கு வரும். அந்தக் காலத்தில் கொழுந்தாயும் பெண்கள் பிழையாகத் தளிர் கிள்ளி விட்டால், "விரட்டு" என்ற அதிகாரத் தண்டனை இருந்தது. "Chase" என்ற அடிமை வழக்கம் இருந்தது. இன்று கூட கங்காணிமார்கள் கொழுந்து மலை வேலை சரியில்லா விட்டால், விரட்டிப் போடுவேன்..!" என்று அதிகாரத் தமிழ் பேசுவார்கள்.

அம்மா விரட்டுப்பட்டு, வேலையிழந்து வீட்டுக்கு வந்து அழுதுக்கொண்டிருக்கும். அப்போதெல்லாம் அப்பா, அம்மாவை ஆறுதல் படுத்துவார். இன்றும் அவர்கள் உரையாடல்கள் என் நெஞ்சின் ஆழத்தில் பதிநிதிருக்கின்றது..

அப்பாவுக்கு கொழுந்து வேலை நன்றாகத் தெரியும். கவ்வாத்து வேலையும் நன்றாகத் தெரியும்.

அப்பா அடுப்பங்கரையில் பலவாக் கட்டையில் அமர்ந்து 'கூதல்' காய்ந்து கொண்டு கவ்வாத்துக் கங்காணி மாதிரி நடித்துக் காட்டுவார். "யெ...! பக்க வாதை வெட்டாதே..! பொட்டு வெட்டு போடு! புதுவாது வைய்! அசும்பு எல்லாத்தையும் எடு..! முடிச்சி வாது வைக்காதே.. மரம் திறந்து வை..!" மறு பக்கம் திரும்பி, கொழுந்துக் கங்காணி மாதிரி நடித்துக் காட்டுவார். "முத்தெல எடுக்காதே.. கரட்டெல எடுக்காதே... மொட்டப் புடுங்கு...

எடுக்காதே... தொப்புல் எல், மீன் எல மரத்துல வைய்யி.... முடிச்சு வாது முறிச்சிப் போடு..! கோழி காலு ஒடிச்சிப் போடு..! எலையும் திரியுமா கிள்ளி எடு...!" என்று நடித்துக் காட்டுவார். தோட்டத்து நாடகத்தில் படுன் வந்து, கொழுந்து பாட்டு பாடுவதைப் பாடிக் காட்டுவார்.

“ ஸ்தங்குட்டி மூழ் வய்டி
ஸ்தங்கல் எடுக்காதே.. !
ஸ்தங்கை மகளோ! அருங்கும்யோ
அருங்கெழுக்காதே.. !”

அம்மா வேலை மறுக்கப்பட்ட அந்த நாளை மறந்து, அப்பா விடும் நையாண்டிக் கதைகளைக் கேட்டு, வாய்விட்டுச் சிரிக்கும். நான் இல்தோப்பு மேசையில் சிமிலி லாம்பை வைத்துக் கொண்டு, படிப்பதை நிறுத்திவிட்டு, அவர்கள் இருவரும் மகிழ்ச்சியோடு உரையாடிக் கொண்டிருப்பதை கள்ளத்தனமாக ரசித்துக் கொண்டிருப்பேன். அந்த நினைவை இன்று மீட்டும் போது, பாரதியார் பாடல் நினைவில் வருகிறது.

“எந்தையும் தாயும் மதுந்து குலாவ
கிருந்தும் இந் நாடே.. !”

நான் க.பொ.த. சாதாரணத் தரத்தில் சிறப்பாகச் சித்தி பெற்றிருந்தாலும், எனக்கு அரசாங்க உத்தியோகம் கொடுக்க மறுத்தார்கள். எங்களுக்கு குடியிருமை இன்னும் கிடைக்க வில்லை... அப்பா, அம்மா இருவரும் நுவ்வெலியா கச்சேரி மைதானத்தில், பாடசாலையில் மாணவர்கள் “எசம்பிலி” க்கு நிற்பது போல பிரஜா உரிமை பதியும் ஆணையாளர் முன்னால் நின்று சத்தியம் செய்த காட்சியை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். இன்று வரைக்கும் நான் இந்திய வம்சாவளி ஆள் பதிவு தினைக்களத்தின் ஆணையாளருக்குட்பட்ட ஒரு “டிப்பார்ட்மெண்ட்” பிரஜை என்பதை அறிவேன்!

பிரஜா உரிமை பத்திரம் கிடைக்காத காரணத்தால் நான் தனியார் நிறுவனங்களில் வேலை தேடிக் கொண்டிருந்தேன்.

ஒரு நாள் இன்றைய மழைக்காலத்தைப் போன்று, அந்த ஜூலை மாதம்... தமிழுக்கு ஆடி மாதம்.. விடாது மழை பெய்து கொண்டிருந்தது.. “ஆடி மழை அழுதாலும் விடாது,” என்று அடிக்கடி அம்மா சொல்லும். அந்தத் தோட்டத்தில் நிறைய மன் சரிவு நடந்தது. சித்தப்பா குடும்பத்தில் ஜந்து பேரும், ஏனைய ஆறு வீட்டு குடும்பங்களில் முப்பது பேருமாக முப்பத்தைந்து உயிர்கள்

மண்ணுக்குள் புதைந்து போனார்கள். ஒரு கிழமை வரை தோண்டித் தோண்டி ஒரு சிலரின் உடல்களையே கண்டு பிடித்தார்கள். மேலும் தோண்டுவதற்குள் இன்னுமொரு பெரிய மலைக் குன்று சரிந்து வந்து, நிரந்தரமாக அவர்களை மூடிக் கொண்டது. கைவிட்ட நிலையாக கண்ணீரோடு அழுதவர்களோடு நானும் கலந்திருந்தேன்.

மழை தொடர்ந்து பெய்தது. இந்த நிகழ்வு நடந்து ஒரு மாதத்துக்குப் பின்னர் ஒரு தனியார் பாடசாலையில் ஆசிரியர் வேலைக்கு வரும்படி எனக்கு கடிதம் வந்திருந்தது. நேர்முகப் பர்ட்சைக்கு கண்டிக்கு செல்ல வேண்டும். பணச் செலவுக்கு என்ன செய்வது...? அம்மாவிடம் தயங்கித் தயங்கி விசயத்தைச் சொன்னேன். “நாளைக்குத்தானே போகனும்..? ராத்திரிக்குள் காசு ஒழுங்குப்பண்ணித் தர்றேன்.. கவலப் படாத...” என்று அம்மா ஆறுதல் சொன்னதில் நிம்மதியடைந்தேன்.

அம்மா சொன்னது போல இரவு எட்டு மணிக் கெல்லாம் அப்பா காசு கொண்டு வந்து கொடுத்தார். அப்பா, அம்மாவிடம் குசு குசுத்துக் கொண்டிருந்தார்.... “தண்டட்டி” நகைக்கு தங்கம் போதாதாம்.. அந்த நகைக்கு வட்டிக் கடையில் அஞ்சு ரூபாவுக்கு மேல தர முடியாதுன்னுட்டான். அந்த பாகிஸ்தான் பாய்க்கு எம் மேல நம்பிக்கை இருந்தால ரெண்டு ரூவா சேத்துக் குடுத்தான்.” என்றார். அம்மா அந்த ஏழு ரூபாவை அடுப்பு வெளிச்சுத்தில் பார்த்து சந்தோசத்தோடு என்னிக் கொண்டிருந்ததை எட்டிப் பார்த்த என் கண்கள் குளமாகின.

அம்மாவை மெதுவாக லாம்பு வெளிச்சுத்தில் பார்த்தேன். தண்டட்டி கழற்றப்பட்ட மூழிக் காதுகளோடு விதவை மாதிரி காட்சிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததை என்னால் பார்த்துச் சுகிக்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு மாதமும் என் ஸ்கூல் செலவுக்கு தண்டட்டி நகையை கழற்றுவதும், ஒன்னப்பு, தட்டு, முக்குத்தி என்று கழற்றுவதும் வழக்கமாகவே இருந்தது. இந்த நிலைமை எனக்கு வேதனையாக இருந்தது. இந்த வேதனைக்கு அப்போது காரணம் தெரிய வில்லை. இன்று உணர்ந்து நினைக்கும் போது, அவர்களது வாழ்க்கை குறைவான வருமானத்தில் எவ்வளவு கோரமாக நக்கப்பட்டிருந்திருக்கின்றது..? என்ற சமூக ஆய்வுப் பார்வையில் இன்று நினைத்து வேதனைப்பட்டு என்ன பிரயோஜனம்..?

எனக்கு நேர்முகப் பர்ட்சைக்குப் போக விருப்பமில்லை... அம்மா என்னிடம் கொடுத்த

காசை திருப்பிக் கொடுத்து விட்டால், அம்மா நகையை மீட்டி அணிந்து கொள்ளும். அம்மாவின் மெலிந்த, சிவந்த உடலுக்கு அந்த தண்ட்டி காதுகளில் ஆடும்போது, எவ்வளவு அழகாக இருக்கும்! அம்மா ஒரு அழகான பொம்பளை என்று பக்கத்து வீட்டு அம்மாயிசொல்வதை அடிக்கடி கேட்டிருக்கின்றேன். மட்டத்துக் கொடுத்த காசை எடுத்துக் கொண்டு, அடுப்பங்கரையில் அமர்ந்திருக்கும் அம்மாவின் அருகில் போய் உட்கார்ந்தேன். “என்னா சாமி... கூதல் அடிக்குதா?..? சாயத் தண்ணி போட்டுத் தரவா?..?” என்றாலும் “ இல்லம்மா.. என்னா கறி வக்கிறேன்னு பாக்க வந்தேன்..” என்று எழும்பி, திரும்பி இஸ்தோப்புக்கே வந்து விட்டேன்.

ஆசிரியர் தொழிலுக்குச் சென்று விட்டால், முதல் சம்பளத்தில் நகையை திருப்பிக் கொடுத்து விடலாம். இனிமேல் நகை அடைவு வைப்பதற்கு அவசியம் ஏற்படாது. என்ற நம்பிக்கையோடு கண்டிக்குப் போகும் பயணத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டேன்..

***

கண்டி தனியார் தமிழ் பாடசாலை வேலை நேர்முகப் பர்ட்சையில் என்னைத் தெரிவு செய்திருந்தார்கள்.

நாளை திங்கட்கிழமை காலையிலேயே கண்டிக்குப் புறப்பட வேண்டும்.

இன்று... விடியற் காலையிலிருந்தே மழை கொட்டிக் கொண்டேயிருக்கிறது.

“மழ ரொம்ப பெய்யுது புள்ள.. இன்னக்கி வேலைக்கி போகாத....! நாளைக்கு பாத்துக்கிட்டு போவலாம்!..!” அப்பா, அம்மாவை இன்றைக்கு வேலைக்கு போகாமல் தடுத்து விட்டார். அப்பா அடிக்கடி அம்மாவடன் சண்டை பிடித்தாலும், அம்மா மேல் ரொம்ப பாசம் உள்ளவர். குளிர் காலம், மழைக் காலம் வந்து விட்டால், அம்மாவை, அப்பா வேலைக்குப் போக விட மாட்டார்.

அப்பா, கவ்வாத்து வேலைக்கு கத்தியோடு சென்ற பிறகு, அம்மா கள்ளத்தனமாக கூடையை மாட்டிக் கொண்டு, வேலைக்குப் போய்க் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தேன்.

அன்றைய தினம் பகல் பதினொரு மணியளவில் தான் அந்த அதிர்ச்சியான சம்பவத்தை கேள்விப்பட்டு, பதறிப் போனேன்.

மலை நாடு மழையாலேயே நனைந்து துவைந்து கொண்டிருந்தது.

அம்மா சமை நிறைந்த கொழுந்துக் கூடையோடு மலைச் சரிவில் வழுக்கி விழுந்து,

முழங்காலில் பலமான காயம் ஏற்பட்டு, வீட்டுக்கு தூக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள். தோட்டத்து ஆஸ்பத்திரியில் மருந்து கட்டியிருந்தார்கள்.

அம்மாவுக்கு அன்றிரவு பயங்கரக் காய்ச்சல்... வீட்டில் நானும், தங்கச்சியுமே அம்மாவுக்கு பணிவிடை செய்து கொண்டிருந்தோம். அப்பா, அம்மா காலுக்கு சூடு ஒத்தடம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

நாளைக்கு நடக்கவிருந்த ஆசிரியர் நேர்முகப் பர்ட்சைக்கு நான் போக விரும்ப வில்லை. தங்கச்சி எனக்கு அறிவுரை சொன்னது அவமானமாகவிருந்தது. “நீங்க வேலைக்குப் போறது நல்லதன் னா...! சம்பளம் கெடைச்சா வீட்டுக்கு ஒத்தியா இருக்கும். நீங்க ஒரு ஆளு வீட்டை கொறஞ்சா செலவும் கொறையுந்தானே..?” நான் அவளை இறுக அணைத்துக் கொண்டேன்.

“நான் கண்டிக்குப் போறேன்..!” என்றேன்.

***

அம்மா விழுந்து, இந்த மாதத்தோடு ஒரு வருசமாகிறது. புன் ஆறவில்லை.. தினந்தோறும் தோட்டத்து மருந்துக்காரன் புண்ணைக்கழுவி, மருந்து கட்டுவான். ஆனாலும் இரத்தமும், சலமுமே எந்த நாளும் கசியும்.

அப்பா, தோட்டத்து டாக்டர் சொன்னபடி யெல்லாம் மருந்து வாங்கி வந்தார்.

“என்ன மந்திர மாயமோ... சம்சாரம் நல்ல வேலைக்காரி... யாரும் செய்வின செஞ்சிருப்பாங்களோ..?” அப்பா தலையைப் போட்டுக் குடைந்து கொண்டார்.

எனது சம்பளம் வீட்டுக்கு பேருதவியாக விருந்தது. அம்மாவுக்கு நல்ல உணவு கொடுத்தோம். இருந்தும் அம்மா ஒவ்வொரு நாளும் எலும்பும், தோலுமாக ஒல்லிக்குச்சியாய் உரு மாறிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு வேதனையடைந்தேன்.

அம்மாவால் நடக்க முடியாது, காலை ஊன்ற முடியாது. தூக்கிக் கொண்டுதான் “வெளிய தெருவு” போக வேண்டும். நாற்காலியில்தான் உட்கார முடியும். அப்பாதான் அம்மாவை படுக்கையில் தூக்கி சாய்த்துப் படுக்க வைப்பார். எனக்கு இப்போது இருக்கும் விபரம் அப்போது இருந்திருக்க வில்லை. அம்மாவை அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் நிறுத்தியாவது பார்த்திருக்கலாம்.

அம்மாவை ஒரு நாள் வெய்யிலில் நாற்காலியோடு தூக்கி உட்கார வைத்தேன். அம்மா கால் புண்ணைக் காட்டி மெதுவாகச் சொன்னார். “தம்பி.. புண்ணுவை கறுப்பா என்னமோ நீட்டிக்கிட்டு இருக்கு...!” முள்ளா

வாழ்வு ப்ர்ண்ட் வர்கள் செல்

-க்ஷண்ணியா ஏ. என். என். அல்

**எட்டாது கணி
கிட்டாது போனால்
திட்டாது இருக்குமோ உன்னாற்
ஆசைநீர்
தினாங்குதாறும் நிறைகின்ற பன்னாற்!**

**கட்டாது கைகறுவி
விட்டாலும் தன்னினசன்
சொட்டாது சொகுத்திற் கண்கள்
கர
பட்டாலும் "பவருன்ன" பெண்கள்**

**கொட்டாது அன்னிக்
கொட்டாது காசு
கட்டாது இருப்பாறோ யாடு
வான்
ருட்டாது இருக்குமோ வீடு!**

**செதுக்காது வாழ்வு
செழிக்காது என வறிந்தும்
படிக்காது போனவன் சைபர்!
அவன்
பார்க்கின்ற தொழிலோ கறவர்!**

**கற்றாலும் கல்வி
கறத்தாலும் ஞானம்
சொட்டுமுறைக்காட்டாது பெறுகிற
தன்
சுயமறிந்து வாழ்வு தே அந்தம்**

இருக்குமோ..? நான் மெதுவாகக் கை வைத்துப் பார்த்தேன். முள்ள அல்ல.... குச்சி... தடவிப் பார்த்தேன். மெதுவான தோலுக்குல் முரடான பொருள் ஒன்று தெரிந்தது. ஓடோடிப் போய் மருந்துக்கார மாமாவைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்தேன். அவர் பஞ்சை வைத்து லேசு லேசாக அந்தப் பொருள் வெளியில் வரும்படி நீவினார். ஒரு குச்சி... வெளியில் நீட்டிக் கொண்டு வந்தது. என்ன அதிசயம்... மூன்று அங்குல நீளமான குச்சி...! குரிய காந்தி செடியின் காய்ந்துப் போன குச்சி.. "பீனாறி குச்சி என்று தோட்டங்களில் சொல்வார்கள்.. மருந்துக்காரர் குச்சியை இழுத்து வெளியில் எடுத்து விட்டார். அம்மாவுக்கு மயக்கம்... சிறிது நேரத்தில் களைப்பு நீங்கி காலை அவரே நீட்டினார். "கால் சொகமா இருக்கு மகேன்..! கால நீட்ட முடியுது...! மடக்க முடியுதே..!" ஆச்சரியத்துடன் அம்மா சிரித்ததைப் பார்த்து நான் கண் கலங்கினேன். ஒரு வருடத்துக்குப் பிறகு இன்றுதான் அம்மாவின் மலர்ந்த முகத்தைப் பார்க்க முடிந்தது..

அம்மா குமாரி நடக்கக் தொடங்கினார். குடும்பக் கஷ்டமறிந்து தங்கச்சி தானே தோட்டத்து வேலைக்கு பெயர் கொடுத்து பதிந்து கொண்டாள். அம்மாவின் சூடை அவள் தோனுக்கு மாறும் போது என் நெஞ்சு கொதித்தது.

தங்கச்சி வேலைக்குப் போனதும் பழையபடி இரண்டு பேரின் உழைப்பின் வருமானம் கிடைக்கத் தொடங்கியது. அப்பாவுக்கும் வயசாகி விட்டது..

ஒரு நாள் சந்தோசமான செய்தி ஒன்று எங்கள் வீட்டுக் கதவைத் தட்டியது. எங்களுக்குப் பிரஜா உரிமைப் பத்திரிக் தபால் மூலம் வந்திருந்ததாக யூனியன் தலைவர் அப்பாவிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்.

அப்பா தலை கீழாக ஆட்டம் போட்டார். அவரது மகிழ்ச்சியான மன்றிலையை அன்றுதான் பார்த்து வியந்து போனேன். யூனியன் தலைவருடன் கடைக்குப் போய் வீட்டுக்கு வந்தார். கையில் மீன் டின் ஒன்று... அதை அவரே வெட்டி தங்கச்சியிடம் கொடுத்து குழம்பு வைக்கச் சொன்னார். தலைவரோடு கடைக்குப் போய் கொஞ்சம் "தன்னி போட்டிருக்க வேண்டும்.! அவருக்கும் விருந்து! இஸ்தோப்பு கோழி கொடாப்பு மேலே உட்கார்ந்துக் கொண்டு, பழைய பாட்டுக்களையெல்லாம் அள்ளி வீசிக்கொண்டிருந்தார்.! அம்மா சிரித்து சிரித்து அப்பாவின் பாட்டை ரசித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததை இப்போது நினைத்தாலும் மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது.

ஒரு கணம்

நெஞ்சை வருடி நிற்கும் தீர்வில்லா நினைவுகளை
கொஞ்சமும் மீட்டவில்லை
வெஞ்சிறைகள் நிறைத்து வைத்த வஞ்சகரின் வலைகளிலே
தஞ்சமடைந்து நிறையாகி உறக்கமின்றி அலைகளின்றார்
கிஞ்சித்தமும் பசி தீரார்
நஞ்சினை மனதுள் வைத்து பஞ்சமின்றிப் பசப்பிடுவார்
அஞ்சி நிற்கும் எங்களுக்கு இவர் வீரம் வேதமாகுமோ..?
கொஞ்சிடும் வாழ்வைத் தாரக மந்திரமாக்கும்
குஞ்சியப்பர் நினை புரிவதெப்போ புவிதனுக்கே..!

அலையீட்டாடுதே...!

உன் மனதுக்குள் என்ன அன்பென்று உருகுகின்றாய்
அடுத்த கணம் அவருக்கே
பொரிவைக்க சதித்திட்டம் சிரிப்பால் மயக்குகிறாய்
சிந்திக்க இடந்தாராய்
அறிவாளியாய்ப் போதிப்பாய்; அறிவினால் ஏய்க்கத் துடிக்கின்றாய்
கடவுளே இல்லை என்பாய்
மறைவில் குட்டிக் கரணம் போடுகின்றாய் தினம்
ஏனிற்தப் பிற்தலாட்டம்..?
அலையை விடாதே..!
இழுத்துப்பிடி; நல்லதை எண்; நல்லபடி செய்..!

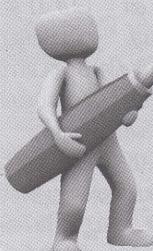
அல்லாய்
மாண்தன்ன்
இரண்டு ரூல்தூகள்

சமுமும்

தம்மும்

குவியியாடலீ

இராமநாத முதலியார் அவர்கள் வாக்கு வல்லபமாய் துணிந்து
சபையில் பேசக்கூடியவர். இவர் வாழ்ந்த காலத்திலே இவருடைய கல்வி
விவேகத்தைப்பற்றி யாழ்ப்பானத்திலே அறியாதவன் ஒருவன் இருப்பானாகில்
அவனை நீர்முடன் என்று சமூகம் கணித்தது.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கீத்திபெற்ற புலவரொருவர் இராமநாத முதலியாரின் வீட்டுக்கு
வந்திருந்தார். அப்புலவர் இராமநாத முதலியாரை நோக்கி,

“என்ப என்றாடுத்து புழுக்கொடியல்மா என்முடிய ஒரு வெண்பாக்குத”

என்று கேட்டார். இராமநாத முதலியார் உடனையே என்ப என்று தொடங்கி
புழுக்கொடியல்மா என்று நிறைவூறும் பின்வரும் பாடலைப் பாடனார்.

என்பில் லதுவு மெளிற்கொம்பி லேறுவது

மன்புறுபெண் ணாணகணய வாக்குவதும் - முன்புவலி

துன்னுகு ரன்சாபஞ் சூழ்ந்ததுவு மிந்நான்கும்

மன்னு புழுக்கொடியல் மா

எங்கள் குடும்பத்தில் அந்த ஒரே ஒரு நாள் மட்டுமே வந்து சந்தோசத்தைக் கொடுத்துச் சென்றது.

அப்பா, பிரஜா உரிமை பத்திரித்தைக் காட்டி சொன்ன வாக்கியம் இன்றும் மனதைக் குடைகிறது. “மகனே..! இது கடுதாசி.....! கிழிஞ்சாலும்... நணைஞ்சாலும்... எரிஞ்சாலும்... தொலைஞ்சாலும்... நம்ம குடியிருமையே போச்சு..! சட்டம் மறு கடுதாசி குடுக்காது! உயிர் மாதிரி காப்பாத்தி வச்சிக்கோ..!” அந்த வாக்கியங்களை இப்போதுதான் நினைத்து நகைக்கிறேன். சட்டம் மனித ஆயுளை கடதாசியோடு கட்டி வைத்திருக்கிறதென்று!

ஒரு வருடத்துக்குப் பிறகு, அப்பாவுக்கு காய்ச்சல் வந்தது. ஒரு நாளும் அப்பா சுகமில்லையென்று படுத்தது கிடையாது. நான் அவரை அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் சேர் த் துவிட்டு, அவரைப் பார் த் துக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரியிலேயே தங்கினேன். எனக்கு பாடசாலை விடுமுறை கிடைத்தது வசதியாகவிருந்தது.

அப்பாவும் சுகமாகி வீட்டுக்கு வந்தார். நான் கண்டிக்குப் போய் விட்டேன்.

பாடசாலைக்குத் திரும்பி ஆறு நாட்கள்தான் முடிந்திருக்கும். எங்கள் வீட்டுக்கு அடுத்த வீட்டிலிருக்கும் ராச அண்ணன் என்னைத் தேடி வந்தார். “அப்பாவுக்கு பழையபடி காய்ச்சல்.. ஆஸ்பத்திரியில் நிறுத்தியிருக்கோம்.. நீங்களும் கையோடு வந்தா நல்லது தம்பி..!” என்று அவசரப்படுத்தினார். “வீட்டு செலவுக்கு காச தாரேன்.. சனிக்கிழமை லீவுல வாரேன்.. நீங்க போங்கண்ணே..” என்றேன். அவர் என்னை பலவந்தப்படுத்தி அழைத்ததால் அவருடன் பறப்பட்டேன்.

எங்கள் ஏழாம் நம்பர் லயத்து படிக்கட்டு அருகில் வரும்போது... எங்கள் வீட்டு வாசலில் வெளிச்சம் போட்டுக் கொண்டு, கூட்டம் கூடி இருந்தது. தப்புக்காரர்கள் தப்பைக் காய்ச்சிக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் பதறியிடத்து ஒடி வீட்டுக்குள் நுழைந்தேன்.

“அப்பா போயிட்டார்ன்னா...!” என்று தங்கச்சி என்னைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு கத்தினாள். அம்மாவும் எழுந்து மெல்ல மெல்ல நடந்து வந்து என்னைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டது.

***

காரியங்கள் முடிந்தன.... பதினாறு நாட்களுக்குப் பின்னர் கருமாதியும் முடிந்தது...

அம்மாவிடமும், தங்கச்சியடமும் சொல்லி விட்டு, கண்டிக்கு வேலைக்குப் புறப்படும்போது, தோட்டத்து தபால்கார கந்தசாமி அண்ணன்

ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்தார். அதில் நான் ஒரு தோட்டப் பாடசாலையில் ஆசிரியர் வேலைக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பதாக குறிப்பிட்டிருந்தது. என்றோ ஒரு நாள் போட்டிருந்த விண்ணப் பத்துக்குப் பதில் வந்திருந்தது.. அம்மா எனது கைகளைப் பிடித்துக் கண்ணகளில் மாறி மாறி ஒற்றிக் கொண்டார். தங்கச்சியும் விசயமறிந்து சந்தோசத்தால் என் தோளைப் பிடித்துத் தொங்கினாள்.

நான் கண்டி பாடசாலை அதிபரிடம் விபரத்தைச் சொல்லிவிட்டு விலகி வந்தேன். அன்றைக்கே அந்தத் தோட்டக் காரியால யத்துக்கும் சென்று வந்தேன்.

சம்பளம் போதுமானது.. தோட்டத்தில் வீடும் தருகிறார்கள். அம்மாவும், தங்கச்சியும் என்னோடு நான் வேலை ஏற்கும் தோட்டத்து வீட்டிலேயே தங்கலாம். விசாலமான மரக்கறி தோட்டம்..விவசாயம் செய்யலாம்.. தங்கச்சி வேலைக்குப் போவதை நிறுத்தி விடலாம். எல்லா விபரமும் அம்மாவிடம் சொல்லும் போது, அம்மா கண் கலங்கினார். “ஒங்க அப்பா இருந்திருந்தா எவ்வளவு சந்தோசப்படுவாரு..! அவருக்கு குடுத்து வச்சது அவ்வளவுதான்..!” நான் அம்மாவைத் தேற்றினேன்.

***

நான் புதிய வேலைக்குச் சேர்ந்து ஒரு மாதம் முடிந்தது. முதல் மாதச் சம்பளத்தோடு வீட்டுக்கு வந்தேன். அம்மா சாமி படத்துக்கு முன்னால் சம்பளக் கவரை வைத்துக் கும்பிட்டாங்க. “நல்ல வீடு...! மின்சாரம் இருக்கு.! வீடு எந்த நேரமும் வெளிச்சமா இருக்கும்..! உடுப்புக்கள்.. மின்சார இல்திரியில் தேய்ச்சக்கலாம்..! வெய்யில் காலத்துல விசிரி கூட போட்டுக்கலாம்...!” என்று சொல்லும் போது, அம்மாவும், தங்கச்சியும் வாயைப் பிளந்தவாறு, ஆடாமல், அசையாமல் என்னையே பார்த்த அந்தப் பாமரக் காட்சி இன்றும் என் நெஞ்சை நடைக்கின்றது. ஏழைகளின் ஆசைகளெல்லாம் எளிமையான வைதான்... அவை கூட அவர்களுக்கு கை கூடுவதில்லை.. ஆனால் நான் அவைகளைச் சாதித்து விட்டேன்!

மின்சார வெளிச்சம் இல்லாத வீட்டில், குப்பி விளக்கோடு பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்த குடும்பம்.... எனக்கு வெளிச்சம் காட்டியதால் ஏற்பட்ட வெளிச்சம்....!

இன்னும் இரண் டொரு மாதங்களில் அம்மாவும், தங்கச்சியும் என்னோடு வந்து இருக்கப் போகிறார்கள்.

எங்கள் வீட்டில் இன்றைக்கும் கார் பெட்டரியில்தான் வானொலி கேட்பது வழக்கம் வீட்டில் இருப்பது “பளக் அன்ட் வைட்” டீ.வி. தான் மாதத்துக்கொருமுறை கார் பெட்டரியை சுமந்துக் கொண்டு போய், நகரத்துக் கடையில் “சார்ஜ்” பண்ணிக் கொண்டு வருவேன். கணினி யுகத்திலும் மின்சாரம் இல்லாமல், கார் பெட்டரியும், மண்ணெண்ணெய் விளக்குமாக இன்னும் நூறு வருசங்களுக்குப் பின்னால் என் குடும்பம்...? எனது குடும்பம் மட்டுமல்ல... அந்தத் தோட்டத்தில் எல்லா குடும்பமும் அப்படித்தான்.

***

அம்மா எனக்கு மின்சாரம் இருக்கும் வீடு கிடைத்தது பற்றி தாங்கிக் கொள்ள முடியாத மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருந்தாங்க..! ஒரு நாள் அம்மா என் அருகில் வந்து மிக உருக்கமாக கேட்டுக் கொண்ட விசயத்தை இன்றைக்கும் நினைக்கிறேன். “தங்கச்சி படிச்சு புள்ளதானே.. அவனுக்கு இன்னம் கொஞ்சம் படிப்பு சொல்லிக் குடுத்து.... தோட்டத்து கூலிக்கார மாப்புள்ள இல்லாம்... யாராவது வேறு தொழில் செய்ற பயணாப் பாத்து கலியாணம் கட்டி வைப்பியாப்பா..? எம் மாதிரி தோட்டத்து வேலைக்கு எம் புள்ளைக் கொண்ட ஜென்மத்துலேயும் வரக் கூடாது சாமி..!” அம்மா என்னைக் கும்பிடுவது போல் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு.... “அம்மா..! இது என்னாம்மா..! கைய கீழ்ப் போடுங்க... தங்கச்சிக்கு நல்ல மாப்பிள தேடி, ஓங்க கண்ணு முன்னால் கட்டி வைப்பேன். இது சத்தியம்...! போதுமா..? என் உறுதியான பேச்சைக் கேட்டு அம்மா புன்னகை செய்த காட்சி மனத்திரையில் ஓடுகிறது.

அம்மா விழுந்து, கால் வருத்தம் வந்த நாள் முதல், இன்று வரை மழைக் காலம் வந்தால், . வாத நோய் வந்து, கால்களில் வருத்தம் ஏற்பட்டு விடும்...முச்சத்தினாரல் வரும். அம்மாவுக்கு இஞ்சி சோடா ரொம்பவும் விருப்பம்... இஞ்சி சட்டியும் விருப்பம்.. அவைகளை வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு, நான் வேலை செய்யும் தோட்டத்துப் பாடசாலைக்கு சென்று விட்டேன்.

வாரத்தில் ஐந்து நாட்கள் வேலை..

நான் வேலை செய்யும் தோட்டத்துக்கும், எங்கள் வீட்டுக்கும் முப்பது கிலோ மீட்டர் தூரமாகும்.

ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும், நான் வேலை செய்யும் தோட்டத்திலிருந்து மரக்கறி வாங்கி வருவேன். அங்கே எல்லோரும் காய் கறி

விவசாயம் செய்வார்கள். நல்ல செழிப்பான மன்.... தன்னீர் வசதி எல்லோருக்கும் இருக்கிறது.. பீட், லீக்ஸ், கரட், தக்காளி, கீரை, சீத்தாப் பழம், தோடம் பழம் என்று கொண்டு வருவேன்.

வீட்டுக்கு வந்ததும்... அம்மா, அப்பாவின் “திவசம்” நாள் பற்றி சொன்னாங்க . அடுத்த வாரம் புதன் கிழமை என்று ஜயர் திகதி குறித்துக் கொடுத்திருந்தார்.

அப்பாவின் திவசத்தை நல்ல முறையாக செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு... எனது பாடசாலை பிள்ளைகள் எல்லோருக்கும் பாடக் கொப்பிகள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும்..

தலவாக் கலை பஸ் நிலையத் தில் பிச்சையெடுக்கும் அந்த தாத்தாவுக்கும், அம்மாயிக் கும் குளிருக்காக இரண்டு ஸ்வெட்டர்களும், இரண்டு போர்வைகளும் வாங்கிக் கொடுத்தாலே போதும் எங்க அப்பா சொர்க்கத்துக்கு போய் விடுவார்..! என்று அம்மாவிடம் சொன்னேன். “ஒரு தினுசான தானம்” என்று அம்மா சிரித்தாங்க..!

அந்த வாரம் சனிக்கிழமை மட்டும் அம்மாவுடன் தங்கினேன். ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையிலேயே நான் வேலை செய்யும் தோட்டத்துக்குத் திரும்பினேன். வீட்டுக்கு “கலர் வோஷ்” செய்வதற்கு இரண்டு பேரை வரச் சொல்லியிருந்தேன். அம்மாவுக்கும், தங்கச்சிக்கும் பெரிய கட்டில், படல் பெட்ட மெட்ரஸ் ஒன்று வாங்கினேன். புதிதாக அயன் பொக்ஸ் ஒன்றும் வாங்கினேன். வீட்டுத் தோட்டம் செய்வதற்கு நேரத்தோடு செல்வராகம், கணபதியும் வந்திருந்தார்கள். பெரிய தோட்டம். இரண்டு அந்தர் கிழங்கு விதைக்கலாம். ஒரு பக்கம் லீக்ஸ், பீட், கரட் ... மறுபக்கம் போஞ்சி, கோவா, போடலாம். மூன்று மாதத்துக்கு ஒரு அறுவட்டையில் ஐம்பதாயிரம் அல்லது ஒரு லட்சம் கூட உழைக்கலாம். அம்மாவும் தங்கச்சியும் வந்து விட்டால், தோட்டத்தைக் கவனித்துக் கொள்வார்கள். அம்மாவுக்கு இரண்டு பவனில் செயின்... தங்கச்சிக்கும் ஒரு தோடு, ஒரு மைனர் செயின்... என்ற திட்டங்கள் யாவும் நிறைவேற்றிக் கொள்ள கூடியதாகவிருந்தது. நான் காலையில் பாடசாலை வேலைக்கும், பின்னேரம் தோட்டத்து ஆப்பீஸ் வேலைக்கும் வரவேண்டும். அந்தக் காலத்து வேலை அப்படி இருந்தது.

எனது மனவோட்டத்தைப் போலவே ஒரு வாரம் ஒடிப் பறந்தது. வீடு கீதேவியாகவிருந்தது.

பின்னேரம் கடைக்குப் போய் பெரிய பஞ்ச பிளள்கட்ட, தலையணை எல்லாம் வாங்கி வந்தேன். அம்மா சுகமாக தூங்குவதற்கு மெத்தை, கட்டில்.. மனம் சிரித்தது. ஒரு காலத்தில் தரையில் பாயை விரித்து அதன் மேல் அம்மா தன் சேலையை நான்காக மடித்து மெத்தை செய்து என்னைப் படுக்க வைத்த நிவைகள்..!

எனக்கு சினிமா நடிகர் சேரன் ஞாபகம் வந்தது..! அவர் அப்பா, அம்மாவை, தான் தொழில் செய்யும் நகரத்துக்கு அழைத்துச் சென்று, கொஞ்சக் காலம் தன் னோடு வைத்துக் கொண்டார். அவர்கள் வாழ்க்கையில் அனுபவிக்காத எல்லா சந்தோசங்களையும் கொடுத்தார். அவர்களுக்கு “மெடிக்கல் செக்கப் பெய்தார். கண் பார்வைக்காக கண்ணாடி வாங்கிக் கொடுத்தார். நவீன் கழிவறை..நவீன் குளியலறை.. பாவனை... விதம் விதமான உணவுகள் வாங்கிக் கொடுத்தார். நான் சேரனை மிஞ்ச வேண்டும்..! “தவமாய் தவமிருந்து” என்ற படமே நூறாண்டு தமிழ் சினிமா வரலாற்றில் குடும்பத்துக்குத் தகவல் சொன்ன படம் என்பேன்..!

அப்பாவுக்கு, அம்மா சொன்னபடி திவசம் எனது தோட்டத்து புது வீட்டில் செய்ய உத்தேசம்.

“ஆட மாசத்துக்கு முன்னமே மகன் வீட்டுக்கு நானும், மகனும் போயிருவோம். தோட்டத்து வயத்து வீட்ட வூட்டுட்டுப் போக மனசு எடம் குடுக்க மாட்டேங்குது..! கல்யாணம் கட்டி அவரோட கடைசி வரைக்கும் வாந்த வூடு.. என்ன செய்ய..? இங்க இருந்தும் ஒரு முன்னேத்தமும் இல்லத்தானே..? இனிமே மகனோட கொஞ்ச காலம் நிம் மதியா இருப்போம்..!” என்று அம்மா பக்கத்து வீட்டு அத்தையிடம் சூல்லிக் கொண்டிருந்ததை கவனித்திருக்கிறேன்.

***

எனது வீட்டில் ஒரு அறை அம்மாவுக்கும் தங்கச்சிக்கும்.... நான் படிக்கவும், எழுதவும் எனக்கு ஒரு அறை... சாமி அறை தனியாக இருக்கிறது.

நாளைக் கு நல் ல நாள்... புதன் கிழமை.... ஒரு நாள் லீவு போட்டுவிட்டு காலையிலேயே வீட்டுக்குப் போய் எல்லாச் சாமான்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, அம்மா, தங்கச்சி இருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு வருவதற்கு, இங்கேயே ஒரு வாகனத்தை “அயர்” செய்தாகி விட்டது,

***

இன்று ... ஒரு காலமும் இல்லாதவாறு மழை... இப்போதெல்லாம் காலநிலை மாறிவிட்டது. குளிர் காற்று மிக மோசமாக விசியது. அம்மா இங்கே வந்து விட்டால் சுகமாக இருக்க முடியும். எல்லாக் கதவுகளையும் சாத்திக்கொண்டால் குளிர் இருக்காது..

சந்தோசம் தாங்க முடியாமல் புதிதாக வாங்கிய இலக்ட்ரிக் கேத்தலில் தேந்ர் தயாரித்துக் குடித்துக் கொண்டிருந்தேன். இங்கே சுத்தமான பசும் பால் கிடைக்கும். தினமும் ஒரு போத்தல் பாலுக்கு ஒட்டர் கொடுத்து விட்டேன். தினமும் அம்மா பால் குடித்தால், உடம்பு தேறிவிடும்.

“ஒரு சின்னைப் பறவை அன்னையைத் தேடி வானில் பறக் கிறது..” பாடகர் பாலசுப்பிரமணியத்தின் இந்தப் பாடல் அம்மாவுக்குப் பிடிக்கும். வாயில் முனகிக் கொண்டு, தேந்ர் கோப்பையை கழுவுவதற்கு உள்ளே சென்றேன்.

கதவை யாரோ பலமாகத் தட்டுவது போல் இருந்தது. மரியாதை இல்லாமல், முரட்டுத் தனமாக கதவை இப்படியா தட்டுவது..? படித்தவர்களும் அப்படித்தான் படிக்காதவர்களும் அப்படித்தான்..

கதவைத் திறப்பதற்கு ஏரிச்சலோடு வெளியே சென்றேன். வீட்டிலிருந்து சுப்பிரமணி வந்திருந்தான். உடைந்த குடையுடன் தொப்பைத் தொப்பையாக நனைந்திருந்தான். அவன் எதையோ சொல்ல வந்து... வாயில் கையை வைத்துக் கொண்டு, தேம்பித் தேம்பி அழத் தொடங்கினான். பொறுமை தாங்காத நான் அவன் கையை உருவி “என்னா சொல்லு...! என்னமும் யாருக்கும் ஏதாவது..? நான் அவசரப் பட்டேன்... அவன் விழுங்கி விழுங்கி பேசுகிறான்.

வெண்ணைய் திரண்டு வர தாழி உடைந்த. கதையாக....

“அம்மாவுக்கு.. மூச்சுத் தினறி.....”

“.....” மழை இன்னும் உக்கிரமாகப் பெய்கிறது.. சூரையில் விழுந்து பேய் இரைச்சலை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது... அந்தி மழை... அதுவும் ஆடி மழை... விடிய விடிய பெய்யும்...

நான் நாளைக் குப் போகவிருந்த வாகனத்தை இப்போதே வரும்படி ஆள் அனுப்பினேன்....

***

○○○

திருமுகம் தனது வீட்டுக்கு வெளியே செல்வதைக் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக் கொண்டார். 'வீட்டுக்குள்ளேயே அடைந்து கிடக்கிறானே அவனுக்கு என்ன நடந்தது?'. திருமுகத்தின் மாமனார் மாமியார் தொடக்கம் அடுத்தவீட்டு அருணாசலம் வரை இதே கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டே அடிக்கடி திருமுகத்தின் மனைவி மங்களத்தை நச்சரித்தார்கள். அவளுக்கும் இப்பொழுது திருமுகம் ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ள நடத்தைகள் பற்றி எதுவுமே தெளிவாகவில்லை. அவளோ வேலைக்குப் போய் வருகிறாள். அவளுடைய கேள்விகளுக்கும் திருமுகம் தருகின்ற பதில் பொருத்தமானதாகத் தெரியவில்லை. அயலவர்களின் கேள்வியால் திருமுகத்தின் மீது பதிந்து உயர்ந்து நின்ற சந்தேகம் இப்பொழுது மங்களத்தையும் நிம்மதி இழக்கச் செய்திருந்தது. இவருக்கு என்ன நடந்தது?

திருமுகம் ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் வேலை பார்த்து வந்தான். இப்பொழுது சில நாட்களாகவே அவனது நடத்தையில் பெரிதாகப் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. வீட்டுக்கு வெளியே போவதில்லை. தனிமையில் இருந்து யோசிப்பதும் எற்றகோ பயந்து கண்கள் விரிய அங்குமிங்கும் பார்ப்பதுமாகத் திருமுகத்தின் செய்கைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அவனைச் சூழ்ந்திருக்கும் அனைவருக்குமே இவை ஆச்சரியத்தைத் தந்தன. தனது அறைக்குள்ளே நுழைந்ததும் கதவைச் சாத்திக் கொள்வான். அறையின் உள்ளே இருக்கும் கட்டிலில் வீழ்ந்து சரிந்து படுப்பதுமாகப் பகற் பொழுதில் நீண்ட நேரத்தையும் கழித்தான்.

இரவிலோ தூக்கம் தொலைத்து விழித்திருப்பதும் பலமுறை வெளிச்சத்தைப் போட்டு உட்கார்ந்திருப்பதும் சிலநாட்களுக்குள்ளேயே அவனது பழக்கமாகி விட்டன. அவனது வாய் எதையோ சொல்ல அசைந்தாலும் சத்தம் வெளியே வருவதாய் இல்லை. சாப்பிடுகிறான் தேநீர் அருந்துகிறான்

உடல் நலமின்றி இருப்பதாகப் பார்த்தாலும் காய்ச்சல் தலைவலி எதனையும் வெளிப்படுத்தும் வகையையும் காணோம். "என்னப்பா உங்களுக்கு என்ன செய்யுது? என் வேலைக்குப் போகாமல் நிற்கிறீர்கள்?" என்று கேட்கும் மங்களத்திற்கும் அவனது பதிலோ 'போகவில்லை' என்ற ஒரே சொல்லுடன் தரித்து நின்று விடுகிறது.

வேலைக் குப் போகாவிட்டால் பரவாயில்லை ஏன் அறைக்குள்ளேயே அடைந்து கிடக்கிறீர்கள்? அதற்கும் திருமுகத் திடமிருந்து சரியான பதிலெல்தனையும் பெறமுடியவில்லை.

திருமுகத்தின் செய்கையால் மனம் குழம்பிய மாமனார் சிதம்பரம் சில வேளைகளில் மருமகன் திருமுகத்தின்

இன்னுமோ நாட்களாகலாம்

- நெருந்தீவு ரைகேஷ்

கொத்துக்குள் தொங்கும் மாஸ்கானய
 கூரிய நகங்களால் நசுக்கி
 கார்ந்து தின்ற தொலைக்கின்ற
 வெளவால்கள் விழும் நடுநிசியில்
 அவர்கள் வந்தார்கள்
 அறைக்கதவை உதைத்தார்கள்
 வேட்டைத்தனம் வியாபித்து

காட்டு விலங்கொன்றின் பெயர் சொல்லி
 கூட்டலில் படுத்துவனை
 இழுத்துப் போனார்கள்...
 புழுசிமண்டிக்கிடக்கிறது அவனது படுக்கை
 இதுவரை திரும்பவேயில்லை...
 ஆனாலும்,
 ஒன்னும் ஒருக்கிறான்
 காணாமல் போனார் பட்டியலிலும்
 அடையாள அட்டையிலுமாக..

தொலைக்குயில்லை - செ. சிங்காரவேல்

மீது தனது ஆத்திரத்தை வெளிக்காட்ட “இவனுக் கென்ன விசரோ வந்திட்டுது வேலைக்குப் போகாமல் இப்படி அறைக்குள்ளே கிடக்கிறானே!” என்பார். ஆனால் திருமுகமோ எவரது வார்த்தைகளையும் கவனத்தில் எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இவனுடைய செய்கைகள் வீட்டிலுள்ளோர் அனைவருக்குமே கவலையையும் கலக்கத் தையும் ஏற்படுத்தியிருந்தன. பல நாட்கள் தனது கணவரை அவதானித்த மங்களம் “என்னப்பா உங்களுக்கு என்ன செய்து சொல்லுங்கோ?” என்று பலமுறையும் வேண்டிக்

கேட்டாள். எதற்குமே பதிலில்லை. இப்பொழுது தன்னைப் பார்க்க வருபவரை முறைத்துப் பார்ப்பதும் கவரை வெறித்துப் பார்ப்பதும் எனச் செய்கைகள் சிறிது வேறுபட்டன.

திருமுகமோ எதற்கோ பயந்திருப்பது தெரிந்தது. அந்தப் பயமே அவரை வெளியே செல்லவும் எவரையும் மகிழ்வோடு சந்திக்கவும் விடாமற் தடுத்தது.

இந் தநிலையில் திருமுகத் திற் கு ஏற்பட்டிருக்கும் உள்பாதிப்பை இனங்காண எவராலும் இயலவில்லை. இவனுக் கு வேலைக்குப் போக விருப்பமில்லை அதுதான் இவன் சும்மா நடிக்கிறான் போல்.. என்று சொல்பவர்களும் இவனுக்குப் பைத்தியந்தான் என்று சொல்பவர்களும் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தார்கள்

திருமுகத்தின் இந்தச் செய்கைகளை அறிந்த தாரத்து உறவினரான அகிலா ஒருநாள் திருமுகத்தைப் பார்க்க வந்தார். அவர் ஓர் ஆசிரியர் இரண்டுநாள்கள் அங்கே தங்கி நின்று திருமுகத்தை அவதானித்தார். அதன் முடிவாக இவரை ஓர் உளவளத்துணை ஆலோசகரிடம் அழைத்துச் செல்வது நன்றெனச் சிந்தித்தனர். திருமுகமோ வீட்டுக்கு வெளியே செல்லப் பயந்து அவர்களின் வேண்டுகோள்களுக்கு அசைந்து கொடுப்பதாகக் காணவில்லை. பலமுயற் சிகினின் பின்னர் கிடைத்த வெற்றியினால் வீட்டுக்கு வந்த உளவளத் துணை ஆலோசகர் ஒருவார் காலமாகத் திருமுகத்துடனேயே தங்கியிருந்தார். பல்வேறு உளச்சீராகக் கூறாத ஆலோசனைகளை வழங் கினார். அவருடனேயே அந்த அறைக்குள்ளேயே இவரும் அடைந்து கிடந்தார்.

பயம்! பயம்! கடத்திச் சென்று கொலை செய்யப்பட்டவர்கள் யார்? காணாமற் போனோர் எங்கே? எவ்வாறு இவர்கள் காணாமற் போகிறார்கள்? பள்ளிக்குப் போனவன் திரும்ப வில்லை!. வேலைக்குப் போனவனைக் காணவில்லை!. யாரோ அடையாளந் தெரியாதவன்! எவனோ முகந்தெரியாதவன் சுட்டுக் கொன்றான், வெட்டிக் கொன்றான்! இனங்காணப்படாத கொலைகாரர்கள் என்றெல்லாம் விரியும் செய்திகள்!

யாரோ, உளவுப்பிரிவினர் எனச் சொல்லிக் கொண்டு விசாரணைக்கென அழைத்துப் போனவர்களால் போனவர்களின் வரவோ பொய்யானது. காணாமற் போனவர்கள் பலரும் இங்கே எமக்கான பாதுகாப்புக்கென

எமைச் சூழ நின்ற பலராலும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். பலர் பினங்களாகிக் கிணற் றினுள் ஞம் பற் றைக் குள் ஞம் நாறிக்கிடக்கக் கண்டெடுக்கப்பட்டார்கள். இவர்களை ஏன் கொண்டு போனார்கள்? எவ்வாறு கொலை செய்தார்கள்? போன்ற வினாக்களோடு எல்லாச் செய்திகளுமே திருமுகத்தாரின் உள்ளத்தை உறுத்தும் செய்திகளாகி அவரைப் பயந்தொதுங்கப் பணித்தன. பயமுறுத்தின்! அவர் வீட்டுக்கு வெளியே வரப் பயந்தார்.

திருமுகத்தாருக்கு வழங்கப்பட்ட உளவள ஆலோசனைகள் ஒரு வாரகாலமாக அவரை அறைக்கு வெளியே கொண்டுவரவும் அவரின் பயத்தைத் தெளிவிக்கவும் பயன் தந்தாகச் சொன்னபோது மங்களாம் மகிழ்ந்து போனார்.

திருமுகத்தின் பயம் தெளிந்து விட்டது. அறைக் கு வெளியேயும் வீட்டுக்கு வெளியேயும் நடமாடுவதற்கான உள்துணிவு அவருக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. இனிப்பயமில்லை, மிக விரைவிலேயே அவர் வேலைக்குத் திரும்பி விடுவார்.

திருமுகத்திற்கு ஏற்பட்டிருந்த உள்பாதிப்புக்கு ஆலோசகரின் மனச் சுகம் தரும் வழிகாட்டல்கள் உதவி நின்றதை என்னியாவருமே மகிழ்ச்சியடைந்தனர். இப்பொழுது திருமுகத்தின் பார்வையில் பயம் கலைந்த தெளிவு! பயப்படுவது கோழைத் தனம் என்பதான சிந்தனைத் தெளிவு. பலரது பார்வையிலும் திருமுகத்தின் செய்கைகளில் நலந்தரும் நம்பிக்கை பிறந்தது.

ஆலோசகருடன் தனது மனந்திறந்து பேசும் துணிவும் பிறந்திருந்தது. இத்தனைக்கும் ஆலோசகரின் மென்மையான மனங்கவரும் வழிநடத்தல்கள். திருமுகம் வீட்டுக்கு வெளியே செல்வதற்கு உதவியதாக என்னினர். இப்பொழுது அவரிடம் பயமோ இல்லை என்பதை உறுதி செய்வதாகக் கருத்தினர்.

இவற்றை அவதானித்தவாறு வாய்திறந்த ஆலோசகர் “நான் அடுத்த வாரம் உங்களை வந்து சந்திக்கின்றேன். பயமின்றி நீங்கள் வேலைக்குப் போகலாம்!” என்று சொல்லிக் கொண்டே புறப்பட்டுப் போனார். அவரை மலர்ந்த முகத்துடன் வழியனுப்பி வைத்தார் திருமுகம்.

மங்களத்திற்கும் திருமுகத்தின் மாமனார் மாமிக்கும் மகிழ்ச்சிக்கோ அளவில்லை. ஓரிரு நாள்கள் செல்ல அவரை வேலைக்குப்

போகச் சொல்லலாம் என எண்ணியிருந்த வர்களுக்கு அவர்கள் எதிர் பார்த்ததைப் போல ஓரிரு தினங்களில் நிகழாதிருப்பது கண்டு அச்சம் ஏற்பட்டது. திருமுகம் வீட்டுக்கு வெளியே போக இன்னமும் ஏன் துணிய வில்லை! ஆலோசகர் வழங்கிய ஆலோசனைக்குப் பின்னரும் ஒரு வாரத்துக்கும் மேலாக அவர் வீட்டுக்கு வெளியே போகவே இல்லை.

மீண்டும் ஆலோசகர் வந்தார். திருமுகத்துடன் தனது ஆலோசனைகளை மீட்டுப் பார்த்தார்.

பயம் உங்களை விட்டுப் போய்விட்ட தல்லவா? ஏன் நீங்கள் வேலைக்குப் போகாம் விருக்கிறீர்கள்? ஆலோசகர் கேட்டார்

திருமுகம் சொன்ன பதிலால் ஆலோசகர் அதிர்ந்து போனார்

எனக்குப் பயமென்பதில்லை ஆனால் பயமுறுத்தல்கள் என்னைச் சூழ்ந்து இருக்கின்றன. தொலைந்து போன அப்பாவிகளைக் காணாமற் போகச் செய்தோரையும் கொலைகாரரையும் அவ்வாறு செய்யவேண்டாமென்றோ அல்லது இந்தக் கொடியவர்களை எமது சுற்றாடவில் இருந்து அகன்று போகும் படியோ! அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கிவிட்டார்களா? என்று திருமுகம் எந்தச் சலனமுமின்றித் திருப்பிக் கேட்டார்.

அவர்கள் என்னைச் சூழ இருப்பதுதான் எனக்குப் பயத்தை ஏற்படுத்துகிறது!

இந்தக் கொடியவர் களுக்கு நல்ல ஆலோசனை வழங்கி அவர்களை இல்லா தொழிப்பது யார்?

திருமுகத் திடமிருந்து வந்த இந்தச் சிந்தனையைத் தூண்டிய வினா, பயத்துக்கான காரணம் திருமுகத் திடமல்ல வெளியிலேதான் இருக்கிறது என்பதை உறுதி செய்தது. அதுவே திருமுகத்தின் விபர்த்தத்துக்குக் காரணமானது அதனை ஒழிக்காமல் எவ்வாறு திருமுகத்தின் அச்சத்தை நீக்குவது?

உவள் ஆலோசகரின் மனம், திருமுகத்தினை வருத்தும் நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தைத் தேடச் சிந்தனையை விரித்தது. அது, விடைகாண இயலாத வினாக்களையே தோற்றுவித்தன.

திருமுகம் வேலைக்குப் போகத் தயாராக இன்னமும் நாட்களாகலாம்...!

முழுத்தவரின் சுமதால மூல் வெளியீடுகள்

இரு நூலியல்சார்ந்த பார்வை - 14

கடந்த இதழில் ஸமத்துத் தமிழ் நூல்களின் அட்டைப் பட வடிவமைப்பு பற்றிய சில கருத்துக்களை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொண்டேன். இவ்விதமில் ஸமத்துத் தமிழ் நூல்களின் பதிப்புரிமைச்சட்டங்கள் பற்றிய சில கருத்துக்களை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கின்றேன்.

கீழ்க்கண்ட பதிவை எனது மலேசிய சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டத்தில் பதிவு இலக்கம் 99இல் பார்வையிட்டிருப்பீர்கள். (நூல் தேட்டத்தின் சகல தொகுதிகளும் நூலகம் இணையத்தளத்தில் பார்வைக்குள்ளன).

படிப்பது எப்படி? ஆச்சர்யர் வியரம்ல்லை. சங்கப்பூர் 9039: ஸ.வி.எஸ். என்ட்ரப்பிரேசல், மாக்ஸிவல் வீத், த.பெ.எண். 1995, நத்திப்பியரமல்லை. (அச்சக வியரம் தரப்படவில்லை).

44 பக்கம், விலை: குறிப்படிப்படவில்லை, அளவு: 19x13.5 சமீ.

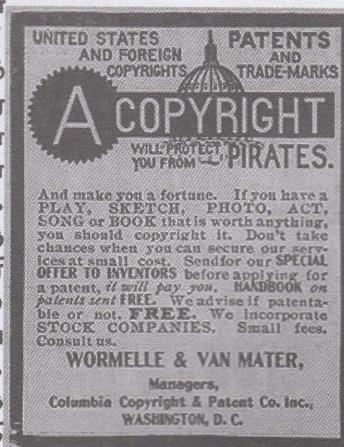
படிப்பது பற்றிப் படிப்பதன் அவசியம் என்ன என்பதை விளக்க, கற்றல் தொடர்பான சல அடிப்படைப் பிரச்சனைகளை விளக்க, ஓராகுச் சிமைத்தல், நூல்களை வாசத்தல், குறிப்படுத்தல், பிர்டெசக்கு ஆயுத்தம் செய்தல் என்பன போன்ற நடைமுறைகளுக்கு ஆலோசனை வழுங் கு வதாக இந் நூல் அமைக்கப்பட்டது. பிர்டெசப் பாடநூலும் அதைப் படித்தும் வகையும், கட்டுரை வடிவல் அமைந்த வட்டைகளை எழுதுதல் போன்றவற்றையும் கீழ்நூல் என் ஆச்சர்யர் விளக்கியுள்ளார். இந் நூல்ன் எழுத்துப் போக்கு முழுந்தன்றன் மின் ஆச்சர்யருமான க.சொக்கல்வந்தம் (எழுத்தாளர் சொக்கன்) அவர்களது பாண்மை ஒத்ததாக உள்ளது. படிப்பது எப்படி? என் ற இதே தலையில் சொக்கன் அவர்கள் எழுத்

கொழும்பீல்ருந்து நூந்த வெளியீடாக பேராச்சர்யர் செ.சுவாமிநான்தரம் (எழுத்தாளர் நூந்த) அவர்கள் ஆகஸ்ட் 1973 இல் ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். நூவலைப்படித்: ஆத்மஜோத் அச்சகம் அந்நூலை அச்சிடை வர்ணயாக்தத்திருந்தது. அந்நூல்ன் மேல்ட்டை முழுந்தன் மினால் ஒவ்வொர் வ.க. (வ.கனகலங்கம்) அவர்களால் வரையப்படித்துக்கொடுக்கப்பட்டது. சங்கப்பூர் வெளியீடியிட்டிருக்கும் இந்நூலும் அதே நூல்ன் மீள்பதியாகக் கருதப்படக்கூடியதாகவே உள்ளது. எழுத்து ஆச்சர்யர்ன் பயனும், ஒவ்வொர்ன் பயனும் இங்கு நீக்கப்பட்டுள்ளன.

பதிப்புரிமைச்சட்டம் என்றால் என்ன என்ற புரிதல் இன்றி எம்மைச் சுற்றியுள்ள தமிழ் வெளியீட்டுப் பெருந்தளத் தில் மேற்குறிப்பிட்ட வகையிலான மீள்பிரசரங்கள் ஆங்காங் கே இன்றும் நடந்தவன் னம் உள்ளன. இலங்கையில் இச்சட்டத்தால் ஒரு படைப்பாளிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பாதுகாப்பு பற்றிய அறிதலை இன்றைய கட்டுரை ஒரளவு வழங்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

பதிப்புரிமை (Copyright) என்பது நூல் களுக்கு மாத்திரம் உரியதன்று. கைத்தொழில் வடிவமைப்புகள், குறிகள், இலச்சினைகள் போன்ற பலவற்றுக்கும் பதிப்புரிமை பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதன்மூலம் ஒரு படைப்பாளி தனது படைப்பிற்கான பொருளாதார உரிமையையும் (Economic Right), ஒழுக்க உரிமையையும் (Moral Right), தனது ஆக்கத்தின் நியாயமான பயன்பாட்டுக்கான வாய்ப் பினையும் (Fair Use) சட்டபூர் வமாகப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்.

பதிப்புரிமை பற்றிய என்னக்கரு முதலில் 17ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் தோன்றியது. இங்கிலாந்தில்

அச்சகம்-உரிமை வழங்கல்சட்டம் 1661இல் அமூலுக்கு வந்தது. இதன்படி அந்நாட்டில் அச்சடிக்கப்பெற்ற ஒவ்வொரு புதிய மற்றும் மறுபதிப்பு நூலிலும் மூன்று பிரதிகள் முறையே ரோயல் நூலகம், ஒக்ஸ்போர்ட் மற்றும் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக நூல் கங்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. பின்னர் இச்சட்டத்தில் பல்வேறு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு, 1914இல் அமுலாக்கப்பட்ட இம்பீரியல் காப்பரிமை சட்டத்தின்படி புதிதாக வெளியிடப்பட்ட நூலின் ஆறு பிரதிகள் இங்கிலாந்திலுள்ள ஆறு நூல் கங்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டது.

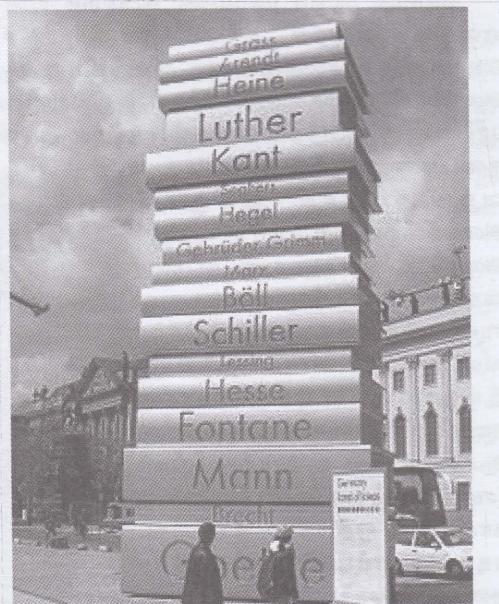
1886 வரை பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு நூலையும் படைப்பாளி தமது பிரதேசப் பதிவாளர்களிடம் வழங்கி அவர்களது குறிப் பேட்டில் தமது உரிமையைப் பதிவுசெய்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதற்காகச் சிறிய தொகையும் அறவிடப் பட்டிருந்தது. சில நாடுகளில் பதிவாளரே விலைகொடுத்து வாங்கிப் பதிவுசெய்யவேண்டும் என்றும் வழக்கம் இருந்தது.

இதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாக இந்தியாவை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அன்றைய ஆனங்கள் கட்சியின் ஒப்புதலோடு, மெட்க்.பே என்பவர் 1835இல் கொண்டு வந்த சட்டத்தை 1835இன் அச்சகச் சட்டம் (Press Act of 1835) என வழங்கினர். பின்னாலைய இந்திய காப்புரிமைச் சட்டத்திற்கு மூன்னோடியான ஒரு சட்டம் 1867இல் அமுலாகியிருந்தது. இது இந்தியாவில் நூல்களைப் பதிவுசெய்யும் சட்டர்த்தியான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது. நூல் களின் உள்ளடக்கத்தைக் காலனித்துவ அரசு அறிந்துகொள்ளவும், ஓரளவு கண்காணிக்கவும் ஒரு வழிமுறையாகவும் இது அமைந்திருந்தது. இச்சட்டத்தின் ஒன்பதாம் விதியின்படி, நூல்களை அச்சிடும் அச்சகங்களே (ஆசிரியரின் அனுமதியின்றி) நூலொன்றை அச்சிட்டு ஒரு மாதத்துக்குள் அதன் நான்கு பிரதிகளை நூல்கள், பருவ இதழ்களின் பதிவாளருக்கு (Registrar of Books and Periodicals) அனுப்பிவைக்க வேண்டும் என்ற கடப்பாடிருந்தது.

பதிவாளர் தான் பெறும் ஒவ்வொரு நூலையும் பற்றிய குறிப்புகளைப் பட்டியலிட்ட பின்னர் அந்நூல்களை முறையாகப் பாதுகாத்து வைக்கவேண்டும். தமிழகத்தின் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுமிருந்து இப்படியாகச் சேகரிக்கப்பட்ட நூல்களின் ஒரு பிரதி

சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு சென்னை ஜார்ஜ் கோட்டையிலிருந்து 1867 முதல் வெளியிடப்பட்டு வந்த காலாண்டு அரசிதழான அரசு கசெட்டில் பதிவுசெய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்தியா விடுதலையடையும் வரை இம்முறை அழவில் இருந்துள்ளது. காலனித்துவ நாடென்ற வகையில் இலங்கையிலும் இதே சட்ட நடவடிக்கை பின்பற்றப்பட்டு வந்தது.

உலக அளவில் புத்தகம் மற்றும் கருப்பொருள்களை காப்புரிமைப் பதிவு செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தினை 1886ஆம் ஆண்டுக்கிட்சர்லாந்தில் பேர்ண் (Berne) நகரில் நடைபெற்ற பேர்ண் கொன்வென்ஷன் (Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works) முன்வைத்திருந்தது. பேர்ண் கொன்வென்ஷனின் 7ஆவது சரத்தின் படி ஒரு படைப்பாளியின் ஆக்கத்திற்கான உரிமை அவருடைய மரணத்தின் பின்னர் 50 ஆண்டுகள் வரை அவருக்குரியதாகப் பாதுகாக்கப்படும் என்று வரையறை செய்திருந்தார்கள். அத்துடன் ஒரு நூலின் பதிப்புரிமைக்காக அதனை பதிவு செய்யவேண்டிய தேவையையும் நீக்குமாறும் பரிந்துரைத்திருந்தார்கள். அதன் விளைவாக, ஒரு நூல் அச்சில் உருவாக்கப் பட்டதும் அதற்கான பதிப்புரிமை ஆசிரியருக்கே போய்ச் சேர்ந்துவிடுகின்றது. ஆசிரியர் தனது நூலில் வேறொருவரை பதிப்புரிமைக் குரியவராகக் குறிப்பிட்டாலேயன்றி இவ்வரிமை நூலாசிரியருக்குரியதாக வரையறை செய்யப் பட்டிருந்தது.

ஞானம் - கலை தீவக்கியச் சுஞ்சிலக - சிச்பிடம்யர் 2016 (196)

සழ්‍යතුත් තමිඳු නාලියල් තුළුවිල් තමතු තුණෙන්වියාරුක්කො, තායි, තන්තේයරුක්කො, පිල්සෙකගුරුක්කො පතිප්‍රිමෙමයේ වුහුන්තුම් පටෙප් පාණිකීල අතිකමාකක් කාණ මුදිකින් රහු. කුඩා පත් තවර් අල් ලාත වෙබෞරාරුවරුක්කු පතිප්‍රිමෙමයේ වුහුන්කිය ඉරු නුවාසිරියරාක එනුතු කණ්කගුරුක්කුත් තටුප්පට්වර් 'සාරතිකගුරුක්කොහු නෙකුනාල්: ඩ්‍රී ඉමුන්තුකුගුරුම් ඩ්‍රීස් සමික්ණුකුගුරුම්' එන්‍ර නුලෙල ඉමුතිය ජෝයසිං ණුරපාජ් තේවතාසන් අවර්කානාවාර්. තන්කොට්ටුව, බාසනා බෙව්‍යිට්කම්, ඉකස්ට 2012 මිල බෙව්‍යිට්දුරුන්ත ඩින්නාලුකාන පතිප්‍රිමෙම පි.එම්.නිහුාල් රාංචිත් ගුමාර එන්පැවරුක්කු වුහුන්කප්පට්ඩ්ලාමේ එන් කවනත්තෙ ජර්තතු.

පිරිත්තානියා, අමෙරිකා, පිරාණ්ඩෙස් තොටර්න්තු ඉලකින් මුක්කියමාන පල නාආකුගුරුම් පතිප්‍රිමෙම් ජට්තතින් අධිප පටෙයිල තත් තමතු නාආකුකින්ල තමතු තේවකගුරුක්කු උර්ප පතිප්‍රිමෙම් ජට්තකීල අමුලපැඩුත්තිනා. න්‍යේල් අස්සියන්තිරත්තින් අරිමුකම්, කාලනිත්තුව. නාආකුකින්ල මික බිරාවිල් පරවිය බාසිප්පුක කළාස්සාරම්, පිරිත්තානිය නාලකීන් කාලනිත්තුව නාටු මින්පතිප්පාකකම් එන්පන ඇස්ස්ටත්තිර්කාන තේවයෙය බලියුත්තිව්‍යන්තනා.

இங்கிலாந்தில் காப்பුரිமෙම් சட்டம் முதலில் கோண்டுவரப்பட்டதன் நோக்கம் இங்கிலாந்தின் எழுத்தாளர்களைப் பாதுகாப்ப தற்காகவேயாகும் ஆங்கில மொழியின் வளர்ச்சி, நாடுகடந்த வர்த்தக விரிவாக்கம், இங்கிலாந்தின் கீழ் காலனித்துவ நாடுகளின் நிர்வாகம் சென்றைந்தமை ஆகிய காரணங்களினால் ஆங்கில இலக்கியவாதிகளின் இலக்கியங்கள் இங்கிலாந்துக்கு அப்பால் கடல் கடந்து ஆசிய ஐரோப்பிய ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கும் பரவிச்சென்றன. அவற்றைக் கண்காணிப்பது, காலனித்துவ நாடுகளில் திருட்டுப் பிரதிகள் அச்சாவதைத் தடுப்பது, பொருளாதார வருவாயை மூல நුවාசිரිயருக்கு தேடிக் கொடுக்க வழிசெய்வது, உலகளாவிய ரீதியில் மறு பதிப்புகளை கட்டுப்படுத்துவது, தமக்கு எதிராக உருவாக்கச்சடிய எதிர்ப்பியக்க நூல் வෙளිயිடுப் பெரும்புலத்தைக் கண் காணித்தல் எனப் பல விடயங்களுக்கு முகம் கொடுப்ப தற்காக பதිப්‍රිமෙச்சட்டம் தේவைப்பட்டது.

பதිப්‍රිமෙම් சட்டம் பිரිත්තානිய பாரானு மன்றத்தில் 1911ஆண்டில் இயற்றப்பட்டது. (British Copyright Act of 1911). இச்சட்டமே இலங்கையிலும் 1912இல் ஜාலை மாதம்

முதலாம் திகதியிலிருந்து Ceylon Copyright Ordinance No: 20 of 1912 என்ற பெயரில் 68 ஆண்டுகளாக நடைமுறையில் இருந்து வந்தது. பின்னர் 1979ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்கேයුரிய தனித்துவமான சிறப்புத் தේவைகளை உள்வாங்கி புதிய சட்டமூலம் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. இலங்கைப் புலமைச் சொத்துக்களின் பாதுகாப்புத் தொடர்பான புதிய சட்டமாக 1979ம் ஆண்டில் Code of Intellectual Property Act No 52 of 1979 உருவாக்கப்பட்டது. இது பின்னர் புலமைச் சொத்துக்கள் தொடர்பான பதிவுகளை மேற்கொள்ளவும், கட்டுப்படுத்தவும், நிர்வகிக்கவும் ஏற்றவகையில் வரையறைகளைக் குறிப்பிட்டு மாற்றம் செய்யப்பெற்று 2003இல் 36ஆம் இலக்க புலமைச் சொத்துச் சட்டமாக திருத்தப்பட்டது. இதுவே இன்று நடைமுறையிலுள் எப்படிப்படிமைக்கான சட்டமாகும்.

1950இல் பாரிஸ் நகரில் யனஸ්கோ அமைப்பு ஒருமாநாட்டை நடத்தியது. அதில் ஒவ்வொரு நாடும் தத்தமது நாடுகளில் வෙளිயිடப்படும் நூல்களைப் பற்றிய விபரங்களைத் தொகுத்து விவரண நூற் பட்டியல்களை (Bibliographies) வෙளියිட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியது. வளர்முக நாடுகளின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு இத்தகைய ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கூட்டுமுயற்சிகள் வழிகோலியிருந்தன.

இரு ஆசிரியருக்கு அவரது மறைவின் பின்னர் 50 ஆண்டுகளுக்கு வුහුන්கப்பட்ட பதිப්‍රිமෙமப் பாதுகாப்பு, பின்னாளில் அவரது இறப்புத் திகதியிலிருந்து 70 ஆண்டுகளாக நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் உருவாக்கத்தின் பின்னர் அங்கத்துவ நாடுகள் பதිப්‍රිமෙயை ஐம்பதாண்டுகளிலிருந்து 70 ஆண்டுகளாக நீடித்தன. இலங்கையில் 2003ஆம் ஆண்டு 36ஆம் இலக்க புலமைச் சொத்து பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படிப்பதிப்பிக்கப்பட்ட ஒரு நூலுக்குரிய ஆசிரியரின் மறைவின் பின்னரான 70 ஆண்டுகளுக்கு பதිப්‍රිமෙ பாதுகாக்கப்படுமென வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. (Intellectual Property Act No.36 of 2003, parliament of Sri Lanka). ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டு வෙளිயිடு செய்யப்படாது கையெழுத்துப் பிரதியாகவே இருக்கும் ஒரு ஆக்கத்தின் பதිப්‍රිமை அவ்வாக்கம் எழுதப்பட்டு 70 ஆண்டுகள் வரை ஆக்கியோனுக்குரியதாகும்.

சழ්‍යතු வෙளියිட்டாளர்கள் ஒரு மறைந்த படைப்பாளியை கெளரவிக்கும் வகையில்

முன்னர் வெளியிடப்படாத அவரது கையெழுத்துப் பிரதியை வெளியீடு செய்ய முன்வரும் போது, அவரது நெருங்கிய நண்பர்களின் உணர்வுபூர்வமான ஆலோசனைகளுக்கு மட்டும் செவிமீடுக்காமல், உடனடி வாரிசுகளின் எழுத்து மூல அனுமதியைப் பெற்றே அதனை நாலு ரூவில் வெளியிடமுன்வரவேண்டும். அப்படி வெளியிடும்போது, கையெழுத்துப் பிரதியை உரித்தாளர் களிடமிருந்து விலைகொடுத்து வாங்கினாலேயன்றி, மற்றைய சந்தர்ப்பங்களில் பதிப்புரிமை மறைந்த ஆசிரியரின் சட்டபூர்வ வாரிசுகளுக்கே சென்றடையும் என்பதை அவதானிக்கவேண்டும். விலைகொடுத்து வாங்கிய ஆதாரம் இருக்குமிடத்து பதிப்பாளர் பதிப்புரிமையை வாரிசுகளிடமிருந்து எழுத்து மூலம் பெற்று உரிமைகோரலாம்.

ஒரு நூலை ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் எழுதியிருப்பின் அதன் பதிப்பு ரிமையானது, நூலில் வேறுவிதமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலேயன்றி இறுதியாக உயிர்வாழும் ஆசிரியரின் மரணத்தின் பின்னரான 70 ஆண்டுகள் வரை அவருக்குரித்தாயிருக்கும்.

ஒரு நூலை சன்மானம் அல்லது கூலி அடிப்படையில் ஒருவரோ அல்லது பலர் இணைந்தோ எழுதியிருந்தால், பதிப்புரிமை சன்மானம் வழங்கிய தனி நபர் அல்லது நிறுவனத்துக்கே உரியதாகும்.

தொழில் ரீதியாக உருவாக்கப்படும் ஆக்கத்திற்குத் தொழில்வழங்குநரே உரித்தாவார். உதாரணமாக, கல் வித் திணைக்களத் தின் பாடநூல்களின் பதிப்புரிமை கல்லித் திணைக்களத் திற் கே உரியதாகும். அதனை எழுதிவழங்கும் ஆசிரியர் அவரது பணிக்கான ஊதியத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதால், ஊதியம் வழங்கும் அரசின் அல்லது நிறுவனத்தின் சார்பாகவே பதிப்புரிமை வழங்கப்படும்.

ஒருஆணைக்குழு தயாரிக்கும் அறிக்கையின் பதிப்புரிமையானது அவ்வாணைக் குழுவுக்கு உத்தரவை வழங்கிய நபருக்கே உரித்துடையதாகும்.

பல ஆசிரியர்களின் கதைகளைத் தொகுத்து மற்றொருவர் தனது செலவில் ஒரு நூலை வெளியிட்டால், அந்த நூலின் மொத்த உருவாக்கத் தின் பதிப்புரிமை அத்தொகுப்பாசிரியருக்குச் சென்றடையுமேயன்றி, அத் தொகுப்பிலுள்ள கதைகள், அதன் மூல ஆசிரியர்களுக்கே உரியதாகும். அத்தொகுப்பில் இடம்பெற்ற ஒரு கதையை அக்கதாசிரியர் வேறொரு தொகுப்பில்

இடம்பெற அனுமதிப்பதால் தொகுப்பாளரின் பதிப்புரிமை மீறப்படுவதாகாது. ஆனால் தொகுப்பாளர் தொகுத்து வெளியிட்ட அந்த நூலை மற்றொருவர் தன்னிச்சையாக மீள்பதிப்புச் செய்யமுடியாது. அது அத்தொகுப்பாளரின் பதிப்புரிமையை மீறிய செயலாகும்.

ஒரு சஞ்சிகைக்கான பதிப்புரிமை அச்சஞ்சிகையினை வெளியிடும் பதிவுபெற்ற நிறுவனத்திற்கு அல்லது பதிப்பாசிரியருக்கே உரியது. ஆயினும் அதிலுள்ள தனிப்பட்ட ஆக்கங்களின் பதிப்புரிமை, அவ்வாக்கங்களை எழுதிய எழுத்தாளருக்கா அல்லது சஞ்சிகையின் பதிப்பாசிரியருக்கா உரியது என்ற கேள்வி எங்களுக்குள் எழுலாம்.

ஒருசஞ்சிகையின் பதிப்பாசிரியர் தனது சஞ்சிகையில் பிரசரிப்பதற்காகப் பெறப்பட்ட ஆக்கத்துக்காக அப்படைப்பின் ஆசிரியருக்குச் சன்மானம் வழங்கினால் அல்லது கூலி வழங்கி ஒரு ஆக்கத்தை எழுதிப்பெற்றுப் பிரசரித்தால் அதன் பதிப்புரிமை, எழுத்துமூலம் வேறு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டாலேயன்றி, அச்சஞ்சிகையின் பதிவுசெய்யப்பட்ட உரிமையாளருக்கே உரியதாகும். இன்று அவ்வாறு சன்மானம் அளித்து ஆக்கங்களைப் பெறும் சூழல் இலங்கை ஊடகங்களில் காணப்படாத மையால் ஒரு சஞ்சிகையில் வெளியிடப்படும் சன்மானம் வழங்கப்பெறாத ஆக்கத்திற்கான பதிப்புரிமை அவ்வாக்கத்தை எழுதியவரிடமே தங்கிக் கொள்கின்றது. ஒரு சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்ட குறிப்பிட ஆசிரியரின் கதையோ, கவிதையோ கட்டுரையோ ஆசிரியரின் விருப்பத்தின்பேரில் வேறு ஊடகங்களில் பிரசரமாவதை சஞ்சிகையின் உரிமையாளர் தடுக்கமுடியாது.

தமிழ் எழுத்துலகச் சூழலில் மின்னுடகங்களின் அபரிமிதமான வளர்ச்சியின் காரணமாகவும், உலகளாவிய ரீதியில் பல மின்னுடகங்கள் தமிழ் சூழலில் இயங்குவதனாலும் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒரு ஆக்கம் பல ஊடகங்களில் ஒரே நேரத்தில் அவை மீள்பிரசரமாகக் குறிப்பிடப்படாமல் வெளியிடப்படும் சாத்தியக்கூறுகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. ஒரு கட்டுரையை எழுதும் படைப்பாளி அதனைப் பல ஊடகங்களுக்கும் அனுப்பிவைத்து விரைவில் அதனை அச்சுருவில் காண ஆசைப்படுவதை சட்டத்தின்மூலம் ஏவராலும் தடுக்கமுடியாது. இணையங்களில் ஒரு ஒழுங்குமுறையும் பேணப்படுவதில்லை. ஆக்கியோனே தலைப்பை மாற்றிவிட்டு

ஒரே கட்டுரையை பல ஊடகங்களுக்கும் அனுப்பிவைக் கும் அவலமும் இங்கு காணப்படுகின்றது.

எழுபதுகளில் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் தமிழ் இலக்கியக்களத்தில் ஒரே நிலைமை தான் காணப்பட்டது. ஒரு ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளி குறித்ததொரு சஞ்சிகை அல்லது பத்திரிகையின் மூலம் வளர்த்தெடுக்கப்படும் வழமை பெருமையாகப் பேசப்பட்டு வந்தது. 'மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள்', 'கலைமகள் எழுத்தாளர்கள்', 'ஸம்நாடு பட்டறையில் வளர்ந்தவர்கள்' என்று அடைமொழியுடன் வலம் வந்த ஒரு காலம் இருந்தது. ஒரு சஞ்சிகையின் சூடில் வளர்ந்தவர்கள் இறக்கை முனைத்ததும் விரிவான வாசகத்தளங்களைக் கொண்ட ஊடகங் களை நாடி தம் மை வளர்த்துக்கொள்ள முனைந்ததொரு காலம் அன்று இருந்தது. அதனை இலக்கிய வரலாறும் உள்ளவாரே ஏற்றுக்கொண்டது.

இன்று ஒரு குறிப்பிட்ட சஞ்சிகைக்காகவோ, பத்திரிகைக்காகவோ எழுதுவோர்கள் மிகக் குறைவு. ஒவ்வொருவரும் தமது படைப்பு குறுகிய காலத்தில் அதிகமான வாசகர்களை எட்டவேண்டும் என்றே விரும்புவார்கள். அதனால் பரவலாகத் தமது படைப்புகளை உலகெங்கும் அனுப்பிவைக்க முனைவார்கள். அதற்கு அனுகூலமாக இன்றைய கணினிகள் தமிழ்த்தட்சசை எளிமைப்படுத்தியிருக்கின்றன. புதிய தலைமுறையினர் தாள்களில் மைகொண்டு எழுதும் காலத் திலிருந்து முன் னேறி, நேரடியாகவே தமது எண்ணத்தை கணினியில் பதிவுசெய்து விரல்சைவில் உலகெங்கும் தமது ஆக்கங்களை அனுப்பிவைக்கக்கூடியதான் ஒரு நிலை தமிழ் இலக்கியப் பெரும்பரப்பில் காணப்படுகின்றது.

இந்நிலையில் எந்த இதழில் அல்லது எந்தச் சஞ்சிகையில் தமதுபடைப்பு முதலில் வெளிவந்ததென்றே பலருக்கும் தெரிய வாய்ப்பிரிநுப்பதில்லை. இருப்பினும் ஒரு படைப்பாளி ஒரு ஊடகத்தின் வேண்டுகோளின் பேரில் அதன் பிரசரத்திற்காக குறித்ததொரு ஆக்கத்தை முதலில் அனுப்பி அது பிரசரமாகக் கண்டின்னர் விரிவான வாசக உலகை நாடி வேறு ஊடகத் திற்கு உலகில் எந்த மூலைக்கு அனுப்பினாலும், நன்றியுடன் தனது மூல வெளியீட்டாளரை நினைவுறுத்துவது அப்படைப்பாளியின் தார்மீகக் கடமையாகின்றது.

ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்ட பதிப்புரிமைச் சட்டப் பாதுகாப்பினை துஷ்பிரயோகம் செய்வதைத் தவிர்ப்பதும் அவரது தார்மீகக்

கடமையாகின்றது. தமிழகத் தின் பல பழைய படைப்பாளிகளின் படைப்புக்கள் அவர்களது மறைவின் பின்னர் அவர்களது குடும்பத்தினரால் முடக்கப்பட்டுக் கிடப்பதை எம்மில் பலரும் அறிவார்கள். இதன் மூலம் ஒரு படைப்பாளியின் பதிப்புரிமை அவரின் மறைவின் பின்னர் அப்படைப்புகள் மீள் வெளிவராமல் போவதற்கும் காரணமாகிவிடுகின்றது.

பதிப்புரிமை என்பது வெறும் பொருளாதார நன் மைய மாத்திரம் கருதியதாக இருப்பதில்லை. பதிப்புரிமையானது ஒரு படைப்பாளியின் புலமைத்துவத்தையும், கருத்து வெளிப்பாடு, ஆக்கத்திற்கும் என அணைத்தையும் பாதுகாக் கின்றது. மற் றொருவர் தனது ஆக்கத்தினால் நன்மை அடைவதை நோக்காகக் கொண்டே ஒரு நூல் பிரசரமாகின்றது. மற்றவர் வாசிக்கக்கூடாது என்ற தீர்மானத்துடன் எவரும் ஒரு நூலை எழுதுவதில்லை. ஒரு படைப்பாளி உருவாக்கிய ஆக்கத்தினுடைய பொருளாதார நன்மையைப்பாதுகாக்கின்ற அதே வேளை குறித்த படைப்பாளியின் சய ஆற்றலுக்கும் கொரவத் திற்கும் மதிப்பளிப்பதாகவும் பதிப்புரிமைச் சட்டத்தை நாம் நோக்கவேண்டும்.

ஒருவரது படைப்பை மற் றொருவர் திரிபுபுத்தியோ, சிதைத்தோ, துஷ்பிரயோகம் செய்தோ மூலப்படைப்பாளிக்கு அபக்ரத்தியை ஏற் படுத் தும் வாய்ப்பை பதிப்புரிமை தடைசெய்கின்றது. ஒரு படைப்பாளியின் கருத்து பரவிப் பிரபல்யமாகும் வாய்ப்பை, மற் றொருவர் தடுத்து அப்படைப்பை ஒரு சிறுவட்டத்திற்குள் அடைத்துவைப்பதற்கான வாய்ப்பினையும் பதிப்புரிமை இல்லாமல் செய்கின்றது. இவ்வுரிமையை பதிப்புரிமைச் சட்டம் ஒழுங்குரிமை (Moral Right) என்கின்றது.

உலக புத்தக மற்றும் பதிப்புரிமை நாள் (World Book and Copyright Day) அல்லது உலக புத்தக நாள்ஸ்பது வாசித்தல், பதிப்பித்தல் மற்றும் பதிப்புரிமையூடாக அறிவுசார் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல் போன்றவற்றை வளர்க்கும் நோக்குடன் 1995ம் ஆண்டுமுதல் UNESCO ஆண்டுதோறும் ஏப்ரல் 23ஆம் நாளை சிறப்புநாளாகக் கொண்டாடி வருகின்றது. பாரிஸ் நகரில் 1995 ஒக்டோபர் 25 முதல் நவம்பர் 16 வரை நடந்த யெனஸ்கோவின் 28ஆவது மகாநாட்டில் எடுத்த தீர்மானம் இதுவாகும்.

அடுத்த இதழில் பதிப்புரிமை தொடர்பான மேலும் பல தகவல் களைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றேன்.

(இன்னும் வரும்)

வாக்கரவாணன்

முத்துக்குமார்....
நிபிறந்தபோதே
ஒரு முத்து தாள்
அதனால்தான் பற்றோர்
உள்கந்தப்
பேர் தந்தனர்

வித்துவக் கவிஞர் நீ
இல்லையென்றால்
தமிழோடு
விளையாடுமிருப்பாயா?

சாலிக்கும் வயதில்
சாவன்களைத் தீண்டலாமா?
பாதி வாழ்க்கையை
பற்றுத்துக்குத் துதுங்க அதுதான்
யாவ்க்காவாதி!

தமிழ்யற்று உள்குத்
தந்தயால் வந்தது
அமிழ்தம் அதை நீ
அள்ளி வழங்கினாய்

உன் மகனுக்கு நீ
எழுதிய மலின்
ஒவ்வாரு எழுத்தும்
முத்து தாள்
எப்போதும் ஓளி வீசும்

அண்ணா பிறந்த ஊரின்
அழகு தமிழ்க் கவிஞரே
மன் உள்கு
மஞ்சமானதா?

பனம் தீலாததாலா
உன் உயிர்
பறிக்கப்பட்டது?
அப்படியானால் நல்ல
மனம் உள்ள மனிதர்
அங்கிலமயா?

அள்ளன தமிழின் அழகை
இன்னும் அடங்கவில்லை
கன்னிரண்டும்
கடலாகப் போயின!

முத்துக்கு
நீ ஒரு முத்து

அமரர் அருண்.விஜயராணி நூபகார்த்தி அனைத்துலக சிறுகதைப்போட்டி 2016

அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து செயற்படும் அக்கினிக்குஞ்சு இணையத் தளத்தினால், நடத்தப்படும் மேற்படி போட்டிக்கு ஒருவர் ஒரேயோரு சிறுகதையை மட்டுமே அனுப்பிவைக்க முடியும்

சிறுகதைகள் 3000 சொற்களுக்கு மேற்படாமலும் 750 சொற்களுக்கு உட்படாமலும் அமைதல் வேண்டும்.

சிறுகதை தமிழ் ஒருங்குறு (Unicode) எழுத்துருவில் - மின்னஞ்சல் இணைப்பாக (Microsoft Word) அல்லது பீடிஎவ் (pdf) வடிவத்தில் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

மின்னஞ்சலின் subject இல் அமர் அருண்.விஜயராணி நினைவுச் சிறுகதைப்போட்டி - 2016 எனக்குறிப்பிட்டு, அஞ்சலின் உட்பகுதியில் சிறுகதையின் தலைப்பு, போட்டியாளரின் பெயர், முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் தரப்படல்வேண்டும். போட்டியாளரின் புகைப்படம், மற்றும் சிறுகுறிப்பு இணைத்தல் வேண்டும்.

முதலாம்பரிசு - 250 அவுஸ்திரேலிய வெள்ளிகள்

இரண்டாம்பரிசு - 200 அவுஸ்திரேலியவெள்ளிகள்

மூன்றாம்பரிசு - 150 அவுஸ்திரேலிய வெள்ளிகள்

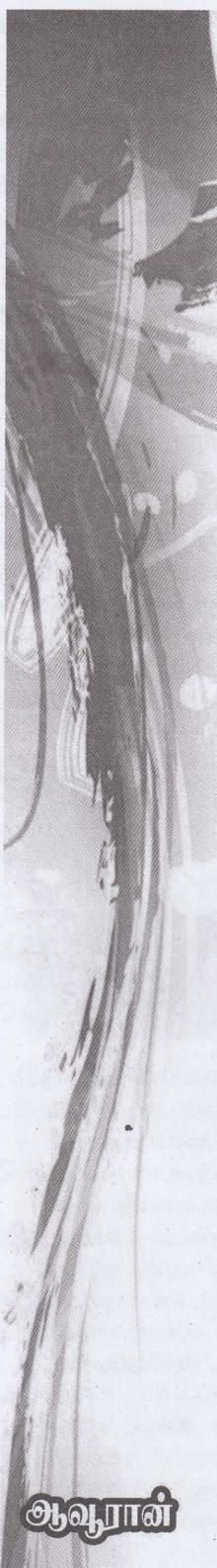
சிறப்புப்பரிசு - தேர்வுபெறும் ஜந்து படைப்புகள் ஒவ்வாண்றிற்கும் 100அவுஸ்திரேலிய வெள்ளிகள்.

அனுப்பவேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி:- real24news@hotmail.com

போட்டிமுடிவுகள் 2016 மார்கழிமாதம் அக்கினிக்குஞ்சு இணையத்தளத்தில் வெளியிடப்படும் மேலதிகவிபரங்களுக்கு: www.akkinikkunchu.com இணையத்தினைப்பார்க்கவும்.

31.10.2016

கதவு திறந்து யாரோ உள்ளே வருவது போலச் சத்தம் எழுந்தது. முன்பக்கமாக மதியம் சாப்பாட்டுக்கு பின் ஒரு குட்டித் தூக்கம் போட்டு இரண்டு நிமிடத்துக்கு முன் விழித்துக் கொண்டாலும் படுக்கையில் இருந்து எழுந்திருக்க மனமின்றிக் கட்டிலில் படுத்திருக்கிறேன்.

“ம்” நான் கதவைச் சரியாக மூடாமல் விட்டு விட்டேனா அல்லது யாராவதுதான் உள்ளே வந்து விட்டார்களா என்ற கேள்விகளை கேட்டுக்கொண்டு உடனேயே எழுந்து உள்ளே பார்க்கிறேன்.

முன் கதவு லேசாகத் திறந்துதான் கிடக்கிறது, வீடு முழுவதும் சந்தேக கண்ணோடு போய்ப் பார்க்கிறேன். மற்றைய அறையின் கட்டிலுக்கு கீழேயும் குளிந்து பார்க்கிறேன். யாரும் இல்லை யாரும் வந்த கவடு தெரியவுமில்லை.

“என்னா கதவு தானா திறபடுமா..... அல்லது ஆவியோ.. பே.ய்... ஏதும் வந்திருக்குமோ.” என்று என்னும்போதே மனதில் பயமும் ஒரு மௌனச் சிரிப்பும் வந்து பயத்துக்கும் மனத்தைரியத்துக்கும் இடையில் சந்தேகம் மாட்டித் தவித்தது.

தேநீர் போட்டு எடுத்துக் கொண்டு விட்டு முற்றத்துக்கு வருகிறேன். பக்கத்து வீட்டு வெள்ளைக்காரி இவோன் நாய்க்குடியை கையில் பிடித்துக் கொண்டு நடைபாதையில் வருகிறான்.

“சன் என்ற பூனைக்குடியை நீ பார்த்தாயா ....?”

“என்ன பூனைக்குடியை காணவில்லையா?”

நான் இவோனைப் பார்த்து கேட்கிறேன். அவள் தலையை ஆட்டிக் கொண்டு எங்கட வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கிழவியோடு பேசிக்கொண்டு நிற்கிறாள்.

அப்போதுதான் நினைவுக்கு வந்தது, பூனை வீட்டைத் திறந்து உள்ள வந்திருக்குமோ

வீட்டுக்குள் ஓடிப்போய் எல்லா இடமும் பூனையைத் தேடுகிறேன்

“இன்டைக்கு
மட்டும் பூனை
என்ற கையில
கிடைக்கட்டும்
அடித்தே கொண்டு
போட்டுறன்”

என்று
சொல்லிக்கொண்டு
எல்லா இடமும்
பூனையைத்
தேடிப்பார்க்கிறேன்.
பூனையும் இல்லை
ஒன்றும் இல்லை.
மீண்டும்
வீட்டுக்கு வெளியே
வருகிறேன்
இவோன்,
மைக்கல், மாரி,
எல்லோரும்
வெளியில்
வந்து நின்று
கதைக்கிறார்கள்.

அந்தீமக்
ராலம்

ஆவூனி

மைக்கல் கிற்க் நாட்டுக்காரன் அவனோடு இந்தக் கிழவிகள் போய் நின்று கதைக்கும்போது எனக்கு மனதுக்குள் ஏதோ செய்யும்.

பாலசுப்பிரமணியம் அவரும் எங்கட ஊராள்தான். அவர் அப்படிச் சொல்லமாட்டார் கொஞ்சம் வெய்யில் அடித்தால் போதும் அரைக்காற் சட்டையும் போட்டுக் கொண்டு எலக்ட்ரிக் ஸ்கூட்டரையும் எடுத்து வெளியில் விட்டுப் போட்டு சிகர்ட்டை குழிலில் குத்தி புகையை இழுத்து சிவாஜி கணேசன் மாதிரி பாவனை காட்டுவார். மற்றைய கிழவிகள் எல்லாம் அவரைச் சுற்றி நின்று கொண்டு பெரிய பந்தா போடுவினம்.

இவோன் விமானப்படையில் வேலை செய்தவளாம். ஒய் வு பெற்ற பின்பு தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்தில் பணிபுரிய இலங்கைக்குப் போன்போது பாலசுப்பிரமணியம் கொழும்பில் மத்திய வங்கியில் மனேச்சராக இருந்தவராம். அப்போது அங்கு சந்தித்தும், இருக்கிறாராம். அந்தச் சந்திப்பை ஒவ்வொரு நாளும் சொல்லியே மனிசற்ற ஆயுளை குறைச்சுப்போடுவார்.

அவர் என்னவாக இருந்தால் எனக்கு என். நான் கிழவிகளோடு பேசினால் என்னைப் பார்த்து முகம் சுழிப்பார். அவரோடு கணிலும் சேர்ந்தால் சொல்ல வேண்டாம்.

ஆ...அங்கே அவர் வாறார்.

"அட நான் இன்னமும் என்னைப் பற்றியும் நான் இருக்கும் இடம் பற்றியும் அறிமுகப் படுத்தவில்லை.

இது நிட்டெயமென் வில்லேஜ். இங்க வயது முதிர்ந்த ஆட்கள் தான் இருக்கிறம்

என்ற மனைவி என்னை விட்டுப்போட்டு போன பின்பு கொஞ்ச நாள் மகளோட இருந்தனான்

மருமகனுக்கு கன்பரா பாளிமெண்டல் வேலை கிடைத்தால், என்னைக் கொஞ்ச நாளுக்கு எண்டுதான் முதலில் கொண்டு வந்துவிட்டு பார்க்கிறதா சொன்னவை பின்பு நிரந்தரமாய் இருக்கிறன்.

என்ற அவா என்னை விட்டுப்போட்டு போன கொஞ்ச நாளால் எல்லாரும் சொன்னவைதான் பிற்காலத்தில் வயதுபோக ஒரு துணை ஒண்டு தேவை எண்டு, என்ற மனம் முழுவதும் அவாதான் நிறைஞ்ச இருக்கிறா. அதோட பிள்ளையளக் கரைசேர்த்துப் போடுங்கோ எண்டு சூப்பிட்டு வைத்து காதுக்குள சத்தியம் வேவன்டிப் போட்டா. அவாவிட வார்த்தை எப்பவாது மனம் சறுக்க நினைக்கிறபோது

வண்டு இரையிறமாதிரி சத்தம் வரும் என்ற விரசங்கள் எல்லாம் அடங்கிப் போகும்.

இங்கு ஒரு எண்பது வயதுக்கு மேல் உள்ளவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு தனிமையும் பிற்ம்பான வாழ்க்கையும் பழகிப்போனவர்கள். ஒரு துண்டு கோழியும் நாலு அவித்த மரக்கறியும் சாப்பாடாகி பழகிப் போய் இதுவே, வாழ்வின் சுவார்சியங்களாகிப் போனது.

விடிந்து எழும்பினால் காலநிலையின் அட்டவணையோடு அன்றைய பொழுதுகளைக் கழித்தே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்

இதுதான் என் வாழ்க்கை வடிவம். கோவில் மணியோசையோடு எழும்பி, பால் கற்று பள்ளிக் கூடத்திற்கு பிள்ளைகளோடு போய் கல்வி கற்பித்து, தெருவெல்லாம் உறவுகளோடு சல்லாபித்து மாலையில் பிள்ளைகளைக் குளிப்பாட்டி, மனைவிக்கு விறகு கொத்திக் கொடுத்து, சமையல் முடிய ஒன்றாகக் கூடியிருந்து உண்ட காலச் சக்கரம் எப்படி உருண்டு இப்படி வந்து நிற்கிறது. இது எனக்கு வாழ்க்கை இல்லை என் உயிரை

தொலைத்த எழுத்துக்கள்

- கவித்தென்றால் ஏரூர்

சௌல்லமுத்து வெளியீட்டகம்,
வள்ளுவர்ப்புரம்

எம்.எக்.எம் வறாபி என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இந்நால் ஆசிரியரின் 30 கவிதைகள் அடங்கியுள்ள கவிதைத் தொகுதி இதுதற்போதுபலம் பெயர்ந்துமத்திய கிழக்கு நாட்டில் வாழும் இவரது கவிதைகள் இலங்கை ஊகங்களிலும் புலம்பெயர் ஊகங்களிலும் முக நூலிலும் வெளியானதான். இவருடைய கவிதைகள் தாய்மை ஏழ்கை, சமூகம், காதல் போன்ற பல்வேறு விடயங்களைப் பாடு பொருளாகக் கொண்டுள்ளன. மிக எளிமையான நடையில் இவர் கவிதை சொல்லும் பாங்கு வாசகனை ஒட்டி உறவட வைத்துவிடுகிறது. வன்னி யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மாற்றுத் திறனாளிகளாக்கப்போனவர்களுக்கு இந்தக் கவிதை நூலைச் சமர்ப்பித்ததோடு விற்பனையில் கிடைக்கும் நிதியையும் அவர்களுக்கே வழங்கவுள்ளார் ஆசிரியர். சிறந்த நோக்குடன் சிறந்த கவிதைத் தொகுதியைத் தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

அனுப்பும்வரை நான் சுமக்கும் உடல் கூட்டுப் பிழைப்பு.

காலையில் சாப்பாட்டை நாமே தயாரித்து சாப்பிட வேணும். மதிய உணவும் இரவு உணவும் வீல்ஸ் அண்ட் மீல்ஸ் வண்டியில் வரும்.

குரியன் மறைந்து கொண்டு வருகிறு. முன் வீட்டு எலிசபேத் தன்ற மகளினர் வீட்டை போய் பேரப் பிள்ளைகளோடு இருந்துவிட்டு மகளினர் காரில் வந்து இறங்கியதும் என்னைப் பார்த்து கையை அசைத்துக் காட்டினாள். அவளுடைய மகள் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டு எதோ சொன்னாள்.

எலிசபேத் கிழவி தலையை மறுபக்கம் ஆட்டி சிரிக்குது.

நாயோடு நடக்கப்போன இவோன் வருவதைப் பார்த்து எலிசபேத் வீட்டுக்குள் போகாமல் தெருவோரத்தில் நின்று கதைக்கிறார்கள்.

நான் வீட்டுக் கதவைப் பார்க்கிறேன் கதவு திறந்து கிடக்கிறது பூனை வீட்டுக்குள் இருந்து மெதுவாக நடந்து வெளியில் வந்து முற்றத்தால் போகிறது பூனையைக் கண்ட இவோன் ஒடி வந்து பூனையை தூக்கி கொஞ்சிக் கொண்டு என்னை முறைந்து "தில் இல் நொட் :பெ(கு)யெர்" என்றாள்.

"அட பூனை வீட்டுக்குள் இருந்துதான் வருகிறு"

மாதத்தின் இறுதிச் சனிக்கிழமை சீனியர் சிற்றிசன் கிளஸ்பில் வருடாந்தக் கூட்டம் அதில் கலந்து கொள்ளப்போக வான் வந்து என்னையும் மற்றும் சிலரையும் ஏற்றிக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள்..

இவோன் இருந்த மேசையில் பாலசுப்பிரமணியமும், எலிசபேத்தும் இன்னும் பலரும் இருந்தார்கள்.

இவோன் என்னைப் பார்த்து ஏதோ சொல்ல பாலசுப்பிரமணியம் எழுந்து வந்து

"மில்ரர் சன் ஏன் இப்படிச் செய்தனர்கள் அவங்கட பூனையை உங்கிட வீட்டுக்குள்ள பூட்டி வைத்தனர்க்க. இது அநாகரிகமே இவோனிடம் போய் மன்னிப்புக் கேளுங்கோ" என்றார்.

பாலசுப்பிரமணியம் என்னை விட வயதில் கூடியவர் என்றாலும் தாங்கள் ஒரு ஹோயலிற்றி ஆட்கள் என்பதை அப்போது காட்டுவார். அதை இப்போது என்னிடம் காட்டுகிற்.

பூனை வீட்டுக்குள் போனதும் பூனை வெளியில் வந்ததையும் எப்படி விளங்கப் படுத்துவன்.

நான் இவோனோடு இதை விளங்கப்படுத்த அவள் அருகில் போகிறேன், பண்டாவும் சீனியர் சிற்றிசன் தலைவரும் என்னை வந்து தனி அறைக்கு அழைத்து கொண்டு போய் நான் பூனையை வீட்டுக்குள் பூட்டி வைத்திருந்த தால் இவோன் பூனையைக் காணாது கவலைப் பட்டு சரியான மாதிரி நேற்று சாப்பிடவும் இல்லையாம், தூங்கவுமில்லையாம். இனிமேல் இப்படி செய்ய வேண்டாம் என்று கட்டளை போட்டார்கள். நான் சொன்ன எதையும் அவர்கள் செவிமடுத்து கேட்கவில்லை. அதோடு இதை மகனுக்கும் மருகனுக்கும் அறிவிக்கப் போவதாகவும் சொல்லி விட்டார்கள்..

அன்று முழுவதும் என்னால் யாரையும் நிமிர்ந்து பார்க்கவும் முடியவில்லை. இரவு முழுவதும் தூங்கவும் முடியவில்லை. இரவு முழுவதும் படுக்கையில் புரண்டு புரண்டு படுத்தும் ஒரே தலையிடியும் மண்டைக் குத்துமாய் போச்சு.

என்ற மனைவி இருந்திருந்தால் இப்படி யான நிலைவரும்போது மிகவும் ஆறுதல் சொல்லி இருப்பாள். என்ற மன உழைச்சலைக் கண்டு "நீங்க குற்றம் செய்யவில்லை ஆன படியால் ஏன் மனதில் போட்டு குழப்பி தலையிடி வர வைக்கிறீயள் போய் தூங்குங் கோ" என்று சொல்லி தலையைக் கோதிவிடுவாள் நித்திரைகொண்டு எழும்பி வர, தேந்ர் போட்டுத் தருவாள் எல்லா மன உழைச்சலும் போய் விடும்..

இந்தப் பிரச்சனையை என்னோடு தீர்த்திருக்க வேணும். இதை மகனுக்கும் மருகனுக்கும் கொண்டு போகப்போகிறோம் என்ற உடனே தான் மனதில் பெரிய பாறாங் கல்லை தூக்கி வைத்ததுபோல் இருந்து.

இதைப் போய் அவர்களிடம் சொல்ல மகனும் மருமகனும் என்னை பார்த்து "என் அப்பா வயது போன நேரத்தில் யோசித்து நடக்கக் கூடாதே" என்று கேட்டால்தான் என்ற தலையிடி மேலும்கூடும்

நான் நினைத்து, நினைத்து மனதின் வேதனையை கூட்டிக் கொண்டு படுக்கைக்குப் போகிறேன். நினைவு மெல்ல மனதின் ஆழத்துக்குப் போய் எதையோ ஊறிக்கொண்டு இருக்குது

· மகனும் மருமகனும் கண்பராவில் வேலை பார்ப்பதால் மெல்பேணில் இருக்கும் வீட்டைப் பார்க்க வருவதோடு பேரப் பிள்ளைகளையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்து இரண்டு நாள் என்னையும் காரில் ஏத்திக் கொண்டு பல

இடங்களுக்கு கூட்டிப் போய்விட்டு கொண்டு வந்து விடுவார்கள் அந்த நாளுக்காக நான் ஏங்கித் தவம் இருக்கிறேன்.

ஆனால் இப்போ அந்த நாள் வரக்கூடாது மருமகன் ஏதாவது அவசர வேலையாக இருந்து இந்த மாதம் அவர் வராமல் விட வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டு நித்திரை ஆகிப்போனேன்.

கதவு பலமாகத் தட்டிக் கேட்கிறது. எழுந்து ஓடிப் போய் திறந்து பார்த்தால் சூரியக் கதிர்களில் நிலம் பொரிந்து கொண்டிருக்கிறது.. ஒரு புதிய பெண் நிற்கிறாள் தலையை வேசாக நிமிர்த்தி நேரத்தைப் பார்க்கிறேன் நேரம் பதினொரு மணி மீல்(உணவு) தட்டு வெளியில் வைக்க வில்லை என்பது கண்ணில் பட்டது..

ஓடிப்போய் தட்டை எடுத்துக் கொடுத்தபோது தான் கவனித்தேன், பழைய பெண்ணாக இருந்திருந்தால் சனிக்கிழமை தட்டை வெளியில் வைக்காமல் இருந்திருந்தால் ஞாயிற்றுக் கிழமை அதையும் ஒரு பிரச்சனையாக்கி சத்தம் போட்டிருப்பாள். நல்லதாப் போச்க

"நான் வேலைக்குப் புதிதாக வந்திருக்கிறேன். என் பெயர் ஏமி" என்றாள்

சொல்லிக் கொண்டு அந்தப் பெண் இவோன் வீட்டு முற்றத்துக்குப் போனாள் அவளைக் கண்ட இவோன் வெளியில் முற்றத்தில் நின்று அவளோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது இவோனுடைய பூனை இவோனுடைய காலைச் சுற்றி காலோடு உரசிக் கொண்டு படுப்பதும் உருமுவதுமாக இருந்தது.

இதைப் பார்த்த ஏமி "இதைப் பூனை உங்களுடையதா? வெள்ளிக்கிழமை அந்த வீட்டுக் கதவை தள்ளிக் கொண்டிருந்தது. நான்தான் கதவை மெதுவாகத் திறந்து உள்ள போகவிட்டேன்." என்றாள்.

"என்ன சொல்கிறாய் நீ கதவை திறந்து பூனையை விட்டாயா"

ஏம் இவோனிடம் சொறி ...சொறி....என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னிடம் வந்து,

"அய்யா இந்தப் பூனை உங்கள் வீட்டுக் கதவை தள்ளிக் கொண்டு நின்றது. நான்தான் கதவைத் திறந்து பூனையை உள்ளபோக விட்டேன். என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றாள்

இதைக் கண்ட இவோன் என்னிடம் ஓடி வந்தாள். என் கையைப் பிடித்து "மன்னித்துக் கொள்ளு, இது என் தவறு, தயவு செய்து

மன்னித்துக் கொள் என்று பலமுறை கேட்டுக் கொண்டாள் "

அதோடு அருகில் உள்ள வீட்டுக் கிழவிகளையும் அழைத்து விசயத்தை சொல்லி அவர்கள் முன்னிலையிலும் மன்னிப்புக் கேட்டாள்.

அப்போது என் வீட்டுக்கு அருகில் கிழவிகள் எல்லோரையும் பார்த்த பாலசுப்பிரமணியம் விடுக்கு விடுக்கென்று நடந்து வந்தவர்

"என்ன சன் நீங்க பிரச்சனை இல்லாம இருக்க மாட்டங்களா" பாலசுப்பிரமணியம் முந்திக் கொண்டு என்னைத் தவறாகப் பேசுமுற்பட்டபோது

"தயவு செய்து பாலு நிறுத்துங்கள் அவரில் ஒரு தவறும் இல்லை ! என்ன நடந்தது என்று எனக்கு இப்போதுதான் தெரியும் அண்ட் வெறி சொறி மிஸ்ரர் சன்"

"ஜ டொல் யூ ஹீ நெவர் டூ திஸ்" என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தார் பாலசுப்பிரமணியம்

எல்லோரும் கலைந்து அவரவர் வீட்டுக்குப் போகிறார்கள். பாலசுப்பிரமணியமும் நனைந்த கோழி மாதிரி போகிறார்.

நான் வீட்டுக்குள் வருகிறேன் என்மனைவியின் போட்டோ கண்ணில் தெரிகிறது இந்த அந்திமக் காலத்தில் நான் இல்லாமல் போனதால் நீங்கள் படும்பாட்டை பார்க்க கஸ்ரமாக இருக்கிறது என்று சொல்வது போன்று இருக்கிறது மனைவியின் பார்வை

உடைகளை கழற்றி வைத்து விட்டு குளித்துக் கொண்டிருக்கும் போது தொலைபேசி மனியிடத்தது. ஓடிப்போய் எடுக்கிறேன்

"அப்பா நாங்கள் இந்த முறை வரமுடியாது அவர் வேலை விசமாக வெளியூர் போகிறார். அவர் வந்ததின் பின்னால் வருகிறோம் கவனமாக இருங்கோ என்ன".

தேநீர் போட்டு எடுத்துக் கொண்டு முற்றத்துக்கு வருகிறேன் .

சில்லென்ற காற்று முகத்தில் படுகின்றது மனைவி தலையை கோதிவிடுமாப் போல் மெல்லிய வருடல்

வான்த்தை நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன்

இரை தேடிவிட்டு கூடு திரும்பும் பறவைகள் வானில் அமைதியாப் பறந்து கொண்டிருந்தன.

மழை மேகங்கள்

எல். முதுபிளை

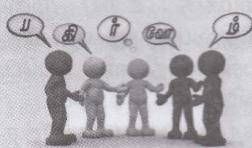
வானம் மப்பும் மந்தாரமுமாக இருக்கிறது. பணியோடு புணர்ந்து, குளிர்காற்று வீசிக்கொண்டிருக்கும்போது, வானில் மேகக் கூட்டங்கள் அமைதியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. மேகங்கள் ஒடுவதைப்பார்த்து இயற்கை சிரிக்கிறது. ஒடும் மேகங்கள் மழையை அள்ளிக்கொண்டு, இயற்கையின் தாபத்தைத் தணியாமல் போவது, புற்களுக்கும் செடிகளுக்கும் கோபத்தை உண்டுபண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இயற்கையைப்பற்றி சிறிதும் கவலைப்படாமல், பெருமையோடு ஓடிக்கொண்டிருக்கும் மேகங்கள் வானத்தை மறைத்து இயற்கையை இருளாக்கி களிக்கிறது. மழையைத் தேடித் தவிக்கும் புல் பூண்டுகளும் விவசாயப் பயிர்களும் வானத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து அழுதன. பூமி மழையின்றி வரண்டுவிட்டது. மழையைச்சுமந்து கொண்டோடும் மேகக் கூட்டங்கள் எதைப்பற்றியும் அலட்டிக்கொள்ளாமல், இறுமாப்புடன் ஓடிக்கொண்டே இருந்தன.

இயற்கையின் அழுகையைக் கண்டும் ஈசன் அமைதியாக இருந்தான்.

“இறைவா! இது என்ன கொடுமை? நீர் இல்லாமல் நாங்களோல்லாம் செத்து மடிவதைக்கண்டும், நீ அமைதியாக இருப்பதேன்? மழையைச் சமந்து செல்லும் மேகங்களை எங்கள் மீது பொழியச்செய்து, எங்களுக்கு உயிர்ப்பிச்சையைத் தந்து, எங்களை வாழவிடு” என்று புல்பூண்டுகளும், மரம் செடிகளும், விவசாயப் பயிர்களும் அழுதழுது இறைவனைத் தொழுது மன்றாடன. மறுகணம் இயற்கையின் அழுகையில் சிந்தை குலைந்த குளிர்காற்று, உக்கிரமடைந்து வீச்த தொடங்கியது. அப்பொழுது குளிர்காற்றின் வேகத்தைத் தாங்க முடியாமல் மழைமேகங்கள் செய்வதற்கியாமல் ஓட்டத்தொடங்கின. ஒடும் மேகங்களை பழி தீர்த்து அவைகளின் ஆணவத்தையும் கொட்டத்தையும் அகங்காரத்தையும் அடக்கி விடுவதற்கு உயர்ந்து எழுந்து நிற்கும் மலைகள் சிரித்தன. விரல் நொடிக்கும் நேரம், குளிர்காற்றுக்குப் பயந்து ஓடிக்கொண்டிருந்த மழை மேகங்கள், மலைகளில் மோதி மழையைப் பொழுதன. மழை பொழிய, காலத்தை, தன் ஆளுமையினுடே கணித்துக் கொண்டிருந்த ஆண்டவன், நேத்திரங்களைத் திறந்து பார்க்கிறான். ஆண்டவன் பார்வையில் அண்டம் அனுவும் பிசுகாது இயங்கிக் கொண்டிருப்பது இயற்கைக்குப் புரியாதா?

०००

**பகிர்வோம்....
ஆழம் தமழும்**

1600களில் சன்னாகத்தில் வாழ்ந்த வரதபண்டிதர் அவர்கள் தள்ளைவநூதாது என்னும் நூலினை இயற்றி யுள்ளார். இந்தத் தூது பிரபந்தத்தில் கிளியானது தூது அனுப்பப்பெற்றுள்ளது. வரதபண்டிதர் இந் நூலிலே சிவபெருமான் பரவைக்குத் தூதுபோன கதை, இராமருக்கு அனுமான் தூதுபோன கதை, இந்திரனிற்கு நளன் தூதுபோன கதை, சடையப்ப முதலியார் பீதாம்பரங் கிழித்துக் காலிற் சிலந்தியைச் சோழனுக்குக் கட்டிய கதை முதலிய கதைகளை உள்ளடக்கியுள்ளார்.

தாங்கைந்துறையிலுள்ள கண்ணியவளை என்னும் இடத்திலுள்ள குருநாதசவாமிமீது இயற்றப்பெற்ற இந்தத்தூதுப் பிரபந்தத்தில் மாவீட்பூரத்திலுள்ள கோயிற்கடவை, தல்லியியையிலுள்ள தோதரை பற்றிய விபரங்களும் வருகின்றன.

பிரபந்தத்தின் இறுதியில்

இறந்தபயிர்நூ மெழுசாத்ரைவற்

நூத் பயப்பதாந் தூது

என்னும் திருக்குறளைக் கூறி கிள்ளைவிடுதூதினை வரதபண்டிதர் நிறைவுசெய்துள்ளார். இவற்றால் இவர் பலநூல் பரிசுயமுள்ளவர் என்பது புலனாகின்றது.

எழுதுத் தூண்டும் வெள்ளைவீகவர்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

இலக்கியவாதிகளுக்கு இல்லையா?

ஆண்டுதோறும் இலங்கை அரசால் வழங்கப்படும் சாகித்திய இரத்தினம் (சாகித்ய ரத்னா) விருது இலக்கியவாதிகளுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்பதை முத்து இலக்கியவாதிகள் சார்பில் நான் வலியுறுத்தி வந்துள்ளேன். அது தொடரப்படவேண்டும் என்பதையே மீண்டும் வலியுறுத்தி விரும்புகிறேன். சாகித்திய இரத்தினம் விருதுக்கு அறிவிக்கப்படுவர்கள் அனைவருமே எமது மதிப்புக்கு உரியவர்கள். ஆனால், அவர்கள் படைப்பாருமை கொண்ட இலக்கியவாதிகளாக இருக்கவேண்டும் என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டிய முக்கிய அம்சமாகும். சிலரின் எதிர்காலத் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த முறைமையில் மாற்றம் ஏற்படுத்த முயற்சிப்பது தவறு.

கல்விமான்கள், ஆய்வாளர்கள், அறிஞர்கள் கொரவிக்கப்படவேண்டும் என்பது காலத்தின் கட்டாயம் ஆகும். அதனைச் செல்வனே செய்வதற்கு நிச்சயமாக ஓர் அமைப்புத் தேவை. அத்தகைய அமைப்பொன்றின் தேவையை உணர்ந்து செயல்படுவது நன்று. காலந்தோறும் இத்தகையவர்கள் கொரவிக்கப்படவேண்டும்.

ஆனால், சாகித்திய இரத்தினம் விருது முற்றுமுழுதாக இலக்கியவாதிகளுக்கே உரியது. இதைத் திரும்பத்திரும்ப இலங்கையில் வஸ்தியுறுத்துவது நானாகத்தான் இருக்கக்கூடும் என்று நினைக்கிறேன். இதே கருத்து இலங்கையைச் சேர்ந்த இலக்கியவாதிகளுக்கும் உண்டு என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால், அவர்கள் இது தொடர்பாக வாய்க்குள் முன்னுமுன்ப்பதைத் தவிர, வெளிப்படையாகப் பேசுவதில் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த வர்களைப் பகைத்துவிடக்கூடாது என்னும் எச் சரிக் கை உனர்வே அவர்களின் அத்தகைய தயக்கத்துக்கு முக்கிய காரணமாக இருத்தல்கூடும் ஆனால், நியாயத்தை எடுத்துரைப்பதில் தயக்கம் காட்டவேண்டிய அவசியமே இல்லை.

இலங்கையின் முத்து இலக்கியவாதிகள் பலருக்குத் தகுதிகள் இருந்தும், சாகித்திய

இரத்தினம் விருது இன்னமும் அவர்களுக்கு எட்டாக்கனியாகவே இருந்துவருகிறது. அவர்கள் இலக்கியத்துறையில் நீண்டகாலமாக உழைத்து, எத்தனையோ உச்சங்களைத் தொட்டவர்கள். அவர்கள் யாரும் பயனை எதிர்பார்த்து இத்துறையில் உழைத்தவர்கள் அல்லர். ஆனால், அரசும், சமுதாயமும் அவர்களுக்குத் தமது பாராட்டுக்களையும், நன்றியையும் செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளன. முத்து இலக்கியவாதிகள் பலருக்கு வயதாகிக்கொண்டே போகிறது. அவர்கள் வாழும் காலத்திலேயே அவர்களுக்கு உரிய மரியாதை செலுத்தப்படவேண்டும். மு.பொ, நீர்வை பொன்னையன், உட்படப் பலர் சாகித்திய இரத்தினம் விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப்படவேண்டியவர்கள். உரியவற்றை உரிய காலத்தில் செய்து சிறப்படைவதே சிறந்தது. நல்லதைச் செய்வதற்கு ஒருபோதும் பின்னிற்கக்கூடாது.

பாழ் யாத்திரை

இலங்கை எப் போதுமே வேடிக்கை களுக்கும், விசித்திரங்களுக்கும் பெயர் பெற்ற நாடு. இத்தகைய வேடிக்கை, விசித்திரங்களை இந்நாட்டில் தொடக்கிவைத்த “பெருமைக்கு” உரிய முன்னோடி, சாட்சாத் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவே ஆவர். இலங்கையின் பேரினவாதிகளில் எப்போதுமே அவருக்கு ஒரு தனியிடம் உண்டு. புனித நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படவேண்டிய பாத்யாத்திரையை, எவ்வாறு தீய நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதற்கு முன்னுதாரணமாக விளங்கியவர், அவர். பண்டாரநாயக்கா ஆட்சிக்காலத்தில் பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறியவேண்டும் என்ற நோக்கில் கொழும்பில் இருந்து கண்டியை நோக்கித் தம்மையொத்த அரசியல் சகாக்களோடும், பேரினவாதத்தோடு ஒட்டிப் பிறந்தவர்களைப் போலச் செயல்படும் மதகுருமாரோடும் பாத்யாத்திரை புறப்பட்டவர், அவர். அந்தப் பாத்யாத்திரையைக் கண்டு அச்சம் கொண்ட பண்டாரநாயக்கா, ஆட்சியாளர் என்ற தற்துணிபு சற்றும் இல்லாமல்,

தாழும் கையொப்பம் இட்ட ஒப்பந்தத்தைத் தம் கையாலேயே கிழித்து ஏறிந்தார். மிகவும் வெட்கம் கெட்ட ஒரு செயலைச் செய்துவிட்டு, ஒரு வெற்றிலீரைப் போல் அவர் நடந்துகொண்டார். அந்த ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்படாமல் இருந்திருந்தால், அதன் பின்னர் இந்நாட்டில் ஏற்பட்ட எத்தனையோ அனர்த்தங்களைத் தவிர்த்திருக்கலாம். விவேகம் அற்ற அரசியல் தலைவர்களையே காலங்காலமாக இந்நாடு கண்டுவெந்துள்ளது.

ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா தமது தீய நோக்கத் துக்காகக் கொழும்பில் இருந்து கண்டியை நோக்கிப் பாதயாத்திரை செய்தமை போல, அவருக்கு எந்த வகையிலும் சளைக்காத பேரினவாதியும், மிக மோசமான கொடுங் கோலருமான முன்னாள் ஆட்சியாளர், தமது தீய நோக்கத்தை நிறைவு செய்யுமுகமாகக் கண்டியில் இருந்து கொழும்புக்கு அண்மையில் பாதயாத்திரை ஒன்றை மேற்கொண்டிருந்தார். அது உண்மையில் பாதயாத்திரையா அல்லது பாதியாத்திரையா என்பது கேள்விக்குறி. மற்றவர் கள் பாதயாத்திரை செல்ல, அவர் மாத்திரம் பாதியாத்திரையிலேயே கலந்துகொண்டார். இன்னமும் தாம்தான் இந்நாட்டின் ஜனாதிபதி என்று முடித்தனமான மக்களுக்குக் காட்டிக்கொள்வதிலேயே அவர் கண்ணும் கருத்துமாகச் செயல்பட்டுவருகிறார். அவரோடு சேர்ந்து செயல்படுபவர் களும் அவ்வாறே நடந்துகொள்கின்றனர்.

முன்னாள் ஆட்சியாளரின் தலைமையில் நடைபெற்ற பாதயாத்திரையில் ஆங்காங்கே அடாவடித்தனங்களும் இடம்பெற்றன. சிறுவன் ஒருவனை அரசியல் சூலோகங்களை முழக்கவிட்டு வேட்க்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். கட்சியின் தலைமை அலுவலகத்துக்கு முன்னாலேயே பாதயாத்திரையில் வந்தவர்கள் கத்திக் குளிக் கூக்குரல் இட்டமை, பிறிதொரு விஷயத்தனமான செயலாகும். அரசியல் நாகரிகத்தையே கேளிக்கூத்தாக்கும் முறையில் பாதயாத்திரைக்காரர்கள் நடந்துகொண்டனர். எத்தகைய குப்பைகளைக் கொட்டியாயினும், மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்துவிடவேண்டும் என்பதே அவர்களின் விபரத் ஆசை.

பாதயாத்திரையில் ஒரு சவாரசியமான சம்பவமும் இடம் பெற்றது. முன்னாள் ஆட்சியாளரின் புத்திரர், தாம் ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் என்பதையும் வசதியாக மறந்து, வீதியில் தம்மையொத்த பிறருடன் சேர்ந்து ஆட்டம் போட்டுக்கொண்டிருந்தார். அதனை இராஜாங்க அமைச்சர் ஒருவரும் கிண்டல்

செய்திருந்தார். உண்மையில் அந்தப் “புத்திரபாக்கியம்” அரசியலுக்கு வராமல் டிஷ் கோ முதலிய நடனத் துறைகளில் ஈடுபாடுகாட்டி உழைத்திருந்தால், எங்கோ வந்திருப்பார். நாடும் நலம் பல பெற்றிருக்கும். இத்தகைய கோமாளிகளைக் கொண்டதுதான் எதிர்க்கட்சிக் கூட்டணி.

எதிர்க்கட்சிக் கூட்டணியின் இத்தகைய பாதயாத்திரை போன்ற கோமாளித்தனங்களுக்கு எல்லாம் காரணம், அதனை அளவுக்கு மீறி வளரவிட்டமையே ஆகும் ஓரே கட்சிக்குள்ளேயே இவ்வாறு ஒரு பகுதியினர் தான்தோன்றித்தனமாய் நடந்துகொள்வதற்குக் கட்சித் தலைமை ஒருபோதும் இடமளித்திருக்கக்கூடாது. அதனது மெத்தனப்போக்கே இதற்கெல்லாம் காரணமாக விளங்குகிறது. இது கட்சிப் பிரச்சினை மாத்திரம் அன்று, நாட்டுப் பிரச்சினையும்கூட. ஒரு சிலரின் சுயநல்த்துக்காக நாட்டையே குட்டிச்சுவராக்கும் முயற்சி இது. மூளையிலேயே இவர்களின் முயற்சிகளைக் கிள்ளியெறிந்திருக்கவேண்டும். இப்போது காலம்கடந்துதான் தலைமை சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

கடந்தகால ஜே.ஆரின் பாதயாத்திரைக்கும் தமிழ் பிரச்சினைதான் காரணமாக விளங்கியது. அண்மைய பாதயாத்திரைக்கும் அதுவே முக்கிய காரணமாக விளங்கியது. பேரினவாதிகளின் அரசியல் இருப்புக்குத் தமிழர் பிரச்சினைதான் ஒரேயொரு கைவாளாக அன்றும், இன்றும், என்றும் விளங்கிவந்திருக்கிறது. காலங்காலமாக இந்நாட்டின் அரசியல் தலைமைகள் தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பாகத் துணிச்சலானதும், முன்னேற்றகரமானதுமான நடவடிக்கைகளை எடுக்காமைதான் இதற்கெல்லாம் காரணம். இப்பிரச்சினை தொடர்பாக அவ்வப்போது ஆட்சியாளர் ஏதாவது நடவடிக்கைகளில் இறங்கும்போது, பேரினவாதிகள் குய்யோ முறையோ என்று சூச் சல் இட்டுக் கூத்தடிப்பார்கள். அச் சந்தர்ப்பங்களில் ஆட்சியாளர்களும் குலைநடுங்கி, எடுத்த முயற்சியை அம்போ என்று கிடப்பில் போட்டு விடுவார்கள். இத்தகைய அனுபவங்களால் ஏற்பட்ட தெரியம்தான் பேரினவாதிகளை இந்த அளவுக்கு வளர்த்திருக்கிறது.

முன்னாள் ஆட்சியாளரின் பாதயாத்திரை (பாதியாத்திரை) அவருக்கு எந்த நன்மையையும் கொண்டுவந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவரின் எண்ணங்களும், முயற்சிகளும், செயல்பாடுகளும் நாட்டுக்குத் தீமையானவை. அவருக்கும் எத்தகைய நன்மைகளையும் கொண்டுவரப்போவதில்லை. உண்மையில்

அவர் நடத்திமுடித்தது ஒரு பாதயாத்திரை அல்ல. ஒரு பாழ்யாத்திரை.

திரைத்துறை இழப்புகள்

மிக அண்மைக் காலத்தில் அடுத்தடுத்துச் சில திரைப்படக் கலைஞர்கள் மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். வியட்னாம்வீடு சுந்தரம், பஞ்ச அருணாசலம், ஜோதிலடசுமி, கவிஞர் நா.முத்துக்குமார் ஆகியோர் அடுத்தடுத்து இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டனர்.

வியட்னாம்வீடு சுந்தரம் சிவாஜிகணேசன் நாடகமாகவும், திரைப்படமாகவும் நடித்த வியட்னாம் வீடு நாடக, திரைப்படக் கதை - வசனகர்த்தாவாகத் திகழ்ந்தவர். நாடகமும், திரைப்படமும் பெற்ற வெற்றியின் காரணமாக, அதை எழுதிய சுந்தரத்தின் பெயரோடு வியட்னாம்வீடும் ஒட்டிக்கொண்டுவிட்டது. வியட்னாம் வீடு நாடகம் எழுதப்பட்டதே ஒரு சுவாரசியமான விடயம். சிவாஜிகணேசனுக்கு நீண்டகாலமாகவே தமது நாடகம் ஒன்று சென்னை நாடகசபாவொன்றில் மேடையேற்றப் படவேண்டும் என்ற பெருவிருப்பு இருந்தது. அக்காலத்தில் சென்னையின் நாடகசபாக்கள் பிராமண சமூகத்தினர் வசம் இருந்தன. அவற்றில் பிராமணர் அல்லாதார் நாடகங்களை மேடையேற்றுவது இலகுவான காரியமாக இருக்கவில்லை. அதனால், பிராமணக் குடும்பம் சார்ந்த நாடகம் ஒன்றை எழுதுமாறு சுந்தரத்திடம் சிவாஜிகணேசன் கேட்டுக்கொண்டார். பிராமண சமூகம் சார்ந்த நாடகம் என்பதால், அதனை மேடையேற்றுவதற்கு அனுமதி கிடைத்தது. சுந்தரம் சிவாஜிக்காகப் பிரெஸ்டிள் பத்மநாதன் என்ற அருமையான பாத் திரம் ஒன்றை உருவாக்கினார். சிவாஜிகணேசன் ஏற்ற சிறந்த பாத்திரங்களில் ஒன்றாக அது அமைந்தது. சிவாஜிக்காக எட்டுத் திரைப்படங்களுக்கும், எம். ஐ.ஆருக்காக இரண்டு திரைப்படங்களுக்கும் சுந்தரம் கதை-வசனம் எழுதியுள்ளார். சிவாஜி உட்படப் பலரது பன்னிரண்டு படங்களுக்குமேல் அவர் இயக்குநராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். இவரது கதைகள் தெலுங்கு, கன்னடம், ஹிந்தியிலும் படமாக் கப் பட்டுள்ளன. காலப்போக்கில் சின்னத்திரை நாடகங்களிலும் நடித்துவந்துள்ளார்.

கவிஞர் கண்ணதாசனின் நெருங்கிய உறவினரான பஞ்ச அருணாசலம், கணிசமான காலம் அவரது உதவியாளராகப் பணியாற்றி வந்தார். காலப்போக்கில் திரைப்படப் பாடலா சிரியர், கதை-வசனகர்த்தா, இயக்குநர், தயாரிப்

பாளர் என்னும் பல்பரிமாணங்களைப் பெற்றார். பஞ்ச அருணாசலம் எழுதிய பாடல்களில் “பொன்னெயில் பூத்தது புதுவானில்,” “குயிலே கவிக்குயிலே,” “கண்மணியே காதல் என்பது கற்பனையோ?” முதலிய பாடல்கள் என்ன மிகவும் கவர்ந்தவை.

பஞ்ச அருணாசலத் தீன் இன்னொரு பலமான பக்கம், இளையராஜாவைத் திரை யுலகில் இசையமைப்பாளராக அறிமுகப்படுத்தி யமையாகும் தமது அன்னக்கிளி படத்தின் மூலம் ஆற்றல் வாய்ந்த ஒர் இசையமைப்பாளரான இளையராஜாவை அறிமுகப்படுத்தி, தமிழ்த் திரையிசை ஒரு புதிய பாய்ச்சலில் செல்லக் காரணகர்த்தாவாக விளங்கினார். பஞ்ச அருணாசலம் இளையராஜாவை அறிமுகப்படுத்தியது மாத்திரமன்றி, அவரது மகனான யுவன் சங்கர்ராஜாவையும் தாம் தயாரித்த அரவிந்தன் என்ற திரைப்படத்தின் மூலம் இசையமைப்பாளராக அறிமுகப்படுத்திய வைத்தார். தாம் தயாரித்த திரைப்படங்களின் திரைக்கதை, வசனம், பாடல்களைப் பஞ்ச அருணாசலமே எழுதுவது வழக்கம். தமது திரைப்படங்களில் ஜனரஞ்சகபாணியைப் பின்பற்றுவது அவரது இயல்பு. தமது வலுவான திரைக்கதைகளினால், எந்தப் படத்தையும் வெற்றித் திரைப்படமாக ஆக்கும் திறமை அவருக்குக் கைவந்திருந்தது.

தமது திரைப்படப் பாடல் களுக்காக இருமுறை தேசிய விருதுகளைப் பெற்ற கவிஞர் நா.முத்துக்குமார் காலமானமை இன்னொரு சோகக்செய்தியாகும். ஆரம்பத்தில் திரையுலகில் ஒர் இயக்குநராக வரவிரும்பிய அவர், நான்கு ஆண்டுகள் பாலுமகேந்திராவிடம் பயிற்சி பெற்றார். சீமான் தாம் இயக்கிய வீரநடை என்ற திரைப்படத்தின் மூலம், நா.முத்துக்குமாரைத் திரைப்பாடலாசிரியராக அறிமுகப்படுத்தினார். காலமாகும்வரை ஏற்ததாழ 1500 திரைப்படப்பாடல்களை எழுதியுள்ளார். அவர் புகழ் பெற்ற திரைப்பாடலாசிரியர் மாத்திரமன்றி, சிறந்த கவிஞருமாவார். அவரது கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன.

நா.முத்துக்குமாரின் “ஆனந்த யாழை மீட்டுகிறாய்” (தங்கமீன்கள்), “ஆழகே அழகே” (சைவம்) ஆகிய பாடல்கள் அவருக்குத் தேசிய விருதுகளைக் கொண்டந்தன. எல்லோரையும் போலவே “அழகே அழகே” என்ற பாடல் எப்போதும் என் மனத்தில் நிறைந்துள்ளது.

கலாபுஷணம் டீ. எஸ்.ஏ.துவரா

சி.ம் கால் நெல்கிளி குளில் நெல்கிளி

இராக அளிக்கையில் ‘கல்யாணவசந்தம்’

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் மாதந்தோறும் கடைசிப் புதன்கிழமைகளில் நடத்தும் “இராக அளிக்கை” நிகழ்வு கலாபுஷணம் இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு தலைமையில் 27.07.2016 அன்று சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இந்திகழ்வில் தமிழ் வாழ்த்தினை செல்வி சாருகா தேவானந்தன் பாட, கண்டி இரஜவெல இந்து தேசியகல்லூரி இசை ஆசிரியர் இசை முதுகலைமாணி நா. சுபாகரன் ‘கல்யாணவசந்தம்’ என்ற இராகத்தில் அளிக்கைசெய்தார்.

குயிலுவக் கலைஞர்களாக வயலின் எஸ்.திபாகரன், மிருதங்கம் க.சுவாமிநாதன் சர்மா, கெஞ்சிரா ப. பிரமநாயகம் ஆகியோர் கலந்துசிறப்பித்தனர்.

“சிறுவர்களை இலக்கிய வாசிப்பில் ஈர்த்துக் கொள்வது எப்படி?

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வெள்ளிக் கிழமைகளில் நடத்தும் “இலக்கியக்களம்” நிகழ்வில் 29.07.2016 அன்று இலங்கை றாம்ரூரீட் எழுத்தறிவு நிகழ்ச்சித்திட்டப் பணிப்பாளர் ஆ. செல்வேந்திரன் “சிறுவர்களை இலக்கிய வாசிப்பில் ஈர்த்துக் கொள்வது எப்படி” என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

இந்திகழ்விற்கு சங்காட்சிக்குழு உறுப்பினர் க.குமரன் தலைமை வகித்தார்.

தெல்லிப்பழைப் கலை இலக்கியக் களத்தின் முப்பதாண்டு நிறைவு ஒன்றியங்களைல்

தெல்லிப்பழைப் கலை இலக்கியக் களத்தின் முப்பதாண்டு நிறைவு ஒன்றுகூடலும் சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை அவர்களின் பத்தினித்தெய்வம் நூல் வெளியீடும், சிறுகதை, கவிதை போட்டிப் பரிசுளிப்பும் வில்லிசைவிருந்தும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் “சிவகாமி அரங்கில்” இலக்கிய வித்தகர் கோகிலா மகேந்திரன் தலைமையில் 30.07.2016 அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை நடைபெற்றது.

இந்திகழ்வில் முதன்மை விருந்தினர்களாக பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா அவர்களும், திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் அவர்களும் கலந்துசிறப்பித்தார்கள்.

சிறப்பு விருந்தினர்களாகப் பல்கலைவித்தகர் உடுவை. சி. தில்லைந்தராஜா அவர்களும், திருமதி பவானிமுகுந்தன் அவர்களும், தினக்குரல் வாரமலர் பிரதம ஆசிரியர் பாரதி இராஜநாயகம் அவர்களும் கலந்துகொண்டார்கள்.

தமிழ்வாழ்த்தினை கலாபுஷணம் நேசபூபதி நாகராஜன் பாட, வரவேற்புரையை கணக்காளர் செ.உ. சந்திரகுமரன் வழங்க, கவிவாழ்த்தை காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுதீன் வழங்கினார்.

பத்தினித் தெய்வம் நூல் வெளியீட்டுரையை பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா அவர்கள் நிகழ்த்த, நூலின் கௌரவப்பிரதியை கொழும்பு மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியை திருமதி அமுதா ஸ்கந்தன் பெற்றுச் சிறப்புச்செய்தார்.

பரிசுபெற்ற சிறுகதைகள், கவிதைகள் பற்றிய நயவுறையை தெல்லிப்பழைப் கலை இலக்கியக் களத்தின் இணைச் செயலாளர் திருமதி ராஜி கெங்காதரன் வழங்க, போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கான பரிசுகளை தினக்குரல் வாரமலர் பிரதம ஆசிரியர் பாரதி இராஜநாயகம் அவர்கள் வழங்கிவைத்தார்.

நூலாசிரியர் சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை அவர்கள் ஏற்புரை வழங்க, செ.மாவிரதன் நன்றியுரை வழங்கினார். இலக்கியக்கள சீதத்தை. சங்கீதபூஷணம் ஹம்சாண்தி தர்மபாலன் பாடனார்.

“காலத்தின் விளிம்பு” நூல் அறிமுகம்

யாழ்ப்பாணத்தின் மரபுரிமைகளும், அவற்றைப் பாதுகாத்தலும் தொடர்பான பாக்கியநாதன் அகிலன் எழுதிய காலத்தின் விளிம்பு என்ற நூலின் அறிமுக விழா 24.07.2016 அன்று

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இடம்பெற்றது, இவ்விழாவிற்கு ஞானம் சுஞ்சிகையின் நிர்வாக ஆசிரியர் ஞானம் பாலச்சந்திரன் தலைமை தாங்கினார். வரவேற்புரையை கண்பதி சர்வானந்தாவும், நூல் அறிமுக உரையை பாக்கியநாதன் அகிலனும் நிகழ்த்தினர். சிறப்புரை கலாநிதி சி. ஜெயசுங்கள் அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது. நூலின் முதற் பிரதியை கே.வி. விக்னராஜா பெற்றுச் சிறப்பித்தார். வைத்திய கலாநிதி செ. கண்ணதாசன் நன்றியுரை வழங்கினார்.

“புங்குடுதீவு - சிதைவுறும் நிலம்” ஆவணப்பட வெளியிடும் கலந்துரையாடலும்

யாழ் / தீவக அபிவிருத் திமனி றம் பெருமையுடன் வழங்கும் “புங்குடுதீவு - சிதைவுறும் நிலம்” ஆவணப்பட வெளியிடும் கலந்துரையாடலும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்பத்தில் 31.07.2016 மாலை 5.00 மணிக்கு யாழ் / தீவக அபிவிருத்தி மன்றத் தலைவர் க. பரமலிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்றது. வரவேற்புரையை யாழ் / தீவக அபிவிருத்தி மன்றச் செயலாளர் போ. மாணிக்கவாசகர் நிகழ்த்த, “புங்குடுதீவு - சிதைவுறும் நிலம்” ஆவணப்படத்தின் அறிமுகவரையை படத்தின் திரைக்கதை, எழுத்தாளர் ஞானதாஸ் நிகழ்த்தினார்.

ஆவணப்படத்தின் சிறப்புப் பிரதிகளை அருள்நிதி சி. முருகானந்தவேல், பேராசிரியர் சி. மெளனகுரு மற்றும் பலரும் பெற்றுச் சிறப்பித்தனர்.

சிரேஸ்ட் சட்டத்தரணி கே. வி.தேவராஜா, சங்க அத்தியட்சகர் ஸ்ரீ ரஞ்சன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு கருத்துரைத்தார்கள்.

சுவாமி விபுலாந்தர் நினைவுப் பேருரை

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், அறிவோர் ஒன்றுகூடலில் 03.08.2016 சுவாமி விபுலாந்தரின் நினைவுப் பேருரையை ஒழுங்குசெய்திருந்தது.

சுவாமி விபுலாந்தரின் திருவுருவப் படத்திற்கு சங்கத் தலைவர் தம்பு. சிவசுப்பிரமணியம் மலர்மாலை அணிவித்து நிகழ்வை ஆரம்பித்துவைத்தார்.

வைத்தியகலாநிதி தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் தலைமையில் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக தமிழ்த்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் நினைவுப் பேருரை நிகழ்த்தினார்.

இலக்கியக் களத்தில் ஆய்வாளர் சாரல் நாடனின் ‘எழுத்தும் வாழ்வும்’

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 05.08.2016 அன்று நடைபெற்ற இலக்கியக் களத்தில் எழுத்தாளர் சாரல் நாடனின் ‘எழுத்தும் வாழ்வும்’ என்ற தலைப்பில் நினைவுஞ்சலி நடைபெற்றது. சங்கத் தலைவர் தம்பு. சிவசுப்பிரமணியம் அமரர் சாரல் நாடனின் உருவப் படத்திற்கு மலரஞ்சலிசெலுத்தி நிகழ்வை ஆரம்பித்துவைத்தார்

கல்வி அமைச்சின் தமிழ்ப் பாடசாலை அபிவிருத்திப் பணிப்பாளர் கவிஞர் சு.முரளிதாரன் எழுத்தாளர் சாரல் நாடனின் ‘எழுத்தும் வாழ்வும்’ என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

நிகழ்விற்கு சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் அந்தனிஜ்வா தலைமைவகித்தார். கருத்துரைகளை ஞானம் ஆசிரியர் வைத்திய கலாநிதி ஞானசேகரன், ஆய்வாளர் க. சண்முகலிங்கம் மற்றும் பலர் வழங்கினார்கள்.

அறிவோர் ஒன்றுகூடலில் “மறதிக்கு எதிரான நினைவின் போராட்டம்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் புதன்கிழமைகளில் நடத்தும் அறிவோர் ஒன்றுகூடலில் 10.08.2016 அன்று “மறதிக்கு எதிரான நினைவின் போராட்டம்” என்ற தலைப்பில் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் சட்டத்தரணி நடராஜர் காண்மயன் உரையாற்றினார்.

நிகழ்விற்கு சங்கத் துணைத் தலைவர் வைத்தியகலாநிதி சி. அனுஷ்யந்தன் தலைமை வகித்தார்.

கர்நாடகசங்கீத [குரலிசை] அரஸ்கேற்றம்

ஸ்ரீ அருணாந்தி ஆரூரன் அவர்களின் மாணவி சௌல்வி சௌதாமினி மோகனசுந்தரத்தின் கர்நாடக சங்கீத அரகேற்றம் 14.08.2016 அன்று கொழும்பு ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்பத்தில் நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்வில் பிரதமவிருந்தினராக முன்னாள் நீதியரசரும், வடமாகாண முதலமைச்சருமான

மாண்புமிகு சி.வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்கள், கலந்து சிறப்பிக்க, கெளரவ அதிதியாக மத்தியவங்கியின் முன்னாள் ஆளுநர் அர்ஜான் மகேந்திரன் அவர்களும், சிறப்பு அதிதியாக தமிழ்நாடு சங்கீதகலாநிதி பத்மதூண் மதுரை டி.என். சேஷ்கோபாலன் அவர்களும் மாணவியை ஆசீர்வதித்து வாழ்த்தினார்கள்.

அற்றைத்திங்கள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் 17.08.2016 அன்று நடத்திய “அற்றைத்திங்கள்” நிகழ்வில் கண்டி நல்லாயன் கல்லூரியின் முன்னாள் தமிழ்ப்பிரிவு தலைவர் திருமதி லலிதா நடராஜா தனது வாழ்வியல் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டார்.

இந்திகழ்விற்கு சங்கத்தலைவர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் தலைமை வகித்ததுடன் உரையாளருக்கு சங்க வெளியீடுகளை வழங்கிவைத்தார்.

இலக்கியக்களத்தில் கிராமிய நினைவுகளில் “இரசிகமணி கனகசெந்தில்நாதன்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தில் வெள்ளிக்கிழமை 19.08.2016 அன்று நடைபெற்ற இலக்கியக்களத்தில் கிராமியநினைவுகளில் “இரசிகமணி கனகசெந்தில்நாதன்” என்ற தலைப்பில் இலங்கை வங்கியின் வன்னிமாவட்ட முகாமையாளர் பொன். பாலகுமார் உரையாற்றினார். எழுத்தாளர் கனகசெந்தில்நாதனின் எழுத்து முயற் சி அவரின் செயல்பாடு போன்றவற்றை மிகவும் கவராசியமாகத் தொகுத்து உரையாற்றினார்.

இந்திகழ்விற்கு எழுத்தாளர் சி. வேல் அழுதன் தலைமை வகித்தார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தமிழ்ப் பட்டயச் சான்றிதழ் கற்கைகளுறி ஆரம்பம்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தில் நடைபெற்றுவரும் தமிழ்ப் பட்டயச் சான்றிதழ் கற்கைகளுறியின் நான்காவது வருடத்திற்கான ஆரம்பவைபவம் கடந்த 20.08.2016 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அதன் தலைவர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் தலைமையில் ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்டது.

புலமைக்குழுவின் தலைவர் பேராசிரியர் சபா.ஜெயரா, முன்னாள் செயலாளர் சைவப் புலவர் சு.செல்லத்துரை, காப்பியக் கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், கிழக்குப் பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் முனைவர் எம்.நத்ரா ஆகியோர் தமிழ்ப் பட்டயக் கற்கைகளுறியின் அவசியம் பற்றி உரையாற்றினார்கள்.

தெஹிவளை தமிழ் விததியாலய் அதிபரும் புலமைக்குழுச் செயலாளருமான சோ. முரளி கற்கையின் நோக்கமும் இலக்கும் பற்றிபற்றி உரையாற்றினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் கல்விக்குழுச் செயலாளர் மு. மனோகரன் நன்றியுரை வழங்கினார்.

நிகழ்வை சங்கத்தின் உறுப்பாண்மைக் குழுச் செயலாளர் கதிரவேல் மகாதேவா தொகுத்துவழங்கினார்.

ஸ்ரீ மதி நளாயினி இராஜதுரையின் பழையமாணவர்கள் இனைந்து வழங்கிய “குஞ வநந்தனம்”

ஓய்வுபெற்ற உதவிக் கல்விப்பாளரும் தற்பொழுது ஸ்தன்னில் வசிக்கும் சிரேஷ்ட நடனஆசிரியரை திருமதி ஸ்ரீமதி நளாயினி இராஜதுரையின் பழைய மாணவர்கள் “குருவந்தனம்” என்ற குருவிற்கான சமர்ப்பண ஆற்றுகை நிகழ்வு 21.08.2016 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

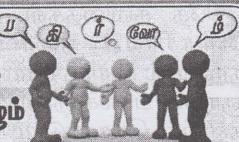
இந்திகழ்வில் கொட்டகலை ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி துணைப்பீடாதிபதி ஸ்ரீமதி ஷாமினி இராஜதுரை பிரதம விருந்தினராகவும், அருண்ஸ்ரீ கலையக இயக்குநர் கலாநிதி ஸ்ரீமதி அருந்ததி ஸ்ரீங்கநாதன் கெளரவ அதிதியாகவும் கலந்துகிறப்பித்தனர்

இலங்கை, இலண்டன், கனடா, ஆகிய நாடுகளிலிருந்து நிரஞ்சனா கரேஸ், சித்ரா தர்மலிங்கம், சாம்சன்றோய், டயனாமோகன்ஸ்ரூபன், மகேந்திரன் தவேந்திரன் பி.கே.துவி, திவ்யா கஜேன் ஆகியோர் இனைந்து இந்திகழ்வை அளித்தனர்.

○○○

பகிர்வோம்....

ஸழும் தமழும்

புலோலியைச் சேர்ந்த வ. குமாரசுவாமி புலவர் பஞ்ச இலக்கணங்களையும் கற்று பெறும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். இவர் சிறுபிள்ளைகளுடனும் கல்வியறி வற்றவர் களுடனும் உரையாடும் போதுகூட இலக்கணச் சுத்தியாக உரையாடுவார். இலக்கண வழுவடைய பிரயோகங்களைக் கண்டால் மிகவும் வருந்தி கண்டிக்கும் சுபாவமுள்ளவர். இத்தன்மையால் பலரும் இவரை கூலிக்கொத்தித்து என்று அழைத்தனர். இவரும் சன்னாகத்தைச் சேர்ந்த அ.குமாரசுவாமிப்புலவரும் இருவறு தமிழ்நிலூர்கள் என்பது நினைவில்கொள்ளத்தக்கது.

வாசகர் பேச்கிறார்

195வது ஞானம் இதழில் வெளிவந்த நான்காம் தொழிற்புரட்சி (Fourth Industrial Revolution) தொடர்பான கட்டுரை மிகப் பிரமாதம். இது என்னை 1980களில் மின்கலத்தின் (Battery) உதவியுடன் கறுப்பு - வெள்ளை தொலைக்காட்சியில் பார்த்து ரசிக்கும் "Beyond 2000" என்ற நிகழ்ச்சிக்கு மீட்டுச் சென்றது, அது 2000ம் ஆண்டிற்கு பின் நடக்க இருக்கும் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகள் தற்போது உண்மையாகி இருப்பதை காணமுடிகின்றது. இங்கு முக்கிய விடயம் என்னவெனில் எந்த ஒரு சமுதாயமும் நிகழ்கால வாழ்க்கை முறைக்கு பழக்கப்பட்டுவிடும். நாம் எப்படி பழக்கப்பட்டு இருக்கின்றோமோ அப்படியே 2030 / 50ம் ஆண்டுகளில் உள்ளவர்களும் அதற்குள் உள்வாங்கப்படுவர். இக்கட்டுரை எம்மைப் போன்ற தொழில்துறைகளோடு சம்பந்தப்பட்டோருக்கு புலப்படக்கூடிய விடயம் என்றாலும் வேறு துறையைச் சேர்ந்தோருக்கு பயனுள்ள விடயமாகும். இத்தருணத்தில் கட்டுரையாளருக்கு மிகுந்த நன்றியைத் தெரிவிக்க வேண்டும், ஏனெனில் தகவல் தொழில்நுட்பத்தை எப்படி தமிழ் இலக்கிய மேம்பாட்டிற்காக அவர் பயன்படுத்துகிறார் என்பதை நினைக்கும்போது மிகுந்த மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது. இது ஞானம் ஆசிரியர் தமது வைத்தியத்துறையில் நின்றுகொண்டு தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றும் அளப்பரிய பங்கைப் போன்றதாகும்.

நிகழ்காலத்திலும் சரி, எதிர்காலத்திலும் சரி ஒவ்வொரு துறையும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு படுவதென்பது தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாகும். உதாரணமாக இயந்திரவியலும் (Mechanical), மின்னணுவியல் (Tronics) துறையும் தற்போது Mecatronics என்னும் இணைந்த பொறியியல் துறையாக உள்ளது போல முகாமைத்துவமும் தகவல் தொழில்நுட்பமும் எல்லாத் துறைக்கும் மிகவும் அத்தியாவசிய ஒன்றாக மாறியிருக்கின்றது. எனவே தமிழ் இலக்கியச் செயற்பாடுகளும் புதிய மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப உட்படுத்திக் கொள்ளும்போது மொழிகள் வரலாற்றில் தமிழ் மொழியும் தனக்கு உரித்தான செழுமையை மேலும் நிலைநிறுத்திக் கொள்ளமுடியும். இதற்கான முயற்சிகளைத்தான் கட்டுரையாளர் ஞானம் பாலச்சந்திரன் போன்றோர் தமது அளப்பரிய பங்களிப்புகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றனர்.

கட்டுரையில் குறிப்பிட்ட நான்காம் தொழிற்புரட்சி தமிழ் மக்களுக்கு நன்கு பழக்கப்பட்ட விடய மாகவே இருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை. ஏனெனில் எல்லா வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும் எமது மக்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்றார்கள். இதில் முக்கிய விடயம் என்னவெனில் வெவ்வேறு நாடுகளில் வாழும் வெவ்வேறு துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஒத்துழைப்புகளை வழங்கும்போது சிறந்த இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசைப் பெறும் சிறந்த தமிழ் இலக்கியம் உருவாவது தவிர்க்க முடியாததாகும். அப்படி ஒரு தருணம் வந்தால் அதற்கான உந்துதலை அளித்ததில் "ஞானத்"தின் பங்கு பெரிதாக இருக்கும்.

- எம். ராஜ், 294/6, டெம்பஸ் ரோட், தலுகம், கனம்பா.

கடந்த மாதம் வெளியான 195 ஆவது ஞானம் மாதத்தின் முதல் நாளிலேயே கிடைத்தமை மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. பேராசிரியர் யோகராசா அவர்களின் நேர்காணல் பல்வேறு புதிய விடயங்களை வெளிக்கொண்டிருந்தார்களு. அத்தகைய விடயங்கள் எம்மைப் போன்றவர்களுக்குப் புதிதே. கவிதைகள், சிறுகதைகள் என்பனவும் சிறப்பானவையே. மேலும், எனது மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் துரை மனோகரன் அவர்களின் பத்தி எழுத்தும் பயன்மிக்கதாக அமைந்தது. நூலியல் சார்ந்த பார்வையும் புதிதே. எல்லாவற்றையும் விட சிறப்புக்கட்டுரையாக வெளிவந்திருந்த ஞானம் பாலச்சந்திரன் அவர்களின் நான்காம் தொழிற்புரட்சிக் கட்டுரை பல்வேறு புதிய விடயங்களைக் கொண்டு மிக மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருந்தமையைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அக்கட்டுரை ஆசிரியருக்கு எனது மனம்நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

-வல்லவக் கமல்

ஞானம் 195 இதழில் பாலச்சந்திரனின் நாகமணிப்புலவர் பற்றிய "ஸமூழம் தமிழும்" சிறு குறிப்புக்கண்டேன். மகிழ்ச்சி, "நிரொட்ட யமக அந்தாதி" என்பதில் மிகப்பெரிய சிறப்பு அவற்றைக் குறல்விட்டுச் சொல்லும்போது நம் உதடுகள் ஒன்று சேர்வதில்லை என்பதுதான். ப, ம் போன்ற மெய் எழுத்துக்கள் இடம்பெறுவதில்லை. முக்கியமான இச்சிறப்புக்குறிப்பை பாலச்சந்திரன் தர மறந்துவிட்டார். இது தற்செயலாக நடந்திருக்கும் என என்னுகிறேன். அவரது யாதும் கேளிர் மிகச்சிறப்பானது. ஆனால் அது குறுங்கதையா? நீங்கள்தான் புதிய நாமம் சூட்டவேண்டும்.

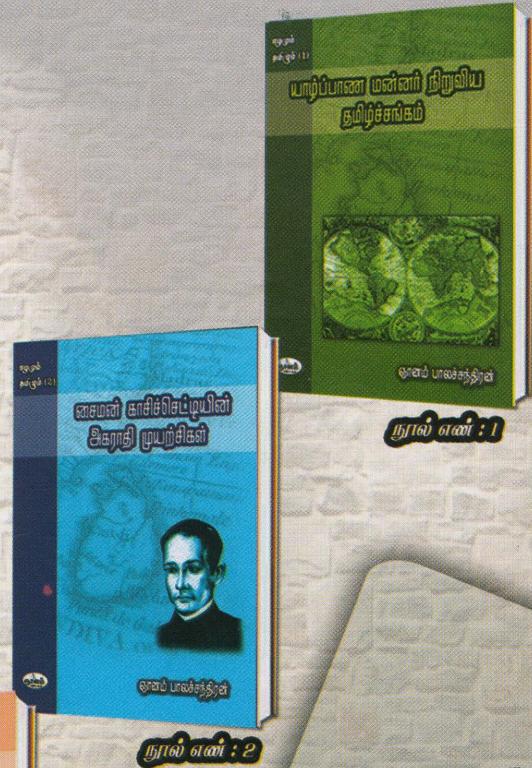
- மா. குலமணி, கொழும்பு

இம்மாதம் ஞானம் சஞ்சிகையில் பாலச்சந்திரனின் "யாதும் கேளிர்" குட்டிக்கதை வாசித்தேன். கற்பனை என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. முடிவு இத்தியத்தை வருடியது. எனது வாழ்த்துக்கள்.

- நஜீமுல் ஹாசன்

நூனம் தமிழம்

ஞானம் பாச்சநீதிரன்

நூனம் : 2

ஒந்துமதும்

என்ன சொல்கிறது?

ஈடு - 3

தத்துவ சாரம்

நூனம் செல்லுவது

நூனம் செல்லுவது

ஒந்துமதும்
என்ன சொல்கிறது?
- பாகம 3

'தத்துவ சாரம்'
திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஜயர்
விலை: ரூபா. 300/-

ஞானம் பத்பகம்
3B 46^{ஆவது} ஓமங்கல, கொழும்பு 06
+94 11 253 6013 +94 777 306 506
editor@gnanam.info

Luckyland

**BISCUIT
MANUFACTURERS**

உலக சாதனை எங்கள் பாரும்பரியம்
பிள்கட்டிலும் தான் !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740

E: luckyland@slt.net.lk

9 772478 034088

9 772478 034088